

Evangelium

COLLABORATORS

	<i>TITLE :</i> Evangelium		
<i>ACTION</i>	<i>NAME</i>	<i>DATE</i>	<i>SIGNATURE</i>
WRITTEN BY		August 7, 2022	

REVISION HISTORY

NUMBER	DATE	DESCRIPTION	NAME

Contents

1	Evangelium	1
1.1	Evangelium S. LukÁÓe - Obsah	1
1.2	Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 1.	2
1.3	Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 2.	6
1.4	Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 3.	9
1.5	Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 4.	12
1.6	Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 5.	15
1.7	Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 6.	17
1.8	Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 7.	21
1.9	Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 8.	24
1.10	Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 9.	27
1.11	Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 10.	31
1.12	Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 11.	34
1.13	Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 12.	37
1.14	Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 13.	40
1.15	Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 14.	43
1.16	Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 15.	45
1.17	Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 16.	48
1.18	Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 17.	50
1.19	Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 18.	53
1.20	Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 19.	55
1.21	Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 20.	58
1.22	Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 21.	61
1.23	Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 22.	63
1.24	Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 23.	67
1.25	Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 24.	70

Chapter 1

Evangelium

1.1 Evangelium S. Lukáše - Obsah

Evangelium S. Lukáše

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.2 Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 1.

Evangelium S. LukÁÓe (L)

EVANGELIUM PODLE (SEPSÁNÉ SVATŠ\divŠHO) LUKÁÓE.

SvatÛ LukÁÓ evangelista rodem byl z Antiochie Syrskš\timesš a v lš\timesškaòstvÉ snaúnou práci vedl, jakÛ ho i s. Pavel lš\timesškaòem nazÛval (Ko 4,14). A ten brzo po Kristovu vstoupenÉ jsa k vÉòe zÉskÁn, na vÁtÓém dÉle pòi s. Pavlovi bÛval a s nÉm i po cestÁch pracoval (2K 8,18.19), anobrÛ v tÁúkš\timesšm jeho pokuóenÉ a vÁzenÉ v òémÁ sÁm pòi nÁm zÉstal (2Tm 4,11).

MÉÚeô pak evangelium jeho na tyto dva dÉly rozdÁleno bÛti:

I. Na Áas, kterÛ pòebÁhl prve, neÚli PÁN Kristus práce ôòadu svš\timesšho konati poÁal. A tu se vypisuje Jana Kòtitele i Kristovo poÁetÉ, narozenÉ, vychovÁnÉ a v chrÁmÁ ve dvanÁcti letech pozÉstÁnÉ, coÛ vóecko zavÉrÁ se ve dvou kapitolÁch pòednÉch.

II. Na Áas KristovÛch pracÉ, usmrcenÉ, zmrtvÛchvstÁnÉ i na nebesa vstoupenÉ. A to se opÁt dÁlÉ na trš\timesš:

A. Na vÁci v Galilei stalš\timesš, jako Úe se PÁN Kristus z pouótÁ navrÁtil, kÁzÁnÉ a divy Áinil, apoótoly sobÁ shromÁÚdil, je vyuÁil, pòed sebou tam pòedeslal, kudy se jÉti k smrti strojil, i jim moci k ÁinÁnÉ divÉ udÁlil. To se vóe pokládÁ v sedmi kapitolÁch, totiÛ od 2.9. kap.

B. Na ty vÁci, kterš\timesš se ode PÁna a se PÁnem na cestÁ a na stavuícÉch dÁly, kdyÛ se k hodinÁ smrti do Jeruzalš\timesšma pomalu podÁval a brÁti rÁÁil. CoÛ vóe evangelista obsÁhl kapitolami dalÓemi; kap. 9.18.

C. Na vÁci ty, kterš\timesšÛ v Judstvu buÁ PÁN Áinil, buÁ ho potkÁvaly a obzvlÁótnÁ v Jeruzalš\timesšmÁ. To pak od kap.19. aÛ do konce svÁtle se vypisuje.

MÁ kapitol 24.

Kapitola 1.

O pòĚĀinÁch sepsÁNĚ tohoto evangelium; 5. o rodiÁĚch poĀestnÛch svatš\timesšho Jana Kòtitele, 8. a o narozenĚ jeho; 26. tš\timesšÚ i o vtÁlenĚ Syna BoÚĚho v PannÁ Mariji.

- 1:PonÁvadÛ mnozĚ usilovali sepsati poĀadnÁ vypravovÁNĚ tÁch vÁĚĚ, kterš\timesšÚ jsou u nÁs jistš\timesš,
- 2:JakÛ jsou nÁm vydali ti, kteĚĚÚto od poĀÁtku sami vidÁli, a sluĚebnĚci toho Slova byli,
- 3:VidÁlo se i mnÁ, kterÛÚ jsem toho vóeho pravš\timesš povÁdomosti doĚel, tobÁ z gruntu o tom poĀadnÁ vypsati, vÛbornÛ Theofile,
- 4:Abys zvÁdÁl jistotu tÁch vÁĚĚ, jimÛ jsi vyuĀovÁN.
- 5:Byl za dnĚ Herodesa krÁle Judskš\timesšho knÁz nÁjakÛ, jmš\timesšnem ZachariÁÓ, z tĚdy AbiÁÓovy, a manŪelka jeho ze dcer AronovÛch, a jmš\timesšno jejĚ AlŪbÁta.
- 6:Byli pak oba spravedlivĚ pĚd obliĀejem BoÚĚm, chodĚce ve vóech pĚikÁzÁNĚch a spravedlnostech PÁNÁ bez Őhony.
- 7:A nemÁli plodu, protoĚe AlŪbÁta byla neplodnÁ, a oba se byli zstarali ve dnech svÛch.
- 8:I stalo se, kdyÛ on ŐĀad knÁÛskÛ konal v poĀÁdku tĚdy svš\timesš pĚd Bohem,
- 9:Ěe vedle obyĀeje ŐĀadu knÁÛskš\timesšho los naĪ pĚiĚel, aby poloŪil zÁpal, vejda do chrÁmu PÁNÁ.
- 10:A vóecko mnoŪstvĚ lidu bylo vnÁ, modlĚce se v hodinu zÁpalu.
- 11:Tedy ukÁzal se jemu andÁl PÁNÁ, stoje na pravš\timesš stranÁ oltÁĚe zÁpalu.
- 12:A uzĚv <jej> ZachariÁÓ, zstraŪil se, a bÁzeĪ pĚipadla na nÁj.
- 13:I Ěekl jemu andÁl: Neboj se, ZachariÁÓi, neboĚ jest uslyŪÁna modlitba tvÁ, a AlŪbÁta manŪelka tvÁ porodĚ tobÁ syna, a nazĚveŪ jmš\timesšno jeho Jan.
- 14:Z ĀehoŪ budeŪ mĚti radost a veselš\timesš, a mnozĚ z jeho narozenĚ budou se radovati.
- 15:Bude zajistš\timesš velikÛ pĚd obliĀejem PÁNÁ, a vĚna i nÁpoje opojnš\timesšho nebudeŪ pĚti, a Duchem svatŪm bude naplnÁN hned od Ūivota matky svš\timesš.
- 16:A mnohš\timesš z synĚ IzraelskÛch obrÁtĚ ku PÁnu Bohu jejich.
- 17:NeboĚ, on pĚedejde pĚd obliĀejem jeho v duchu a v moci EliÁÓovÁ, aby obrÁtil srdce otcĚ k synĚm, a nevĀĚcĚ k opatrnosti spravedlivÛch, aby <tak> pĚipravil PÁnu lid hotovÛ.
- 18:I Ěekl ZachariÁÓ k andÁlu: Po ĀemŪ to poznÁm? Nebo jÁ starÛ jsem, a manŪelka mÁ zstarala se ve dnech svÛch.
- 19:OdpovÁdÁv andÁl, Ěekl jemu: JÁŐ jsem Gabriel, kterÛÚ stojĚm pĚd obliĀejem BoÚĚm, a poslÁN jsem, abych mluvil s tebou, a tyto vÁci veselš\timesš tobÁ zvÁstoval.
- 20:A aj, budeŪ nÁmŪ, a nebudeŪ moci mluviti aŪ do <toho> dne, v kterš\timesšmŪ se tyto vÁci stanou, protoĚe jsi neuvĀĚil ĚĀem mŪm, kterš\timesšÚ se naplnĚ Āasem svŪm.
- 21:Lid pak oĀekÁval ZachariÁĚ, a divili se, Ūe on tak prodlš\timesšval v chrÁmÁ.
- 22:VyĚed pak, nemohl mluviti k nim. I srozumÁli, Ūe vidÁNĚ vidÁl v chrÁmÁ. Nebo on nÁvĀĚtĚ jim dÁval, a zĚstal nÁmŪ.
- 23:I stalo se, kdyÛ se vyplnili dnovš\timesš konÁNĚ ŐĀadu jeho, odĚel

do domu sv\textimes\$ho.

24:A po t\textimes\$ dnech po\textimes\$ala Al\textimes\$b\textimes\$ata man\textimes\$elka jeho, a tajila se za p\textimes\$\textimes\$ m\textimes\$\textimes\$\textimes\$e\textimes\$c\textimes\$, \textimes\$okuci:

25:\textimes\$\textimes\$e tak mi u\textimes\$inil P\textimes\$An ve dnech, v nich\textimes\$to vzez\textimes\$el, aby odjal m\textimes\$\textimes\$ pohan\textimes\$\textimes\$ mezi lidmi.

26:V m\textimes\$e\textimes\$c\textimes\$ci pak \textimes\$est\textimes\$\textimes\$m posl\textimes\$An jest and\textimes\$\textimes\$ Gabriel od Boha do m\textimes\$sta Galilejsk\textimes\$\textimes\$ho, kter\textimes\$\textimes\$mu\textimes\$u\textimes\$ jm\textimes\$\textimes\$no Nazar\textimes\$\textimes\$st,

27:Ku pann\textimes\$ zasnouben\textimes\$\textimes\$ mu\textimes\$u\textimes\$, kter\textimes\$\textimes\$mu\textimes\$u\textimes\$ jm\textimes\$\textimes\$no bylo Jozef, z domu Davidova, a jm\textimes\$\textimes\$no panny Maria.

28:I v\textimes\$ed k n\textimes\$e and\textimes\$al, d\textimes\$e: Zdr\textimes\$ava milosti do\textimes\$ol\textimes\$a, P\textimes\$An <B\textimes\$h> s tebou, po\textimes\$ehnan\textimes\$a ty mezi \textimes\$enami.

29:Ona pak uz\textimes\$ev\textimes\$oi ho, zarmoutila se nad \textimes\$e\textimes\$\textimes\$ jeho, a myslila, jak\textimes\$\textimes\$ by to bylo pozdraven\textimes\$.

30:I \textimes\$ekl j\textimes\$e and\textimes\$al: Neboj se, Maria, nebo jsi nalezla milost u Boha.

31:A po\textimes\$e\textimes\$o v \textimes\$ivot\textimes\$a a porod\textimes\$e\textimes\$o syna, a naz\textimes\$e\textimes\$e\textimes\$o jm\textimes\$\textimes\$no jeho Je\textimes\$u\textimes\$e\textimes\$o.

32:Ten\textimes\$ bude velik\textimes\$, a Syn Nejvy\textimes\$o\textimes\$e\textimes\$ho slouti bude, a d\textimes\$\textimes\$ jemu P\textimes\$An B\textimes\$h stolici Davida otce jeho.

33:A kralovati bude v dom\textimes\$a J\textimes\$akov\textimes\$a na v\textimes\$aky, a kr\textimes\$lovstv\textimes\$e jeho nebude konce.

34:I \textimes\$ekla Maria k and\textimes\$alu: Kterak se to stane, pon\textimes\$avad\textimes\$u j\textimes\$a mu\textimes\$e nepozn\textimes\$av\textimes\$am?

35:A odpov\textimes\$ad\textimes\$av and\textimes\$al, \textimes\$ekl j\textimes\$e: Duch svat\textimes\$u sstoup\textimes\$e v t\textimes\$a, a moc Nejvy\textimes\$o\textimes\$e\textimes\$ho zast\textimes\$e\textimes\$n\textimes\$e tob\textimes\$a; a proto\textimes\$u, co\textimes\$u se z tebe svat\textimes\$\textimes\$ho narod\textimes\$, slouti bude Syn Bo\textimes\$u\textimes\$e.

36:A aj, Al\textimes\$b\textimes\$ata, p\textimes\$e\textimes\$buzn\textimes\$a tv\textimes\$a, i ona po\textimes\$ala syna v starosti sv\textimes\$\textimes\$, a tento jest j\textimes\$e \textimes\$est\textimes\$u m\textimes\$e\textimes\$c\textimes\$, kter\textimes\$u\textimes\$ sloula neplodn\textimes\$a.

37:Nebo\textimes\$ nebude nemo\textimes\$un\textimes\$\textimes\$ u Boha v\textimes\$elik\textimes\$\textimes\$ slovo.

38:I \textimes\$ekla Maria: Aj, slu\textimes\$ebnice P\textimes\$an\textimes\$a, stani\textimes\$u mi se podle slova tv\textimes\$\textimes\$ho. I od\textimes\$el od n\textimes\$e and\textimes\$al.

39:Tedy povstav\textimes\$oi Maria v t\textimes\$ch dnech, ode\textimes\$la na hory s chv\textimes\$at\textimes\$an\textimes\$em do m\textimes\$sta Judova.

40:I ve\textimes\$la do domu Zachari\textimes\$a\textimes\$ova, a pozdravila Al\textimes\$b\textimes\$aty.

41:I stalo se, jak\textimes\$u usly\textimes\$ela pozdraven\textimes\$ Marie Al\textimes\$b\textimes\$ata, zpl\textimes\$\textimes\$salu nemluv\textimes\$\textimes\$atko v \textimes\$ivot\textimes\$a jej\textimes\$em, a napln\textimes\$a jest Duchem svat\textimes\$um Al\textimes\$b\textimes\$ata.

42:I zvolala hlasem velik\textimes\$um a \textimes\$ekla: Po\textimes\$ehnan\textimes\$a ty mezi \textimes\$enami, a po\textimes\$ehnan\textimes\$u plod \textimes\$ivota tv\textimes\$\textimes\$ho.

43:A odkud mi to, aby p\textimes\$oi\textimes\$la matka P\textimes\$ana m\textimes\$\textimes\$ho ke mn\textimes\$a?

44:Nebo aj, jak\textimes\$u se stal hlas pozdraven\textimes\$ tv\textimes\$\textimes\$ho v u\textimes\$e\textimes\$ch m\textimes\$ch, zpl\textimes\$\textimes\$salu radostn\textimes\$a nemluv\textimes\$atko v \textimes\$ivot\textimes\$a m\textimes\$\textimes\$m.

45:A blahoslaven\textimes\$a, kter\textimes\$u\textimes\$ uv\textimes\$o\textimes\$ila, nebo\textimes\$ dokon\textimes\$any budou ty v\textimes\$aci, kter\textimes\$\textimes\$u\textimes\$ jsou pov\textimes\$ad\textimes\$eny j\textimes\$e ode P\textimes\$ana.

46:Tedy \textimes\$ekla Maria: Veleb\textimes\$e du\textimes\$e m\textimes\$a Hospodina,

47:A vesel\textimes\$e se duch m\textimes\$ej v Bohu, Spasiteli m\textimes\$\textimes\$m,

48:\textimes\$e jest vzez\textimes\$el na pon\textimes\$u\textimes\$en\textimes\$e slu\textimes\$ebnice sv\textimes\$\textimes\$; neb aj, od t\textimes\$\textimes\$to chv\textimes\$e\textimes\$le blahoslaviti mne budou v\textimes\$ickni n\textimes\$rodov\textimes\$\textimes\$.

49:Nebo\textimes\$ mi u\textimes\$inil velik\textimes\$\textimes\$ v\textimes\$aci ten, jen\textimes\$u mocn\textimes\$u jest, a svat\textimes\$\textimes\$ jm\textimes\$\textimes\$no jeho,

50:A jeho\textimes\$u milosrdenstv\textimes\$e od pokolen\textimes\$e a\textimes\$ do pokolen\textimes\$e boj\textimes\$e\textimes\$m se jeho.

51:Dok\textimes\$azal moci ramenem sv\textimes\$um, rozpt\textimes\$ilil py\textimes\$on\textimes\$\textimes\$ my\textimes\$olen\textimes\$em srdce jejich.

52:Sh\textimes\$azel mocn\textimes\$\textimes\$ s stolic, a pov\textimes\$u\textimes\$il pon\textimes\$u\textimes\$en\textimes\$ch.

53:La\textimes\$an\textimes\$\textimes\$ nakrmil dobr\textimes\$umi v\textimes\$acmi, a bohat\textimes\$\textimes\$ pustil pr\textimes\$azdn\textimes\$\textimes\$.

54:P\textimes\$ijal Izraele, slu\textimes\$ebn\textimes\$eka sv\textimes\$\textimes\$ho, pam\textimes\$atliv jsa na

milosrdenstvÉ <sv\$`times\$>

55:(JakoÚ mluvil k otcĚm naÓim, k Abrahamovi a semeni jeho) na vÁky.

56:I zĚstala Maria s nĚ asi za tÒi mÁsĚce, a <potom> navrÁtila se do domu sv\$`times\$ho.

57:AlÚbÁtÁ pak naplnil se Āas, aby porodila; i porodila syna.

58:A uslyÓeli soused\$`times\$ a pÒĀtel\$`times\$ jejĚ, Úe Hospodin velik\$`times\$ uĀinil s nĚ milosrdenstvÉ sv\$`times\$, i radovali se spolu s nĚ.

59:Stalo se pak v den osmŮ, pÒiÓli obÒezovati dĚtÁte, a nazŮvali jej jm\$`times\$nem otce jeho ZachariÁÓem.

60:Ale odpovÁdÁvÓi matka jeho, òekla: Nikoli, ale slouti bude Jan.

61:I òekli k nĚ: VÓak niÚÁdn\$`times\$ho nenĚ v rodu tv\$`times\$m, kterŮÚ by sloul jm\$`times\$nem tĚm.

62:I dÁvali nÁvÁÓtĚ otci jeho, jak by ho chtÁl nazŮvati.

63:A on poÚÁdav deÓtiĀky, napsal òka: Jan jest jm\$`times\$no jeho. I divili se vÓickni.

64:A ihned otevÒela se Ősta jeho a jazyk jeho, i mluvil, velebÁ Boha.

65:Tedy pÒiÓla bÁzeĚ na vÓecky sousedy jejich, a po vÓech horÁch JudskŮch rozhlÁsÁna jsou vÓecká ta slova.

66:A vÓickni, kteÒĚŮ o tom slyÓeli, sklÁdali to v srdci sv\$`times\$m, òkouce: I kterak\$`times\$ dĚtÁ toto bude? A ruka PÁNÁ byla s nĚm.

67:ZachariÁÓ pak otec jeho naplnĀn jest Duchem svatŮm, a prorokoval òka:

68:PoŮehnanŮ PÁN BĚh IzraelskŮ, Úe jest navÓtĚvil, a uĀinil vykopenĚ lidu sv\$`times\$mu,

69:A vyzdvihl nÁm roh spasenĚ v domu Davida, sluŮebnĚka sv\$`times\$ho,

70:JakoÚ mluvil skrze Ősta prorokĚ svŮch svatŮch, kteÒĚŮ byli od vÁkĚ,

71:O vysvobozenĚ z nepÒĀtel naÓich, a z ruky vÓech, kteÒĚŮ nÁs nenÁvidĀli,

72:Aby uĀinil milosrdenstvÉ s otcí naÓimi, a rozpomenul se na smlouvu svou svatou,

73:Na pÒĚsahu, kterouÚ jest pÒisÁhl Abrahamovi, otcí naÓemu, Úe <jistÁ> nÁm to dÁ,

74:Abychom bez strachu, z ruky nepÒĀtel naÓich jsouce vysvobozeni, slouŮili jemu,

75:V svatosti a v spravedlnosti pÒed obliĀejem jeho, po vÓecky dny Ůivota naÓeho.

76:Ty pak, dĚtÁ, prorokem NejvyÓÓĚho slouti budeÓ, nebo pÒedejdeÓ pÒed tvÁŐĚ PÁNÁ pÒipravovati cesty jeho,

77:Aby bylo dÁno umĀnĚ spasiteln\$`times\$ lidu jeho na odpuÓtĀnĚ hŐĚchĚ jejich,

78:Skrze srdeĀn\$`times\$ milosrdenstvÉ Boha naÓeho, v nÁmŮto navÓtĚvil nÁs, vyŐed z vŮsosti,

79:Aby se ukÁzal sedĚcĚm v temnostech a v stĚnu smrti, k spravenĚ noh naÓich na cestu pokoje.

80:DĚtÁ pak rostlo a posilovalo se v duchu, a bylo na pouÓti aŮ do dne zjevenĚ sv\$`times\$ho lidu Izraelsk\$`times\$mu.

Kapitola:

3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
22	
23	
24	Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.3 Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 2.

LukÁÓ (L)

Kapitola 2.

O popsÁNÉ vÓeho svÁta; 4. o narozenÉ PÁna Krista,
8. o pastÛÒÉch, strÁÚ noÁNÉ drÚÉcÉch, 21. o PÁNÁ obÒezÁNÉ,
22. obÁtovÁNÉ v chrÁmÁ, 41. v letech dvanÁcti v chrÁmÁ s doktory

mluvenÉ, 51. a o poddanosti jeho pÁstounĚm.

1:I stalo se v tÁch dnech, vyÓlo jest vyrĚenÉ od cĚsaÒe Augusta, aby byl popsÁN vÓecken svĚt.

2:(To popsÁNÉ nejprve stalo se, kdyÚ vladaÒem SyrskÙm byl Cyrenius.)

3:I Óli vÓickni, aby zapsáni byli, jeden kaÚdÙ do sv\$times\$ho mÁsta.

4:Vstoupil pak i Jozef od Galilee z mÁsta Nazar\$times\$tu do Judstva, do mÁsta Davidova, kter\$times\$Ú slove Betl\$times\$m, (protoÚe byl z domu a z Ěeledi Davidovy,)

5:Aby zapsÁN byl s MarijĚ, zasnoubenou sobĚ manÚelkou, tĚhotnou.

6:I stalo se, kdyÚ tam byli, naplnili se dnov\$times\$ Marie, aby porodila.

7:I porodila Syna sv\$times\$ho prvorozen\$times\$ho, a pl\$times\$nkami ho obvinula, a poloÚila jej v jeslech, neb nemĚli <jinde> mĚsta v hospodĚ.

8:A pastÚÒi byli v krajinĚ t\$times\$, ponocujĚce a strĚÚ noĚNĚ drÚĚce nad svÙm stĚdem.

9:A aj, andĚl PĚnĚ postavil se podle nich, a slĚva PĚnĚ osvĚtila je. I bĚli se bĚznĚ velikou.

10:Tedy òekl jim andĚl: NebojteÚ se; nebo aj, zvĚstuji vĚm radost velikou, kterĚÚ bude vÓemu lidu.

11:Nebo narodil se vĚm dnes Spasitel, jenÚ jest Kristus PĚn, v mĚstĚ DavidovĚ.

12:A toto vĚm <bude> za znamenĚ: Naleznete nemluvĚtko pl\$times\$nkami obvinut\$times\$, a leÚĚcĚ v jeslech.

13:A hned s andĚlem zjevilo se mnoÚstvĚ rytĚÒstva nebesk\$times\$ho, chvĚlĚcĚch Boha a òkoucĚch:

14:SlĚva na vÙsostech Bohu, a na zemi pokoj, lidem dobrĚ vĚle.

15:I stalo se, jakÚ odeÓli od nich andĚl\$times\$ do nebe, Úe ti lid\$times\$, <totiÚ> pastÚÒi, òekli vespolek: PojĚme aÚ do Betl\$times\$ma a vizme tu vĚc, jenÚ se stala, o nĚÚ PĚn oznĚmil nĚm.

16:I pÒiÓli, chvĚtajĚce, a našli Mariji a Jozefa, a nemluvĚtko leÚĚcĚ v jeslech.

17:A vidĚvÓe, rozhlaÓovali <to>, coÚ jim povĚdĚno bylo o tom dĚtĚti.

18:I divili se vÓickni, kteÒĚÚ slyÓeli o tom, coÚ bylo mluveno od pastÚÒĚ k nim.

19:Ále Maria zachovĚvala vÓecka slova tato, sklĚdajici <je> v srdci sv\$times\$m.

20:I navrĚtili se pastÚÒi, velebĚce a chvĚlĚce Boha ze vÓeho, coÚ slyÓeli a vidĚli, tak jakÚ bylo povĚdĚno jim.

21:A kdyÚ se naplnilo dnĚ osm, aby obðezĚno bylo dĚtĚ, nazvĚno jest jm\$times\$no jeho JeÚĚÓ, kterÙmÚ bylo nazvĚno od andĚla, prve neÚ se v ÚivotĚ poĚalo.

22:A kdyÚ se naplnili dnov\$times\$ oĚiÓovĚnĚ Marie podle ZĚkona MojÚĚÓova, pÒinesli jej do Jeruzal\$times\$ma, aby ho postavili pÒede PĚnem,

23:(JakoÚ psĚno jest v ZĚkonĚ PĚnĚ, Úe kaÚdÙ pacholĚk, otvĚraje Úivot, svatÚ PĚnu slouti bude,)

24:A aby dali obĚt, jakoÚ povĚdĚno jest v ZĚkonĚ PĚnĚ, dvĚ hrdliĚky anebo dv\$times\$ holoubĚtek.

25:A aj, ĚlovĚk <jeden> byl v Jeruzal\$times\$mĚ, jemuÚ jm\$times\$no Simeon. A ĚlovĚk ten <byl> spravedlivÚ a nĚboÚnÚ, oĚekĚvajĚcĚ potĚoenĚ Izraelsk\$times\$ho, a Duch svatÚ byl v nĚm.

26:A bylo jemu zjevono od Ducha svat\$times\$ho, Úe neuzÒĚ smrti, aÚ

by prve užel Krista PÁNĀ.

27:<Ten> pòioel, ponuknut jsa od Ducha <PÁNĀ>, do chrÁmu.

A kdyÚ uvodili dĚtĀ JeÚÉÓe rodiĀovš\times\$, aby uĀinili podle obyĀeje ZÁkona za nĀj,

28:Tedy on vzal jej na lokty svš\times\$, i chvĀlil Boha a Ńekl:

29:NynĚ propouĀtĚÓ sluĚbnĚka svš\times\$ho, Pane, podle slova svš\times\$ho v pokoji.

30:NeboŃ jsou vidĀly oĀi mš\times\$ spasenĚ tvš\times\$,

31:Kterš\times\$Ú jsi pŃipravil pŃed obliĀejem vŃech lidĚ,

32:SvĀtlo k zjevenĚ nĀrodĚm a slĀvu lidu tvš\times\$ho Izraelskš\times\$ho.

33:Otec pak a matka jeho divili se tĀm vĀcem, kterš\times\$Ú praveny byly o nĀm.

34:I poĚhnal jim Simeon, a Ńekl k Mariji, matce jeho: Aj,

poloĚen jest tento ku pĀdu a ku povstĀnĚ mnoĚm v Izraeli,

a na znamenĚ, kterš\times\$muĚto bude odpĚrĀno,

35:(A tvou vlastnĚ duŃi pronikne meĀ,) aby zjevena byla z mnoĚch srdcĚ myŃlenĚ.

36:Byla takš\times\$ Anna prorokynĀ, dcera Fanuelova z pokolenĚ Aser.

Ta se byla zstarala ve dnech mnoĚch, a Ńiva byla s muĚem svĚm sedm let od panenstvĚ svš\times\$ho.

37:A ta vdova <byla, majĚcĚ> let okolo osmdesĀti a ĀtyŃ,

kterĀÚ nevychĀzela z chrÁmu, posty a modlitbami slouĚeci <Bohu> dnem i nocĚ.

38:A ta v touÚ hodinu pŃioedŃi, chvĀlila PĀna, a mluvila o nĀm

vŃechnĀm, kteŃĚÚ Āekali vykopenĚ v Jeruzalš\times\$mĀ.

39:<Oni> pak, jakÚ vykonali vŃecko podle ZÁkona PÁNĀ, vrĀtili

se do Galilee, do mĀsta svš\times\$ho Nazarš\times\$ta.

40:DĚtĀ pak rostlo a posilovalo se v duchu, plnš\times\$ moudrosti, a milost BoĚ byla v nĀm.

41:I chodĚvali rodiĀovš\times\$ jeho kaĚdš\times\$ho roku do Jeruzalš\times\$ma na den slavnŃ velikonoĀnĚ.

42:A kdyÚ byl ve dvanĀcti letech, a oni vstupovali do

Jeruzalš\times\$ma, podle obyĀeje toho dne svĀteĀnĚho,

43:A kdyÚ vykonali dni, a jĚ se navracovali, zĚstalo dĚtĀ

JeÚĚŃ v Jeruzalš\times\$mĀ, a nevĀdĀli <o tom> Jozef a matka jeho.

44:DomnĚvajĚce se pak o nĀm, Ńe by byl v zĀstupu, uŃli den

cesty. I hledali ho mezi pŃĚbuznŃmi a znĀmŃmi.

45:A nenalezŃe jeho, navrĀtili se do Jeruzalš\times\$ma, hledajĚce ho.

46:I stalo se po tŃech dnech, Ńe našli jej v chrĀmĀ, an sedĚ

mezi doktory, poslouchaje jich a otazuje se jich.

47:A dĀsili se vŃickni, kteŃĚÚ jej slyŃeli, nad rozumnŃĚ

a odpovĀdmi jeho.

48:A uževŃe ho, ulekli se. I Ńekla matka jeho k nĀmu: Synu,

proĀ jsi nĀm tak uĀinil? Aj, otec tvĚj a jĀ s bolestĚ hledali

jsme tebe.

49:I Ńekl k nim: Co jest, Ńe jste mne hledali? ZdaliŃ jste

nevĀdĀli, Ńe v tĀch vĀcech, kterš\times\$Ú jsou Otce mš\times\$ho, musĚm jĀ bŃti?

50:Ale oni nesrozumĀli tĀm slovĚm, kterĀÚ k nim mluvil.

51:I Ńel s nimi, a pŃioel do Nazarš\times\$tu, a byl poddĀn jim. Matka

pak jeho zachovĀvala vŃecka slova ta v srdci svš\times\$m.

52:A JeÚĚŃ prospĚval moudrostĚ, a vĀkem, a milostĚ, u Boha

i u lidĚ.

Kapitola:

1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
22	
23	
24	Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.4 Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 3.

LukÁÓ (L)

Kapitola 3.

SvatÛ Jan KÒtitel byv povolÁn ode PÁna, kÁzal, 4. kÒtil, uÁil,

7. i trestal slovom zuòivÁ vÓecky, 19. proÁeÚ do ÚalÁÒe uvrÚen.
21. Prve vÓak pokÒtil i Krista PÁna, 24. kterÚÚ, ÁÉ by syn byl,
tu se vypravuje.

1:LŠ\timesŠta pak patnÁctŠ\timesŠho cÉsaÒstvÉ Tiberia cÉsaÒe, kdyÚ PontskÚ
PilÁt spravoval Judstvo, a Herodes byl ÁtvrtÁkem v Galilei,
Filip pak bratr jeho byl ÁtvrtÁkem IturejskŠ\timesŠ a TrachonitidskŠ\timesŠ
krajiny, a LyzaniÁÓ ÁtvrtÁkem AbilinskÚm,

2:Za nejvyÓÓÉho knÁze AnnÁÓe a KaifÁÓe, stalo se slovo PÁNÁ
nad Janem synem ZachariÁÓovÚm na pouÓti.

3:I chodil po vÓÉ krajinÁ leÚÉcÉ pÒi JordÁnu a kÁzal kÒest
pokÁNÉ na odpuÓtÁNÉ hÒÉchÊ,

4:JakoÚ psÁno jest v knihÁch proroctvÉ IzaiÁÓe proroka,
ÒkoucÉho: Hlas volajÉcÉho na pouÓti: PÒipravujte cestu PÁNÁ,
pÒÉmŠ\timesŠ Áiíte stezky jeho.

5:KaÚdŠ\timesŠ ÓdolÉ bude vyplnÁno, a kaÚdá hora a pahrbek bude
ponÉÚen; i budou kÒivŠ\timesŠ vÁci spraveny a ostrŠ\timesŠ cesty budou hladkŠ\ ←
timesŠ.

6:A uzÒÉÓ vÓelikŠ\timesŠ tÁlo spasenÉ BoÚÉ.

7:Pravil pak k zÁstupÉm vychÁzejÉcÉm, aby se kÒtili od nÁho:
Plemeno jeÓtÁrÁÉ, kdo je vÁm ukÁzal, abyste utekli pÒed
budoucÉm hnÁvem?

8:ProtoÚ Áiíte ovoce hodnŠ\timesŠ pokÁNÉ, a neÒÉkejteÚ u sebe: Otce
mÁme Abrahama. NeboÔ pravÉm vÁm, ÚeÔ jest mocen BÊh z kamenÉ
tohoto vzbuditi syny Abrahamovi.

9:A jiÚÔ jest i sekera k koðenu stromÊ pÒiloÚena. ProtoÚ
kaÚdÚ strom, jenÚ nenese ovoce dobrŠ\timesŠho, vyÓat a na oheÍ uvrÚen
bude.

10:I tÁzali se ho zÁstupovŠ\timesŠ, Òkouce: CoÚ tedy Áiniti budeme?

11:A <on> odpovÉdaje, pravil jim: Kdo má dvÁ suknÁ, dej
<jednu> nemajÉcÉmu, a kdo má pokrmy, tolikŠ\timesŠÚ uÁií.

12:PÒiÓli pak i celnÉ kÒtÉti se, i Òekli jemu: MistÒe, co
budeme Áiniti?

13:A on Òekl k nim: Nic vÉce nevybÉrejte neÚ to, coÚ jest
ustaveno.

14:I tÁzali se ho takŠ\timesŠ i ÚoldnŠ\timesŠÓi, Òkouce: A my coÚ Áiniti
budeme? I Òekl jim: NiÚÁdnŠ\timesŠho neutiskujte, ani podvodnÁ Áiíte,
a dosti mÁjte na svÚch ÚoldÉch.

15:A kdyÚ pak lid oÁekÁval, a myslili vÓickni v srdcÉch svÚch
o Janovi, nebylli by snad on Kristus,

16:OdpovÁdÁl Jan vÓechnÁm, a Òka: JÁÔ zajistŠ\timesŠ kÒtÉm vÁs
vodou, ale jdeÔ silnÁjÓÉ neÚli jÁ, kterŠ\timesŠhoÚto nejsem hoden
rozvÁzati òemŠ\timesŠnka u obuvi jeho. TenÔ vÁs kÒtÉti bude Duchem
svatÚm a ohnÁm.

17:JehoÚto vÁjeÁka v ruce jeho, a vyÁistÉÔ humno svŠ\timesŠ,
a shromÁÚÉ pÓenici do obilnice svŠ\timesŠ, ale plevy pÁliti bude ohnÁm
neuhasitelnÚm.

18:A tak mnohŠ\timesŠ jinŠ\timesŠ vÁci, napomÉnaje, zvÁstoval lidu.

19:Herodes pak ÁtvrtÁk, kdyÚ od nÁho byl trestÁn pro Herodiadu
manÚelku Filipa bratra svŠ\timesŠho, i ze vÓech zlÚch vÁcÉ, kterŠ\timesŠÚ
Áinil Herodes,

20:PÒidal i toto nade vÓecko, Úe jest vsadil Jana do ÚalÁÒe.

21:I stalo se, kdyÚ se kÒtil vÓecken lid, a kdyÚ se pokÒtil
i JeÚÉÓ, a modlil se, Úe otevðelo se nebe,

22:A sstoupil Duch svatÚ v tÁlesnŠ\timesŠ zpÊsobÁ jako holubice na
nÁj, a stal se hlas s nebe, ÒkoucÉ: Ty jsi Syn mÉj milÚ,
v tobÁÔ mi se zalÉbilo.

23:JeúÉÓ pak poÁÉnal bÛti jako ve tÒidcÉti letech, jakÚ
domnÉn byl syn JozefÉv, kterÚÚ byl <syn> Heli,
24:KterÚÚ byl MatatÉv, kterÚÚ byl L\$`times\$vé, kterÚÚ byl MelchÉv,
kterÚÚ byl JannÉv, kterÚÚ byl JozefÉv,
25:KterÚÚ byl MatatiÁÓÉv, kterÚÚ byl AmosÉv, kterÚÚ byl Naum,
kterÚÚ byl Esli, kterÚÚ byl Nagge,
26:KterÚÚ byl MahatÉv, kterÚÚ byl MatatiÁÓÉv, kterÚÚ byl
Semei, kterÚÚ byl JozefÉv, kterÚÚ byl JudÉv,
27:KterÚÚ byl JohannÉv, kterÚÚ byl ResÉv, kterÚÚ byl
ZorobÁbelÉv, kterÚÚ byl SalatielÉv, kterÚÚ byl NeriÉv,
28:KterÚÚ byl MelchiÉv, kterÚÚ byl AddiÉv, kterÚÚ byl KozamÉv,
kterÚÚ byl ElmĭdamÉv, kterÚÚ byl ErÉv,
29:KterÚÚ byl JĭzÉv, kterÚÚ byl EliezerÉv, kterÚÚ byl JĭrimÉv,
kterÚÚ byl MatatÉv, kterÚÚ byl L\$`times\$vé,
30:KterÚÚ byl SimeonÉv, kterÚÚ byl JudÉv, kterÚÚ byl JozefÉv,
kterÚÚ byl JĭnamÉv, kterÚÚ byl EliachimÉv,
31:KterÚÚ byl MeleÉv, kterÚÚ byl M\$`times\$namÉv, kterÚÚ byl
MatatanÉv, kterÚÚ byl NÁtanÉv, kterÚÚ byl DavidÉv,
32:KterÚÚ byl Jesse, kterÚÚ byl Ob\$`times\$dÉv, kterÚÚ byl BĭzÉv,
kterÚÚ byl SalmonÉv, kterÚÚ byl NÁzonÉv,
33:KterÚÚ byl AminadabÉv, kterÚÚ byl AramÉv, kterÚÚ byl
EzromÉv, kterÚÚ byl FÁresÉv, kterÚÚ byl JudÉv, kterÚÚ byl
JÁkobÉv,
34:KterÚÚ byl IzÁkÉv, kterÚÚ byl AbrahamÉv, kterÚÚ byl TÁre,
kterÚÚ byl NÁchorÉv,
35:KterÚÚ byl SÁruchÉv, kterÚÚ byl RagaÉv, kterÚÚ byl FÁlekÉv,
kterÚÚ byl HeberÉv, kterÚÚ byl SÁle,
36:KterÚÚ byl KainanÉv, kterÚÚ byl ArfaxadÉv, kterÚÚ byl
SemÉv, kterÚÚ byl No\$`times\$, kterÚÚ byl LÁmechÉv,
37:KterÚÚ byl Matuzal\$`times\$mÉv, kterÚÚ byl EnochÉv, kterÚÚ byl
JÁredÉv, kterÚÚ byl MalalehelÉv, kterÚÚ byl KainanÉv,
38:KterÚÚ byl EnosÉv, kterÚÚ byl SetÉv, kterÚÚ byl AdamÉv,
kterÚÚ byl BoÚÉ.

Kapitola:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.5 Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 4.

LukÁÓ (L)

Kapitola 4.

Kristus PÁN, zvěŤáziv nad ĀÁblem, 14. a pòioed do vlasti sv\$\\times\$, 15. kÁzal a zVÁstoval prorocŤvé naplnÁn\$\\times\$, 30. vÓak kdyÚ ho nebyli vdÁÁni, 31. sstoupiv do Kafarnaum, mnoh\$\\times\$ rozliÁnŤmi neduhy i ĀÁbelstvĚm ztrÁpen\$\\times\$, uzdravoval.

1:JeÚÉÓ pak, pln jsa Duchu svat\$\\times\$ho, vrÁtil se od JordÁnu, a pužen jest v Duchu na pouÓŤ.

2:A za ĀtyŤidceti dnĚ pokouŤĚn byl od ĀÁbla, a nic nejedl v tÁch dnech. A kdyÚ se skonali <dnov\$\\times\$ ti>, potom zlaŤnÁl.

3:I Ťekl jemu ĀÁbel: JestliÚe jsi Syn BoÚĚ, rci kamenu tomuto, aŤ jest chl\$\\times\$b.

4:I odpovÁdÁl jemu JeÚÉÓ: PsÁnoŤ jest: úe ne samŤm chlebem Úiv bude ĀlovÁk, ale kaÚdŤm slovem BoÚĚm.

5:I vedl jej ĀÁbel na horu vysokou, a ukÁzal mu vŤecka krÁlovstvĚ okrŤlku zemÁ pojednou.

6:A Ťekl jemu ĀÁbel: TobÁŤ dÁm tuto vŤecku moc i slÁvu tÁchto <krÁlovstvĚ>, nebo mnÁ dÁna jest, a komuÚ bych koli chtÁl, dÁm ji.

7:ProtoÚ ty poklonĚŤli se pŤede mnou, budeŤ vŤecko tv\$\\times\$.

8:I odpovÁdÁv JeÚÉÓ, Ťekl jemu: Jdi pryĀ ode mne, satanÁŤi; neboŤ psÁno jest: PÁnu Bohu sv\$\\times\$mu budeŤ se klanÁti a jemu

sam\$\\times\$mu slouŤiti.

9:Tedy vedl jej do Jeruzal\$\\times\$ma, a postavil ho na vrchu chrÁmu, a ťekl mu: Jsili Syn BoŤe, pusŦ se odtud dolŦ.

10:Nebo psÁno jest: ťe andÁlŦm svŤm pŦikÁŤe o tobÁ, aby tÁ ostŦhali,

11:A ťe tÁ na ruce uchopŦ, abys neurazil o kÁmen nohy sv\$\\times\$.

12:A odpovŦdaje, dŦ mu JeŤeŦ: PovÁdŦnoŦ jest: NebudeŦ pokouŦeti PÁna Boha sv\$\\times\$ho.

13:A dokonav vŦecka pokuŦenŦ ÁÁbel, odŦel od nÁho aŤ do Áasu.

14:I navrÁtil se JeŤeŦ v moci Ducha do Galilee, a vyŦla povÁst o nÁm po vŦŦ t\$\\times\$ okolnŦ krajinÁ.

15:A on uÁil v ŦokolÁch jejich, a slaven byl ode vŦech.

16:I pŦiŦel do Nazar\$\\times\$ta, kdeŤ byl vychovÁn, a vŦel podle obyÁeje sv\$\\times\$ho v den sobotnŦ do Ŧokoly. I vstal, aby Áetl.

17:I dÁna jemu kniha IzaiÁŦe proroka. A otevŦev knihu, nalezl mŦsto, kdeŤ bylo napsÁno:

18:Duch PÁnÁ nade mnou, protoťe pomazal mne, kÁzati evangelium chudŤm poslal mne, a uzdravovati zkrouŦen\$\\times\$ srdcem, zvÁstovati jatŤm propuŦtÁnŦ a slepŤm vidÁnŦ, a propustiti souŦen\$\\times\$ v svobodu,

19:A zvÁstovati l\$\\times\$to PÁnÁ vzÁcn\$\\times\$.

20:A zavŦev knihu <a> vrÁtiv sluŦebnŦku, posadil se. A vŦech v Ŧokole oÁi byly obrÁceny naŦ.

21:I poÁal mluviti k nim: ťe dnes naplnilo se pŦŦmo toto v uŦŦch vaŦich.

22:A vŦickni jemu posvÁdÁovali, a divili se libŤm slovŦm, pochÁzejŦcŦm z Ŧst jeho, a pravili: ZdaliŤ tento nenŦ syn JozefŦv?

23:I dŦ k nim: Zajist\$\\times\$ dŦte mi toto podobenstvŦ: L\$\\times\$kaŦi, uzdrav se sÁm. Kter\$\\times\$ vÁci slyŦeli jsme, Ťes Áinil v Kafarnaum, uÁiŦ <tak\$\\times\$> i zde v sv\$\\times\$ vlasti.

24:I Ŧekl <jim>: Amen pravŦm vÁm, ŤeŦ ŤÁdnŤ prorok nenŦ vzÁcen v vlasti sv\$\\times\$.

25:Ale v pravdÁ pravŦm vÁm, ťe mnoho vdov bylo za dnŦ EliÁŦe v lidu Izraelsk\$\\times\$m, kdyŤto zavŦŦno bylo nebe za tŦi l\$\\times\$ta a za Ŧest mÁsŦcŦ, takťe byl hlad velikŤ po vŦŦ zemi,

26:VŦak EliÁŦ k niŤÁdn\$\\times\$ z nich nenŦ poslÁn, neŤ toliko do Sarepty Sidonsk\$\\times\$ k ŤenÁ vdovÁ.

27:A mnoho malomocnŦch bylo v lidu Izraelsk\$\\times\$m za Elizea proroka, a ŤÁdnŤ z nich nenŦ oÁiŦtÁn, neŤ NÁman SyrskŤ.

28:I naplnÁni jsou vŦickni v Ŧokole hnÁvem, slyŦŦce to.

29:A povstavŦe, vyvedli jej ven z mÁsta, a vedli ho aŤ na vrch hory, na nŦŤto mÁsto jejich bylo vzdÁlÁno, aby jej dolŦ sstrÁili.

30:Ale on bera se prostŦedkem jich, uŦel.

31:I sstoupil do Kafarnaum, mÁsta Galilejsk\$\\times\$ho, a tu uÁil je ve dny sobotnŦ.

32:I divili se velmi uÁenŦ jeho, nebo mocnÁ byla ŦeÁ jeho.

33:Byl pak <tu> v Ŧokole ÁlovÁk <jeden>, majŦcŦ ducha ÁÁbelstvŦ neÁist\$\\times\$ho. I zvolal hlasem velikŤm,

34:Ŧka: Ach, coŤ jest tobÁ do nÁs, JeŤeŦi NazaretskŤ? PŦiŦel jsi zatratiti nÁs? ZnÁm tÁ, kdo jsi, <ťe jsi> ten svatŤ BoŤe.

35:I pŦimluvil jemu JeŤeŦ, Ŧka: UmlkniŤ a vyjdi od nÁho.

A povrha jej ÁÁbel mezi nÁ, vyŦel od nÁho, a nic mu neuŦkodil.

36:I pŦiŦel strach na vŦecky, a rozmlouvali vespolek, Ŧkouce: Jak\$\\times\$ jest toto slovo, ťe v moci a sŦle pŦikazuje neÁistŤm duchŦm, a vychÁzejŦ?

37:I rozcházela se o nám povášt po všem okolí té krajiny.
38:Vstav pak Ježíš ze Ókoly, všel do domu óimonova. Svegruše pak óimonova trápena byla tákou zimnicí. I prosili ho za ni.
39:Tedy stoje nad ní, přimluvil zimnici, i pšestala jí. A ona hned vstavši, posluhovala jim.
40:Při západu pak slunce všickni, kteří máli nemocný rozličnými neduhy, vodili je k nám, a on na jednoho každého z nich ruce vzkládav, uzdravoval je.
41:Od mnohých takš ábelství vycházela, kš i ácí a šekající: Ty jsi Kristus, Syn Boží. Ale on přimlouvaje, nedopouštal jim mluvit; nebo všáli, že jest on Kristus.
42:A jakú byl den, všed, bral se na pustš místo. I hledali ho zástupovš, a přišli až k nám, a zdrúovali ho, aby neodcházel od nich.
43:On pak šekl jim: I jinšm máššm musšm zváštovati království Boží; nebo na to poslán jsem.
44:I kázal v okolách Galilejských.

Kapitola:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19

20

21

22

23

24

Obsah Jm\$ \times \$na VÁhy

1.6 Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 5.

LukÁÓ (L)

Kapitola 5.

KÁzal z lodÉ Kristus PÁn; 6. uÃedlnÉci mnoÚstvÉ ryb zahrnuli; 12. uzdraven malomocnÛ, 18. Ólakem poraÚenÛ na duÓi i na tÁle uzdraven; 27. MatouÓ svatÛ povolÁn, 31. a odpovÁd na reptÁnÉ zÁkonÉkÉ a farizeÉ dÁna.

1:Stalo se pak, kdyÚ se zÁstup na nÁj valil, aby slyÓeli slovo BoÚÉ, Úe on stÁl podle jezera Genezaretsk\$ \times \$ho.

2:I uzòel dvÁ lodÉ, any stojÉ u jezera, rybÁÒi pak sstoupivÓe z nich, vypÉrali sÉti.

3:I vstoupiv na jednu z tÁch lodÉ, kterÁÚ byla óimonova, prosil ho, aby od zemÁ odvezl maliÁko. A posadiv se, uÃil z lodÉ zÁstupy.

4:A kdyÚ pòestal mluviti, dÉ k óimonovi: Vez na hlubinu, a rozestòete sÉti sv\$ \times \$ k lovenÉ <ryb>.

5:I odpovÁdÁv óimon, òekl jemu: Mistòe, pòes celou noc pracovavÓe, nic jsme nepopadli, ale k slovu tv\$ \times \$mu rozestru sÉt.

6:A kdyÚ to uÃinili, zahrnuli mnoÚstvÉ velik\$ \times \$ ryb, takÚe se trhala sÉt jejich.

7:I ponukli tovaryÓÉ, kteòÉÚ byli na druh\$ \times \$ lodÉ, aby pòiÓli a pomohli jim. I pòiÓli a naplnili obÁ lodÉ, takÚe se <t\$ \times \$mÁò> pohòiÚovaly.

8:To uzòev óimon Petr, padl k nohÁm JeÚÉÓovÛm, òka: Odejdi ode mne, Pane, neboò jsem ÁlovÁk hòÉÓnÛ.

9:HrÉza zajist\$ \times \$ byla jej obklÉÃila, i vÓecky, kteòÉÚ s nÉm byli, nad tÉm lovenÉm ryb, kter\$ \times \$Ú byli popadli,

10:A t\$ \times \$Ú Jakuba a Jana, syny Zebedeovy, kteòÉÚ byli tovaryÓi óimonovi. I dÉ óimonovi JeÚÉÓ: Nebojú se. JiÚ od tohoto Áasu lidi Úiv\$ \times \$ budeÓ loviti.

11:A pòivezÓe k bòehu lodÉ, a vÓecko opustivÓe, Óli za nÉm.

12:I stalo se, kdyÚ byl v jednom mÁstÁ, a aj, <byl tam> muÚ plnÛ malomocenstvÉ. A uzòev JeÚÉÓe, padl na tvÁò, <a> prosil ho, òka: Pane, kdybys chtÁl, mÉÚeÓ mne oÃistiti.

13:I vztÁh <JeÚÉÓ> ruku, dotekl se ho, òka: Chci, buÃ Áist. A hned odeÓlo od nÁho malomocenstvÉ.

14:I pòikÁzal jemu, aby ÚÁdn\$ \times \$mu nepravil, ale <òekl mu>: Odejda, ukaÚ se knÁzi, a obÁtuj za oÃiÓtÁnÉ sv\$ \times \$, jakoÚ pòikÁzal MojÚÉÓ, na svÁdectvÉ jim.

15:Tedy rozhlaóovala se véce òeã o nám, a scházeli se zástupov\$times\$ mnozé, aby jej slyóeli, a uzdravováni byli od náho v svúch nemocech.

16:On pak odcházel na pouótá, a modlil se.

17:I stalo se v jeden den, úe on sedál uãe, a sedáli tak\$times\$ <tu> i farizeov\$times\$ a zákona uãitel\$times\$, kteóeu se byli seóli z kaúd\$times\$ho másteãka Galilejsk\$times\$ho a Judsk\$times\$ho i z Jeruzal\$times\$ma, a moc

Páná <póetomná> byla k uzdravováné jich.

18:A aj, muúí nesli na loúí álováka, kterúú byl ólakem poraúenú, i hledali vn\$times\$sti ho a poloúiti pòed náj.

19:A nenalezóe, kterou by jej stranou vnesli pro zástup, vstoupili na dëm, a skrze podlahu spustili jej s loúem uprostòed pòed Jeúéóe.

20:Kterúúto vidáv véru jejich, òekl mu: álováãe, odpouótánió jsou tobá hòéchov\$times\$ tvoji.

21:Tedy poãali pòemyólovati zákonéci a farizeov\$times\$, òkouce: Kdo jest tento, jenú mluvé rouháné? Kdo mēúe odpustiti hòéchy, jedin\$times\$ sám Béh?

22:Poznav pak Jeúéó myólené jejich, odpovédaje, òekl k nim: Co <tak utrhavá> pòemyólujete v srdcích vaóich?

23:Co jest snáze òeci: Odpouótájé se tobá hòéchov\$times\$ tvoji, áili òeci: Vstaí a choá?

24:Ale abyste vādáli, úe Syn álováka má moc na zemi odpouótáti hòéchy, (òekl dnou zláman\$times\$mu:) Tobáó pravém: Vstaí, a vezma loúe sv\$times\$, jdi do domu sv\$times\$ho.

25:A on hned vstav pòed nimi, vzal <loúe>, na námú leúel, i odóel do domu sv\$times\$ho, velebá Boha.

26:I uúasli se vóickni, i velebili Boha, a naplnáni jsou bázné, òkouce: úe jsme vidáli dnes divn\$times\$ váci.

27:A potom vyóel <Jeúéó> a uzòel celn\$times\$ho, jm\$times\$nem L\$times\$vé, sedécého na cle. I òekl jemu: Pojá za mnou.

28:A on opustiv vóecko, vstav, óel za nēm.

29:I uáinil jemu hody velik\$times\$ L\$times\$vé v domu sv\$times\$m, a byl <tu> zástup velikú publikáné i jinúch, kteóeu s nēm stolili.

30:Tedy reptali zákonéci a farizeov\$times\$, òkouce uãedlnékēm jeho: Proã s publikány a hòéónéky jéte a pijete?

31:I odpovádáv Jeúéó, òekl k nim: Nepotòebujéó zdravé l\$times\$kaòe, ale nemocné.

32:Nepòíóelò jsem volati spravedlivúch, ale hòéónúch ku pokáné.

33:A oni òekli jemu: Proã uãedlnéci Janovi posté se áasto

a modlé se, <t\$times\$ú> podobná i farizejóté, tvoji pak jedé a pijé?

34:On pak òekl k nim: Zdali mēúete synēm úenicha, dokudú s nimi jest úenich, kázati se postiti?

35:Ale pòijdouò dnov\$times\$, a kdyú odjat bude od nich úenich, tehdáúò se budou postiti v táč dnech.

36:Pravil pak i podobenstvém k nim: úe Úádnú záplaty roucha

nov\$times\$ho nepòíóévá k rouchu vetch\$times\$mu; sic jinak i nov\$times\$ roztrhuje,

a vetch\$times\$mu nepòésluóé záplata z nov\$times\$ho.

37:A Úádnú nevl\$times\$vá véna nov\$times\$ho do nádob starúch; sic jinak véno nov\$times\$ rozpuáé nádoby, a samo vyteáe, a nádoby se pokazé.

38:Ale véno nov\$times\$ v nádoby nov\$times\$ má lito bůti, a ob\$times\$ bude zachováno.

39:A aniú kdo, kdyú pije star\$times\$, hned chce nov\$times\$ho, ale déó: Star\$times\$ lepóé jest.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.7 Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 6.

Lukáš (L)

Kapitola 6.

Slovem i skutkem Pán ukázal zákoněm, v něm by záleželo pravš\timeš dne sváteāného svāceně, 13. uāedlněkē svŭch povolal, 20. blahoslavenstvě pravš\timeš i zloēāenstvě vysvātlil, 27. k skutkēm dobrŭm pilnā napomēnal.

1: I stalo se v druhou sobotu, ůe ōel Jeůeů skrze obilē.

I trhali uāedlnēci jeho klasy, a rukama vymēnajēce, jedli.

2: Tehdy nākteōē z farizeē ōekli jim: Proā to āinēte, āehoů nesluōē āiniti v svātky?

3: I odpovādv Jeůeů, ōekl jim: Coů jste ani toho neātli, co jest uāinil David, kdyů laānāl, on i ti, kteōēů s nēm byli?

4: Kterak vōel do domu Boůeho, a chleby posvātnš\timeš vzal a jedl, a dal i tām, kteōēů s nēm byli, jichůto nenāleůē jēsti neů toliko samŭm knāůēm?

5: I ōekl jim: ůe jest Syn ālovāka pānem takš\timeš i dne svāteāného.

6: Stalo se pak i v jinŭ den svāteānē, ůe vōel do ōkoly <Jeůeů>, a uāil. A byl tu ālovāk, jehoů pravā ruka byla uschlā.

7: I ōetōili ho zākonēci a farizeovš\timeš, budeli v sobotu uzdravovati, aby našli, āēm by jej obůalovali.

8: Ale on znal pōemyōlovānē jich. I dē ālovāku, kterůů māl ruku uschlou: Vstaĭ, a stēj v prostōedku. A on vstav, <i> stāl.

9: Tedy ōekl k nim Jeůeů: Otēůi se vās na jednu vāc: Sluōēli v sobotu dobōe āiniti? duōi zachovati, āili zatratiti?

10: A pohledāv na nā na vōecky vēkol, dē ālovāku: Vztāhni ruku svou. A on uāinil tak. I navrācena jest k zdravē ruka jeho <a byla> jako druhā.

11: Oni pak naplnāni jsou hnāvivou nemoudrostē, a rozmlouvali mezi sebou, co by uāiniti māl Jeůeůovi.

12: I stalo se v tāch dnech, vyōel <Jeůeů> na horu k modlenē. I byl tam pōes noc na modlitbā Boůē.

13: A kdyů byl den, povolal uāedlněkē svŭch, a vyvolil z nich dvanācte, kterš\timešů i apoōtoly nazval.

14: (ōimona, kterš\timešmuů takš\timeš dal jmš\timešno Petr, a Ondōeje bratra jeho, Jakuba a Jana, Filipa a Bartolomāje,

15: Matouōe a Tomāōe, Jakuba <syna> Alfeova, a ōimona, kterůů slove Zelĭtes,

16: Judu <bratra> Jakubova, a Jidāōe Iōkariotskš\timešho, kterůů pak byl zrādce.)

17: I sstoupiv s nimi <s hory>, stāl na mēstā polnēm, a zāstup uāedlněkē jeho, a mnoůstvē velikš\timeš lidu ze vōeho Judstva i z Jeruzalš\timešma, i z Tŭru i z Sidonu, jenů pōi moōi jsou, kteōēů byli pōiōli, aby jej slyōeli a uzdraveni byli od neduhē svŭch,

18: I kteōēů trāpeni byli od duchē neāistŭch. A byli uzdravovāni.

19: A vōecken zāstup hledal se ho dotknouti; nebo moc z nāho vychāzela, a uzdravovala vōecky.

20: A on pozdvih oāē svŭch na uāedlnēky, pravil: Blahoslavenē chudē, nebo vaōe jest krālovstvē Boůē.

21: Blahoslavenē, kteōēů nynē laānēte, nebo nasyceni budete.

Blahoslavenē, kteōēů nynē plaāete, nebo smāti se budete.

22: Blahoslavenē budete, kdyů vās nenāvidāti budou lidš\timeš, a kdyů vās vyobcujē, a hanāti budou, a vyvrhou jmš\timešno vaōe

jakoÚto zl\$\\times\$, pro Syna ĀlovĀka.

23:Radujte se v ten den a veselte se, nebo aj, odplata vaÓe mnohá jest v nebesĀch. TakŔ jsou zajist\$\\times\$ ĀinĀvali prorokĀm otcov\$\\times\$ jejich.

24:Ale bĀda vĀm bohatŔm, nebo vy <jiŔ> mĀte potĀŔenĀ sv\$\\times\$.

25:BĀda vĀm, kteŔĀ jsou nasyceni, nebo laĀnĀti budete.

BĀda vĀm, kteŔĀ se nynĀ smĀjete, nebo kvĀliti a plakati budete.

26:BĀda vĀm, kdyŔ by dobŔe o vĀs mluvili vŔickni lid\$\\times\$; nebo tak jsou ĀinĀvali faleŔnŔm prorokĀm otcov\$\\times\$ jejich.

27:Ale vĀmŔ pravĀm, kteŔĀ slyŔĀte: Milujte nepŔĀtely vaÓe, dobŔe ĀiĀte tĀm, kteŔĀ vĀs nenĀvidĀ,

28:DobroŔĀte tĀm, kteŔĀ vĀs proklĀnĀjĀ, a modlte se za ty, kteŔĀ vĀm bezprĀvĀ ĀinĀ.

29:A udeŔilli by tebe kdo v lĀce jedno, nasaĀ mu i druh\$\\times\$ho, a tomu, kterŔŔ tobĀ odjĀmĀ plĀŔŔ, tak\$\\times\$ i suknĀ nebraĀ.

30:KaŔd\$\\times\$mu pak prosĀcĀmu tebe dej, a od toho, jenŔ b\$\\times\$Ŕe tv\$\\times\$ vĀci, zase neŔĀdej.

31:A jakŔ chcete, aby vĀm lid\$\\times\$ Āinili, i vy jim t\$\\times\$Ŕ podobnĀ ĀiĀte.

32:Nebo jestliŔe milujete ty, kteŔĀ vĀs milujĀ, jakou mĀti budete milost? Nebo i hŔĀŔci milujĀ ty, od nichŔ milovĀni bŔvĀjĀ.

33:A budeteli dobŔe Āiniti tĀm, kteŔĀ vĀm dobŔe ĀinĀ, jakou mĀte milost? VŔak i hŔĀŔci tot\$\\times\$Ŕ ĀinĀ.

34:A budeteli pĀjĀovati tĀm, od kterŔchŔ se nadĀjete zase vzĀti, jakou mĀte milost? VŔak i hŔĀŔci hŔĀŔkĀm pĀjĀujĀ, aby tolik\$\\times\$Ŕ zase vzali.

35:ProtoŔ milujte nepŔĀtely vaÓe, a dobŔe ĀiĀte, a pĀjĀujte, nic se odtud nenadĀjĀce, a budeŔ odplata vaÓe mnohá, a budete synov\$\\times\$ NejvyŔŔho. Nebo on dobrotivŔ jest <i> k nevĀnŔm a zlŔm.

36:ProtoŔ buĀte milosrdnĀ, jako i Otec vĀŔ milosrdnŔ jest.

37:NesuĀte, a nebudete souzeni. Nepotupujte, a nebudete potupeni. OdpouĀjte, a budeŔ vĀm odpuĀĀno.

38:DĀvejte, a budeŔ vĀm dĀno. MĀru dobrou, natlaĀenou, a natŔesenou, a osutou dadĀŔ v lĀno vaÓe; touŔ zajist\$\\times\$ mĀrou, kterouŔ mĀŔĀte, bude vĀm odmĀeno.

39:PovĀdĀl jim tak\$\\times\$ i podobenstvĀ: Zdali mĀŔe slepŔ slep\$\\times\$ho v\$\\times\$sti? ZdaŔ oba do jĀmy neupadnou?

40:NenĀŔ uĀedlnĀk nad mistra sv\$\\times\$ho, ale dokonalŔ bude kaŔdŔ, <budeli> jako mistr jeho.

41:CoŔ pak vidĀŔ mrvu v oku bratra sv\$\\times\$ho, a bŔevna, kter\$\\times\$Ŕ jest v tv\$\\times\$m vlastnĀm oku, neznamenĀŔ?

42:Aneb kterak mĀŔeŔ ŔĀci bratru sv\$\\times\$mu: BratŔe, nechaŔ vyvrhu mrvu z oka tv\$\\times\$ho, sĀm v oku sv\$\\times\$m bŔevna nevida? PokrytĀe, vyvrz prve bŔevno z oka sv\$\\times\$ho, a tehdy prohl\$\\times\$dneŔ, abys vyĀal mrvu, kterĀŔ jest v oku bratra tv\$\\times\$ho.

43:NeboŔ nenĀ ten strom dobrŔ, kterŔŔ nese ovoce zl\$\\times\$, aniŔ <jest> strom zlŔ, kterŔŔ nese ovoce dobr\$\\times\$.

44:KaŔdŔ zajist\$\\times\$ strom po sv\$\\times\$m vlastnĀm ovoci bŔvĀ poznĀn; nebo nesbĀrajĀ s trnĀ fĀkĀ, ani s hloŔĀ sbĀrajĀ hroznĀ.

45:DobrŔ ĀlovĀk z dobr\$\\times\$ho pokladu srdce sv\$\\times\$ho vynĀŔĀ dobr\$\\times\$, a zlŔ ĀlovĀk ze zl\$\\times\$ho pokladu srdce sv\$\\times\$ho vynĀŔĀ zl\$\\times\$. Nebo z hojnosti srdce mluvĀ Ŕsta jeho.

46:Co pak mi ŔĀkĀte: Pane, Pane, a neĀinĀte, coŔ pravĀm?

47:KaŔdŔ kdoŔ pŔichĀzĀ ke mnĀ, a slyŔĀ slovo m\$\\times\$, a zachovĀvĀ

je, ukáží vám, komu by podoben byl.

48:Podoben jest ĀlovĀku stavĀjĚcĚmu dĚm, kterŮ kopal hluboko, a zaloŮil grunty v skĀle. A kdyŮ se stala povodeĚ, oboŮila se Ůeka na dĚm ten, ale nemohla jĚm pohnouti, nebo byl zaloŮen na skĀle.

49:Ale kdoŮ slyŮĚ a neĀinĚ, podoben jest ĀlovĀku, kterŮ stavĚ dĚm svĚj na zemi bez gruntu. Na kterŮto oboŮila se Ůeka, a on hned padl, i stal se pĀd domu toho velikŮ.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.8 Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 7.

LukÁÓ (L)

Kapitola 7.

O velik\$\\times\$ vÉòe setnÉkovÁ; 14. vzkÒÉÓenÉ syna Úeny ovdovÁl\$\\times\$;
18. o poselstvÉ Janovu ku PÁnu, 24. a svÁdectvÉ PÁNÁ o Janovi;
30. o pohrnutÉ farizeÊ a zÁkonÉkÊ radou BoÚÉ, 37. a o ÚenÁ
hÒÉÓnici.

1:A kdyÚ vykonal vÓecka slova svÁ pÒi pÒÉtomnosti lidu, vÓel do Kafarnaum.
2:SetnÉka pak jednoho sluÚebnÉk nemocen jsa, k smrti se pÒibliÚoval, kter\$\\times\$hoÚ on sobÁ mnoho vÁÚil.
3:I uslyÓav o JeÚÉÓovi, poslal k nÁmu starÓÉ z úidÊ, prose ho, aby pÒiÓel <a> uzdravil sluÚebnÉka jeho.
4:A oni pÒiÓedÓe k JeÚÉÓovi, prosili ho snaúnÁ, òkouce: Hoden jest, abys jemu to uÁinil.
5:Nebo miluje národ nÁÓ, a Ókolu on nám vystavÁl.
6:Tedy JeÚÉÓ Óel s nimi. A kdyÚ jiÚ nedaleko byl od domu, poslal k nÁmu setnÉk pÒÁtely, òka jemu: Pane, nepÒidÁvej sobÁ práce. (Nejsem zajist\$\\times\$ hoden, abys vÓel pod stòechu mou.
7:A protoÚò jsem i sebe sam\$\\times\$ho za nehodn\$\\times\$ho poloÚil, abych pÒiÓel k tobÁ.) Ale rci slovem, a budeò uzdraven sluÚebnÉk mÊj.
8:Nebo i já jsem ÁlovÁk pod mocÉ postavenÛ, maje pod sebou Úoldn\$\\times\$òe, a dÉm tomuto: Jdi, a jde, a jin\$\\times\$mu: PÒijÄ, a pÒijde, a sluÚebnÉku sv\$\\times\$mu: UÁiî toto, a uÁinÉ.
9:Tedy uslyÓav to JeÚÉÓ, podivil se jemu, a obrÁtiv se k zÁstupu, kterÛÚ za nÉm Óel, òekl: Pravém vÁm, Úe ani v Izraeli nenalezl jsem tak velik\$\\times\$ vÉry.
10:VrÁtivÓe se pak do domu ti, kteÒÉÚ poslÁni byli, našli sluÚebnÉka, kterÛÚ nemocen byl, zdrav\$\\times\$ho.
11:I stalo se potom, Óel <JeÚÉÓ> do mÁsta, kter\$\\times\$Ú slove Naim, a Óli s nÉm uÁedlnÉci jeho mnozÉ a zÁstup velikÛ.
12:A kdyÚ se pÒibléÚil k brÁNÁ mÁsta, aj, mrtvÛ byl nesen ven, syn jedinÛ matky sv\$\\times\$, a ta vdova byla, a zÁstup mÁsta mnohÛ s nÉ.
13:KterouÚto uzòev PÁN, milosrdenstvém hnut jsa nad nÉ, òekl jÉ: NeplaÁiÚ.
14:A pÒistoupiv, dotekl se mÁr. (Ti pak, kteÒÉÚ nesli, zastavili se.) I òekl: MlÁdenÁe, tobÁò pravém, vstaî.
15:I <pozdvih se> mrtvÛ, sedl, a poÁal mluviti. I dal jej mateÒi jeho.
16:Tedy podjala vÓecky bázeî, i velebili Boha, òkouce: úe prorok velikÛ povstal mezi námi, a Úe BÊh navÓtÉvil lid svÊj.
17:I vyÓla òeÁ ta o nám po vÓem Judstvu i po vÓÉ okolné krajinÁ.
18:I zvÁstovali Janovi uÁedlnÉci jeho o vÓech tÁchto vÁcech. A zavolav kterÛchs dvou z uÁedlnÉkÊ svÛch Jan,
19:Poslal k JeÚÉÓovi, òka: Tyli jsi ten, kterÛÚ pÒijÉti má, Áili jin\$\\times\$ho Áekati máme?

- 20: Pòioédóe pak k nÁmu muÚi ti, òekli: Jan Kòtitel poslal nÁs k tobÁ, òka: Tyli jsi ten, kterÚÚ pòijÉti mA, Áili jin\$times\$ho Áekati mAme?
- 21: A v touÚ hodinu mnoh\$times\$ uzdravil od neduhÉ, od nemocÉ a duchÉ zlÚch, a slepÚm mnohÚm zrak dal.
- 22: OdpovÁdÁv pak JeÚÉÓ, òekl jim: Jdouce, povÁzte Janovi, co jste vidÁli a slyÓeli, Úe slepÉ vidÉ, kulhavÉ chodÉ, malomocné oÁiÓtÁné pòijÉmajÉ, hluÓÉ slyÓÉ, mrtvé z mrtvÚch vstÁvajÉ, chudÚm se zvÁstuje evangelium.
- 23: A blahoslavenÚ jest, kdoÚ by se na mnÁ nezhorÓil.
- 24: A kdyÚ odeÓli poslov\$times\$ Janovi, poÁal praviti k zÁstupÊm o Janovi: Co jste vyÓli na pouÓò spatòovati? Tòtinuli, kterÁÚ se vÁtrem klÁtÉ?
- 25: Anebo naÁ jste hledÁti vyÓli? Na ÁlovÁkali mAkkÚm rouchem odÁn\$times\$ho? Aj, kteòÉÚ v rouÓe slavn\$times\$m a v rozkoÓi jsou, v domÉch krÁlovskÚch jsou.
- 26: Aneb co jste vyÓli vidÁti? Prorokali? OvÓem pravém vÁm, i véce neÚli proroka.
- 27: Tentoò jest, o kter\$times\$mÚ jest psÁno: Aj, já posélÁm andÁla sv\$times\$ho pòed tvÁòÉ tvou, jenÚ pòipravÉ cestu tvou pòed tebou.
- 28: Nebo pravém vÁm, vÁtÓÉho proroka mezi syny ÚenskÚmi nad Jana Kòtitele nenÉ ÚÁdn\$times\$ho, ale kdoÚ jest menÓÉ v krÁlovstvÉ BoÚém, vÁtÓÉò jest neÚli on.
- 29: Tedy vÓecken lid slyÓe <to> i publikÁni, velebili Boha, byvÓe pokòtÁni kòtem JanovÚm.
- 30: Ale farizeov\$times\$ a zÁkonÉci pohrdli radou BoÚÉ sami proti sobÁ, nebyvÓe pokòtÁni od nÁho.
- 31: I òekl PÁn: Komu tedy pòirovnÁm lidi pokolenÉ tohoto a Áemu podobni jsou?
- 32: Podobni jsou dÁtem, jenÚ na rynku sedÉ a jedni na druh\$times\$ volajÉ, òÉkajÉce: Péskali jsme vÁm, a neskÁkali jste; ÚalostnÁ jsme naòÉkali vÁm, a neplakali jste.
- 33: Nebo pòioél Jan Kòtitel, nejeda chleba, ani pije véna, a pravÉte: ÁÁbelstvé mA.
- 34: Pòioél Syn ÁlovÁka, jeda a pije, a pravÉte: Aj, ÁlovÁk ÚrÁÁ a pijan véna, pòÉtel publikÁnÉ a hòÉónékÉ.
- 35: Ale ospravedlnÁna jest moudrost ode vÓech synÉ svÚch.
- 36: Prosil ho pak jeden z farizeÚ, aby jedl s nÉm. ProÁeÚ vÓed do domu toho farizea, posadil se za stÉl.
- 37: A aj, Úena <jedna> v mAstÁ, kterÁÚ byla hòÉónice, zvÁdÁvÓi, Úe by sedÁl za stolem v domÁ farizea, pòinesla nÁdobu alabastrovou masti.
- 38: A stojeci z zadu u noh jeho, s plÁÁem poÁala slzami smÁÁeti nohy jeho, a vlasy hlavy sv\$times\$ vytÉrala, a lébala nohy jeho, a mastÉ mazala.
- 39: Uzòev pak to farizeus, kterÚÚ ho byl pozval, òekl sÁm v sobÁ: Byò tento byl prorok, vÁdÁlò by, kterÁ a jakÁ jest to Úena, kterÁÚ se ho dotÚká; nebo hòÉónice jest.
- 40: I odpovÁdÁv JeÚÉÓ, dÉ k nÁmu: óimone, mA mò nÁco povÁdÉti. A on òekl: Mistòe, povÁz.
- 41: <I òekl JeÚÉÓ>: Dva dluúnÉky mA l jeden vÁòitel. Jeden dluÚen byl pÁt set penÁz, a druhÚ padesÁt.
- 42: A kdyÚ nemÁli, odkud by zaplatili, odpustil obÁma. PovÁziÚ tedy, kterÚ z nich véce jej bude milovati?
- 43: I odpovÁdÁv óimon, òekl: MÁm za to, Úe ten, kter\$times\$muÚ véce odpustil. A on òekl jemu: PrÁvÁ jsi rozsoudil.
- 44: A obrÁtiv se k ÚenÁ, òekl óimonovi: VidÉò tuto Úenu? VÓel

jsem do domu tvého, vody nohám mům nepodal jsi, ale tato slzami smýla nohy má, a vlasy hlavy své vytřela.

45:Nepolébil jsi mne, ale tato, jakú jsem vóel, nepòestala lébatí noh můch.

46:Olejem hlavy má nepomazal jsi, ale tato masté mazala nohy má.

47:Protoú pravém tobá: Odpoutáni jsou já hòéchov\$ mnozé, neboô jest milovala mnoho. Komuô se pak málo odpouté, málo miluje.

48:I òekl k ně: Odpoutáni jsou tobá hòéchov\$.

49:Tedy poáli, kteòéú tu spolu sedáli za stolem, òéci sami mezi sebou: Kdo jest tento, kterú i hòéchy odpouté?

50:I òekl k úená: Véra tvá tebe k spasené pòivedla. Jdiú u pokoji.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

Obsah Jm\$ \times \$na VÁhy

1.9 Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 8.

LukÁÓ (L)

Kapitola 8.

O ÚenÁch svatÛch, PÁnu z statkÊ svÛch pòisluhujÉcÉch;
 4. o semeni slova BoÚÉho 19. a kdoÚ jsou ho posluÓni, ti Úe jsou
 pÒÁtel\$ \times \$ Kristovi, 22. o ukrocenÉ moòe, 27. o uzdravenÉ
 ÁÁbelnÉka, 32. a ztopenÉ vepÒÊ; 43. uzdravenÉ Úeny nemocn\$ \times \$,
 49. a vzkÒÉÓenÉ dcery knÉÚete ÓokolnÉho.

1:I stalo se potom, Úe on chodil po mÁstech a po mÁsteÁkÁch,
 kÁÚe a zvÁstuje krÁlovstvÉ BoÚÉ, a dvanÁcte s nÉm,
 2:I Úeny nÁkter\$ \times \$, kter\$ \times \$Ú byly uzdraveny od duchÊ zlÛch a od
 nemocÉ: Maria, jenÚ slove Magdal\$ \times \$na, z nÉÚto bylo sedm ÁÁblÊ
 vyÓlo,
 3:A Johanna manÚelka Chuzova, ÓÒednÉka Herodesova, a Zuzanna,
 a jin\$ \times \$ mnoh\$ \times \$, kter\$ \times \$Ú posluhovaly jemu z statkÊ svÛch.
 4:KdyÚ se pak schÁzel zÁstup mnohÛ, a z <okolnÉch> mÁst hrnuli
 se k nÁmu, mluvil <jim> v podobenstvÉ:
 5:VyÓel rozsevaÁ, aby rozsÉval sÉmÁ sv\$ \times \$. A kdyÚ on rozsÉval,
 jedno padlo podle cesty, i poÓlapÁno jest, a ptÁci nebeÓtÉ
 szobali je.
 6:A jin\$ \times \$ padlo na skÁlu, a vzeÓl\$ \times \$ uvadlo, nebo nemÁlo vlÁhy.
 7:Jin\$ \times \$ pak padlo mezi trnÉ, a spolu vzrostl\$ \times \$ trnÉ udusilo je.
 8:A jin\$ \times \$ padlo v zemi dobrou, a kdyÚ vzeÓlo, uÁinilo uÚitek
 stÛ. To povÁdÁv, volal: Kdo má uÓi k slyÓenÉ, slyÓ.
 9:I otÁzali se ho uÁedlnÉci jeho, Ókouce: Jak\$ \times \$ jest to
 podobenstvÉ?
 10:A on òekl: VÁm dáno jest znÁti tajemstvÉ krÁlovstvÉ
 BoÚÉho, ale jinÛm v podobenstvÉ, aby hledÉce, nevidÁli,
 a slyÓce, nerozumÁli.
 11:JestiÓ pak podobenstvÉ toto: SÉmÁ jest slovo BoÚÉ.
 12:A kter\$ \times \$Ú padlo podle cesty, jsou ti, kteÒÉÚ slyÓÉ, a potom
 pÒichÁzÉ ÁÁbel, a vynÉMÁ slovo z srdce jejich, aby nevÁÒÉce,
 spaseni nebyli.
 13:Ale kteÒÉÚ na skÁlu, ti kdyÚ slyÓÉ, s radostÉ pÒÉjÉmajÉ
 slovo, a tiÓ koòenÉ nemajÉ; ti na Áas vÁÒÉ, a v Áas pokuÓenÉ
 odstupujÉ.
 14:Kter\$ \times \$Ú pak mezi trnÉ padlo, tiÓ jsou, kteÒÉÚ slyÓce, a po
 peÁovÁnÉ a zboÚÉ a rozkoÓech Úivota jdouce, bÛvajÉ uduÓeni,
 a nepÒinÁÓejÉ uÚitku.
 15:Ale kter\$ \times \$Ú <padlo> v zemi dobrou, ti jsou, kteÒÉÚto v srdci
 ctn\$ \times \$m a dobr\$ \times \$m, slyÓce slovo, zachovÁvajÉ <je>, a uÚitek
 pÒinÁÓejÉ v trpÁlivosti.

16: Ni ú adn ů pak rozsvĕtá svĕci, nepŕikrŕvÁ jĕ nádobou, ani stavĕ pod postel, ale na svĕcen stavĕ, aby ti, kteŕĕ ů vchÁzejĕ, svĕtlo vidĕli.

17: Nebo nic nenĕ tajnš\timešho, co ů by nemĕlo bŕti zjeveno, ani co ukrytš\timešho, co ů by nemĕlo poznĕno bŕti a na svĕtlo vyjĕti.

18: Proto ů vizte, jak slyŕĕte. Nebo kdo ů mĕ, tomu bude dĕno, a kdo nemĕ, i to, co ů domnĕvĕ se mĕti, bude odjato od nĕho.

19: Tedy pŕiŕli k nĕmu matka a bratŕĕ jeho, ale nemohli ho dojĕti pro zĕstup.

20: I povĕdĕli mu, ŕkouce: Matka tvĕ a bratŕĕ tvoji stojĕ vnĕ, chtĕce tebe vidĕti.

21: A on odpovĕdĕv, ŕekl k nim: Matka mĕ a bratŕĕ moji jsou ti, kteŕĕ ů slovo Boŕĕ slyŕĕ a plnĕ je.

22: Stalo se pak v jeden den, ů on vstoupil na lodĕ i uĕedlnĕci jeho. I ŕekl k nim: Pŕeplavme se pŕes jezero. I odstrĕili <lodĕ od bŕehu>.

23: A kdy ů se plavili, usnul. Tedy pŕiŕla bouĕe <tuhš\timešho> vĕtru na jezero, a <vlny lodĕ> naplŕovaly, tak ů v nebezpeĕenstvĕ byli.

24: I pŕistoupivŕe, zbudili ho, ŕkouce: Mistŕe, Mistŕe, hyneme. A on procĕtiv, pŕimluvil vĕtru a zdutĕ vod. I pŕestala <bouĕe>, a stalo se utiŕenĕ.

25: I ŕekl jim: Kde je vĕra vaŕe? Kteŕĕ ůto bojĕce se, podivili se, vespolek ŕkouce: I kdo jest tento, ů vĕtrĕm pŕikazuje i vodĕm, a poslouchajĕ ho?

26: I plavili se do krajiny Gadarenskš\timešš, kterĕ ů jest proti Galilei.

27: A kdy ů <z lodĕ> vystoupil na zemi, potkal jej muŕ jeden z mĕsta, kterŕ ů mĕl ĕĕbelstvĕ od mnoha ĕasĕ, a rouchem se neodĕval, ani v domu bŕval, ale v hrobĕch.

28: <Ten> uzŕev Jeŕĕŕe zkŕikl a padl pŕed nĕm, a hlasem velikŕm ŕekl: Co je tobĕ do mne, Jeŕĕŕi, Synu Boha nejvyŕŕĕho? Prosĕm tebe, netrap mne.

29: Nebo pŕikazoval duchu neĕistš\timešsmu, aby vyŕel z toho ĕlovĕka. Po mnohš\timešš zajistš\timešš ĕasy jĕm lomcoval, a bŕval ukovĕn ŕetĕzy a v poutech ostŕĕhĕn, ale on polĕmal okovy a bŕval od ĕĕbelstvĕ puzen na pouŕŕ.

30: I otĕzal se Jeŕĕŕ, ŕka: Jak ŕĕkajĕ? A on ŕekl: Tma. Neb bylo mnoho ĕĕblĕ veŕlo do nĕho.

31: Tedy prosili ho, aby jim nepŕikazoval jĕti do propasti.

32: Bylo pak tu velikš\timešš stĕdo vepŕĕ, kteŕĕ ů se pĕsli na hoĕe. I prosili ho <ĕĕblovš\timešš>, aby jim dopustil do nich vjĕti. I dopustil jim.

33: I vyŕedŕe ĕĕblovš\timešš z ĕlovĕka, veŕli do vepŕĕ, a <hned> bĕŕelo stĕdo s chvĕtĕnĕm s vrchu do jezera, i ztonulo.

34: A vidĕvŕe pastŕŕi, co se stalo, utekli pryĕ; a ŕedŕe, vypravovali <to> v mĕstĕ i po vseh.

35: I vyŕli <lidš\timešš>, aby vidĕli, aby pŕiŕli k Jeŕĕŕovi, a našli ĕlovĕka toho, z kterš\timeššho ŕĕblovš\timešš vyŕli, odĕnš\timeššho a majĕĕho rozum, an sedĕ u noh Jeŕĕŕovŕch. I bĕli se.

36: A vypravovali jim takš\timešš ti, kteŕĕ ů byli vidĕli, kterak jest zdrĕv uĕinĕn ten, jenŕ mĕl ĕĕbelstvĕ.

37: I prosilo ho to vŕecko mnoŕstvĕ tš\timešš okolnĕ krajiny Gadarenskŕch, aby odŕel od nich; nebo bĕznĕ velikou naplnĕni byli. A on vstoupiv na lodĕ, navrĕtil se.

38: Prosil ho pak muŕ ten, z kterš\timeššho ŕĕblovš\timešš vyŕli, aby s nĕm byl. Ale Jeŕĕŕ propustil ho, ŕka:

39:Navraô se do domu svš\timesšho, a vypravuj, kterak velikš\timesš vÅci uÅinil tobÅ BĚh. I odôel, po vóem mÅstÅ vypravuje, jak velikš\timesš vÅci uÅinil jemu JeÚÉÓ.

40:Stalo se pak, kdyÚ se navrÁtil JeÚÉÓ, Úe pòijal jej zÁstup; nebo vóickni oÅekÁvali ho.

41:A aj, pòioel muÚ, kterš\timesšmuÚ jmš\timesšno bylo Jairus, a ten byl knĚÚe Ókoly <úidovskš\timesš>. I padna k nohÁm JeÚÉÓovÙm, prosil ho, aby vóel do domu jeho.

42:Nebo mÅl dceru tu jedinou, <kterš\timesšÚ bylo> okolo dvanÁcti let, a ta umĚrala. A kdyÚ ôel, tiskl jej zÁstup.

43:Tedy Úena jedna, jenÚ nemoc svou trpÅla od let dvanÁcti, (kterÁÚto byla na lš\timesškaôe vynaloÚila vóecken statek, a od ÚÁdnš\timesšho nemohla uzdravena bŮti,)

44:PòistoupivÓi pozadu, dotkla se podolka roucha jeho, a hned pòestala nemoc jejĚ.

45:I ôekl JeÚÉÓ: Kdo jest, jenÚ se mne dotekl? A kdyÚ vóickni zapĚrali, ôekl Petr, a kteôĚÚ s nĚm byli: Mistôe, zÁstupovš\timesš tebe tisknou a tlaĚĚ, a <ty> pravĚÓ: Kdo se mne dotekl?

46:I ôekl JeÚÉÓ: Dotekl se mne nÅkdo, nebo poznal jsem já, Úe jest moc ode mne vyÓla.

47:A viduci Úena, Úe by tajno nebylo, tòesuci se, pòistoupila a padla pòed nĚm, a pro kterou pòĚĚinu dotkla se ho, povÅdÅla pòede vóem lidem, a kterak jest hned uzdravena.

48:A on ôekl jĚ: Dobrš\timesš mysli buĚ, dcero, vĚra tvÁ tebe uzdravila. JdiÚ u pokoji.

49:A kdyÚ on jeótÅ mluvil, pòioel jeden od knĚÚete Ókoly, ôka jemu: <JiÚ> umòela dcera tvÁ, nezamÅstnÁvej Mistra.

50:Ale JeÚÉÓ uslyÓav to, odpovÅdÅl jemu: Nebojú se, vÅò toliko, a zdrÁvaô bude.

51:A vóed do domu, nedopustil s sebou vĚti ÚÁdnš\timesšmu neÚ Petrovi a Jakubovi a Janovi, a otci a mateôi tš\timesš dÅveĚky.

52:Plakali jĚ pak vóickni a kvĚlili. A on ôekl: NeplaĚteÚ. Neumòelaô, ale spĚô.

53:I posmĚvali se jemu, vÅdouce, Úe jest umòela.

54:On pak vyhnal ven vóecky, a ujav ruku jejĚ, zavolal, ôka: DÅveĚko, vstaĚ!

55:I navrÁtil se duch jejĚ, a vstala hned. I kÁzal jĚ dÁti jĚsti.

56:I divili se nÁramnÅ rodiÅovš\timesš jejĚ. A on jim kÁzal, aby ÚÁdnš\timesšmu nepravili o tom, co se bylo stalo.

Kapitola:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7

8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.10 Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 9.

LukÁÓ (L)

Kapitola 9.

O vyslÁNÉ uĀedlnÉkĚ dvanÁcti, 12. o nasycenÉ zÁstupu pĀti chleby, 18. o dotÁzce PĀnĀ na apoÓtoly, zaĀ by jmĚn byl od lidÉ, 28. o promĀnĀnÉ PĀnĀ, 38. o nĀmĀsiĀnĚku, 46. o nesnĀzi o prvotnost, 59. a o nĀsledovĀnÉ Krista PĀna.

1:I svolav <JeÚĚÓ> dvanÁctĚ uĀedlnÉkĚ svŮch, dal jim sĚlu a moc nad vÓelikŮm ĀĀbelstvĚm, a aby neduhy uzdravovali.

2:I poslal je, aby kĀzali krĀlovstvĚ BoÚĚ, a uzdravovali nemocn\$\\times\$.

3:A Ŕekl jim: Nic nebeŔte na cestu, ani hĚlky, ani moÓny, ani chleba, ani penĀz, ani po dvou suknnĚch mĚvejte.

4:A do kter\$\\times\$hoŮkoli domu veŔli byste, tu zĚstaĪte, a odtud vyjdĀte.

5:A kteŔĚŮ by vĀs koli nepŔijali, vyjdouce z mĀsta toho, tak\$\\times\$

i ten prach z noh vaŕich vyrazte na svĀdectvĚ proti nim.
6:I vyŕedŕe, chodili po mĀsteĀkĀch vĚkol, zvĀstujĚce evangelium, a uzdravujĚce vŕudy.
7:Uslyŕel pak Herodes ĀtvrtĀk o vŕech vĀcech, kterŕ\timesŔ se dĀly od nĀho. I rozjĚmal to v mysli svŕ\timesŔ, protoŔe bylo praveno od nĀkterŕch, Ŕe by Jan vstal z mrtvŕch,
8:A od jinŕch, Ŕe by se EliĀŕ zjevil, od nĀkterŕch pak, Ŕe by jeden z prorokĚ starŕch vstal.
9:I ŕekl Herodes: Jana jsem jĀ sŕal. Kdoŭ pak jest tento, o kterŕ\timesŔmŭ jĀ slyŕĚm takovŕ\timesŔ vĀci? I ŭĀdostiv byl ho vidĀti.
10:VrĀtivŕe se pak apoŕtolŕ\timesŔ, vypravovali jemu, coŭkoli Āinili. A pojav je, odŕel soukromĚ na mĚsto pustŕ\timesŔ mĀsta ŕeĀenŕ\timesŔho Betsaida.
11:To kdyŭ zvĀdĀli zĀstupovŕ\timesŔ, ŕli za nĚm; i pŕijal je, a mluvil jim o krĀlovstvĚ BoŭĚm, a ty, kteŕĚŭ uzdravenĚ potŕebovali, uzdravoval.
12:Den pak poĀal se nachylovati. I pŕistoupivŕe dvanĀcte <uĀedlnĚkĚ>, ŕekli jemu: Rozpusŕ zĀstupy, aŕ rozejdouce se do mĀsteĀek okolnĚch a do vesnic, jdou a hledajĚ pokrmĚ, nebo jsme tuto na mĚstĀ pustŕ\timesŔm.
13:I ŕekl jim: Dejte vy jim jĚsti. A oni ŕekli: NemĀmeŕ vĚc neŭ pĀt chlebĚ a dvĀ rybĀ, leĀ bychom my snad ŕli a nakoupili na tento vŕecken lid pokrmĚ?
14:Nebo bylo muŭĚ okolo pĀti tisĚcĚ. I ŕekl uĀedlnĚkĚm svŕm: Rozkaŭte se jim posaditi v kaŭdŕ\timesŔm ŕadu po padesĀti.
15:I uĀinili tak, a posadili se vŕickni.
16:A vzav tĀch pĀt chlebĚ a dvĀ rybĀ, vzhlŕ\timesŔdl v nebe a dobroŕĀil jim, i lĀmal, a rozdĀval uĀedlnĚkĚm, aby kladli pŕed zĀstup.
17:I jedli, a nasyceni jsou vŕickni. A sebrĀno jest, coŭ jim bylo ostalo drobtĚ, dvanĀcte koŕĚ.
18:I stalo se, kdyŭ se on modlil obzvlĀŕtnĀ, Ŕe byli s nĚm uĀedlnĚci. I otĀzal se jich, ŕka: Kŭm mne pravĚ bŭti zĀstupovŕ\timesŔ?
19:A oni odpovĀdĀvŕe, ŕekli: Janem Kŕtitelem, a jinĚ EliĀŕem, jinĚ pak, Ŕe prorok jeden z starŕch vstal.
20:I ŕekl jim: Vy pak kŭm mne bŭti pravĚte? OdpovĀdĀv Petr, ŕekl: Krista toho BoŭĚho.
21:A on pohrozil jim, rozkĀzal, aby toho ŭĀdnŕ\timesŔmu nepravili,
22:PravĀ: ŕe Syn ĀlovĀka musĚ mnoho trpĀti, a potupen bŭti od starŕĚch a od pŕednĚch knĀŭĚ i od zĀkonĚkĚ, a zamordovĀn bŭti, a tŕetĚho dne z mrtvŕch vstĀti.
23:I pravil ke vŕechnĀm: Chceli kdo pŕijĚti za mnou, zapŕi sĀm sebe, a beŕ svĚj kŕĚŭ na kaŭdŭ den, a nĀsleduj mne.
24:Nebo kdoŭ bude chtĚti duŕi svou zachovati, ztratĚŕ ji; a kdoŭ ztratĚ duŕi svou pro mne, zachovĀŕ ji.
25:Nebo co jest platno ĀlovĀku, by vŕecken svĀt zĚskal, kdyby sĀm sebe ztratil, nebo sĀm sebe zmrhal?
26:Neb kdoŭ by se za mne stydĀl a za mŕ\timesŔ ŕeĀi, za tohoŕ se Syn ĀlovĀka stydĀti bude, kdyŭ pŕijde v slĀvĀ svŕ\timesŔ a Otce svŕ\timesŔho i svatŕch andĀlĚ.
27:Ale pravĚmŕ vĀm jistĀ: Jsouŕ nĀkteŕĚ z tĀch, jenŭ tuto stojĚ, kteŕĚŭ neokusĚ smrti, aŭ i uzŕĚ krĀlovstvĚ BoŭĚ.
28:I stalo se po tĀch ŕeĀech, jako po osmi dnech, Ŕe <JeŭĚŕ> vzav s sebou Petra a Jakuba a Jana, vstoupil na horu, aby se modlil.
29:A kdyŭ se modlil, uĀinĀna jest tvĀŕ jeho promĀnĀnĀ, a odĀv jeho bĚlŭ <a> stkvoucĚ.

30:A aj, dva muži mluvili s nĚm, a ti byli MojŮe a Eliáš.
31:KteŮ okázavŮ se v slávĚ, vypravovali o smrti jeho, kterou má podstoupiti v JeruzalĚ.
32:Petr pak a ti, kteŮ s nĚm byli, obtĚni byli snem, a procĚtivŮ, vidĚli slĚvu jeho a dva muŮe, ani stojĚ s nĚm.
33:I stalo se, kdyŮ oni odeŮli od nĚho, Ůekl Petr k JeŮovi: MistŮe, dobrĚ jest nĚm zde bŮti. ProtoŮ udĚlejme tuto tŮi stĚnky, tobĚ jeden, a MojŮovi jeden, a Eliášovi jeden, nevĚda, co mluvĚ.
34:A kdyŮ on to mluvil, stal se oblak, i zastĚnil je. BĚli se pak <uĚdnĚci>, kdyŮ oni vchĚzeli do oblaku.
35:I stal se hlas z oblaku ŮkoucĚ: TentoŮ jest Syn mĚj milŮ, jeho poslouchajte.
36:A kdyŮ se ten hlas stal, nalezen jest JeŮ sĚm. A oni mlĚeli, a nepravili ŮĚdnĚmu v tĚch dnech niĚhoŮ z tĚch vĚcĚ, kterĚ jsou vidĚli.
37:Stalo se pak druhĚho dne, kdyŮ sstupovali s hory, potkal jej zĚstup mnohŮ.
38:A aj, muŮ z zĚstupu zvolal, Ůka: MistŮe, prosĚm tebe, vzhlĚdni na syna mĚho, nebŮ jedinĚho toho mĚm.
39:A aj, duch jej napadĚ, a on ihned kŮiĚ, a slinĚ se, a <Ěbel> lomcuje jĚm slinĚcĚm se, a nesnadnĚ odchĚzĚ od nĚho, sĚpaje jĚm.
40:I prosil jsem uĚdnĚkĚ tvŮch, aby jej vyvrhli, ale nemohli.
41:I odpovĚdĚv JeŮ, Ůekl: i pokolenĚ nevĚrnĚ a pŮevrĚcenĚ, dokudŮ budu u vĚs a <dokud> vĚs snĚeti budu? PŮiveĚ sem syna svĚho.
42:A v tom, kdyŮ on pŮichĚzel, porazil jej Ěbel a lomcoval jĚm. I pŮimluvil duchu neĚistĚmu JeŮ, a uzdravil mlĚdence, a navrĚtil jej otci jeho.
43:I divili se nĚm vŮickni velikomocnosti BoŮskĚ. A kdyŮ se vŮickni divili vŮem vĚcem, kterĚ Ěnili JeŮ, Ůekl uĚdnĚkĚm svŮm:
44:SloŮte vy v uŮĚch vaŮich ŮeĚi tyto, neboŮ Syn ĚlovĚka bude vydĚn v ruce lidskĚ.
45:Ale oni nesrozumĚli slovu tomu, a bylo pŮed nimi skryto, aby nevyrozumĚli jemu. A bĚli se ho otĚzati o tom slovu.
46:I vznikla mezi nimi hĚdka o to, kdo by z nich byl vĚtŮ.
47:JeŮ pak vidĚv pŮemyŮlovĚnĚ srdce jejich, vzav dĚtĚ, postavil je podle sebe,
48:A Ůekl jim: KdoŮkoli pŮijal by dĚtĚ toto ve jmĚnu mĚm, mneŮ pŮijĚmĚ; a kdoŮ by koli mne pŮijal, pŮijĚmĚ toho, kterŮ mne poslal. Nebo kdoŮ jest nejmenŮ mezi vŮemi vĚmi, tenŮ bude velikŮ.
49:I odpovĚdĚv Jan, Ůekl: MistŮe, vidĚli jsme jednoho, an ve jmĚnu tvĚm Ěbly vymĚtĚ; i brĚnili jsme mu, protoŮe nechodĚ s nĚmi.
50:I dĚ jemu JeŮ: NebraĚteŮ. Nebo kdoŮ nenĚ proti nĚm, s nĚmiŮ jest.
51:I stalo se, kdyŮ se doplnili dnŮ vzetĚ jeho <vzhĚru>, a on se byl jĚ na tom ustavil, aby Ůel do JeruzalĚma,
52:Ůe poslal posly pŮed sebou. A oni jdouce, veŮli do mĚsteĚka SamaritĚnskĚho, aby jemu zjednali <hospodu>.
53:I nepŮijali ho, protoŮe obliĚej jeho byl obrĚcen k jĚ do JeruzalĚma.
54:A vidĚvŮe to uĚdnĚci jeho, Jakub a Jan, Ůekli: Pane,

chceóli, aô dÉme, aby oheĭ sstoupil s nebe a spÁlil je, jako i EliÁÓ uĀinil?

55:A obrÁtiv se <JeÚÉÓ>, potrestal jich, òka: NevÉte, ĀÉho jste vy duchu.

56:Syn zajistš\timesš ĀlovĀka nepòioel zatracovati duÓÉ lidskÙch, ale aby <je> spasil. I odeÓli do jinš\timesšho mĀsteĀka.

57:Stalo se pak, kdyÚ Óli cestou, òekl jemu jeden: Pane, pĚjdu za tebou, kam se koli obrÁtÉÓ.

58:I òekl jemu JeÚÉÓ: LiÓky doupata majÉ a ptÁci nebeÓtÉ hnÉzda, ale Syn ĀlovĀka nemÁ, kde by hlavu sklonil.

59:I òekl k jinš\timesšmu: PojĀ za mnou. A on òekl: Pane, dopusÔ mi prve jĚti a pochovati otce mš\timesšho.

60:I dÉ jemu JeÚÉÓ: Nech, aô mrtvé pochovÁvajÉ mrtvš\timesš svš\timesš, ale ty jda, zvĀstuj krÁlovstvÉ BoÚÉ.

61:I òekl opĀt jinÛ : PĚjdu za tebou, Pane, ale prve dopusÔ mi, aô se rozÚehnáM s tĀmi, kteòÉÚ jsou v domu mš\timesšm.

62:òekl jemu JeÚÉÓ: úĀdnÛ, kdoÚ vztĀhna ruku svou k pluhu, ohlédal by se nazpĀt, nenÉ zpĚsobnÛ k krÁlovstvÉ BoÚÉmu.

Kapitola:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19

20

21

22

23

24

Obsah Jm\$ \times \$na VÁhy

1.11 Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 10.

LukÁÓ (L)

Kapitola 10.

Kristus PÁN zòÉdiv a rozeslav sedmdesÁt uãedlnÉkÊ, 13. zloøeãil nÁkterÛm mÁstÈm pro nevdÁãnost, 22. rozveseliv se, Otci sv\$ \times \$mu dÁkoval, 25. zÁkonÈku na otÁzku jeho, pòidav podobenstvÈ o upadl\$ \times \$m mezi lotry, odpovÁdÁl, 40. a Marty peãliv\$ \times \$ potrestal.

1:Potom pak vyvolil PÁN i jinÛch sedmdesÁt, a poslal je po dvou pòed tvÁòÈ svou do kaÚd\$ \times \$ho mÁsta i mÈsta, kamÚ mÁl sám pòijÈti.

2:A pravil jim: úeÎ zajist\$ \times \$ jest mnohá, ale dÁlnÉkÈ málo. ProtoÚ prostè PÁna Úni, aò vypudÈ dÁlnÉky na úeÎ svou.

3:JdÁteÚ. Aj, já posélÁm vás jako berany mezi vlky.

4:NenosteÚ <s sebou> pytlÈka, ani moóny, ani obuvi, a ÚÁdn\$ \times \$ho na cestÁ nepozdravujte.

5:A do kter\$ \times \$hoÚkoli domu vejdete, nejprve rcete: Pokoj tomuto domu.

6:A budeliò tu <kterÛ> syn pokoje, odpoãineò na nám pokoj vÁò; pakli nic, k vámò se navrátÈ.

7:A v t\$ \times \$mÚ domu ostaíte, jedouce a pijÈce, coÚ u nich jest. Nebo hoden jest dÁlnÉk mzdy sv\$ \times \$. NechoãteÚ z domu do domu.

8:Ale do kter\$ \times \$hoÚkoli mÁsta veòli byste a pòijali by vás, jezte, coÚ pòed vás pòedloÚÈ.

9:A uzdravujte nemocn\$ \times \$, kteòÈÚ by v nám byli, a rcete jim: PòibléÚiloò se k vám krÁlovstvÈ BoÚÈ.

10:A do kter\$ \times \$hoÚkoli mÁsta veòli byste, a nepòijali by vás, vyjdouce na ulice jeho, rceteÚ:

11:Tak\$ \times \$ i ten prach, kterÛ se pòichytil nás z mÁsta vaòeho, vyrÁÚÈme na vás. Ale vÓak to vÁzte, úeò se jest pòibléÚilo k vám krÁlovstvÈ BoÚÈ.

12:PravÈm zajist\$ \times \$ vám, úe SodomskÛm v onen den lehãejí bude neÚli tomu mÁstu.

13:BÁda tobÁ Korozaim, báda tobÁ Betsaido. Nebo kdyby v TÛru a v Sidonu ÁinÁni byli divov\$ \times \$ ti, kteòÈÚ v vás ÁinÁni jsou, dávno by v ÚÈni a v popele sedÈce, pokÁnÈ Áinili.

14:A protoÚ TÛru a Sidonu lehãejí bude na soudu neÚli vám.

15:A ty Kafarnaum, kter\$ \times \$ jsi aÚ do nebe zvÛòeno, aÚ do pekla snÈÚeno budeò.

16:KdoŮ vÁS slyÓÉ, mne slyÓÉ; a kdo vÁmi pohrdÁ, mnou pohrdÁ; kdoŮ pak mnou pohrdÁ, pohrdÁÔ tĚm, kdoŮ mne poslal.

17:Potom navrÁtilo se s radostĚ tÁch sedmdesÁte, Őkouce: Pane, tak\$\\times\$ i ĀĀblov\$\\times\$ se nÁm poddÁvajĚ ve jm\$\\times\$nu tv\$\\times\$m.

18:I Őekl jim: VidÁl jsem satana jako blesk padajĚcĚho s nebe.

19:Aj, dÁvámÔ vÁm moc Őlapati na hady a na ŐtĚry i na vŐelikou moc nepŐĚtele, a nic vÁm neuŐkodĚ.

20:AvŐak z toho se neradujte, ŬeÔ se vÁm poddÁvajĚ duchov\$\\times\$, ale radÁji se radujte, Ŭe jm\$\\times\$na vaŐe napsÁna jsou v nebesĚch.

21:V tu hodinu rozveselil se v duchu JeŬĚŐ, a Őekl: ChvÁlĚm tÁ, ŐtĚe, Pane nebe i zemÁ, Ŭe jsi tyto vÁci skryl pŐed moudrŬmi a opatrnŬmi, a zjevils je maliĀkŬm. OvŐem, ŐtĚe, neb tak se lĚbilo pŐed tebou.

22:VŐecky vÁci dÁny jsou mi od Őtce m\$\\times\$ho, a ŬÁdnŬ nevĚ, kdo by byl Syn, jedin\$\\times\$ Őtec, a kdo by byl Őtec, jedin\$\\times\$ Syn, a komŬ by chtÁl Syn zjeviti.

23:A obrÁtiv se k uĀedlnĚkĚm obzvlÁŐtnÁ, Őekl: Blahoslaven\$\\times\$ ŐĀi, kter\$\\times\$Ŭ vidĚ, co vy vidĚte.

24:Nebo pravĚm vÁm, Ŭe mnozĚ proroci i krÁlov\$\\times\$ chtÁli vidĀti, coŬ vy vidĚte, a nevidĀli, a slyŐeti, coŬ vy slyŐĚte, a neslyŐeli.

25:A aj, jeden zÁkonĚk vstal, pokouŐeje ho, a Őka: MistŐe, co ĀinÁ, Ŭivot vĀĀnŬ dĀdiĀnÁ obdrŬĚm?

26:A on Őekl k nĀmu: V ZÁkonÁ co jest psÁno? Kterak ĀteŐ?

27:A on odpovĀdĀv, Őekl: Milovati budeŐ PĀna Boha sv\$\\times\$ho ze vŐeho srdce sv\$\\times\$ho, a ze vŐĚ duŐe sv\$\\times\$, a ze vŐĚ sĚly sv\$\\times\$, i ze vŐĚ mysli sv\$\\times\$, a bliŬnĚho sv\$\\times\$ho jako sebe sam\$\\times\$ho.

28:I Őekl mu <JeŬĚŐ>: PrÁvĀ jsi odpovĀdĀl. To ĀiĪ, a Ŭiv budeŐ.

29:On pak chtĀje se sĀm ospravedlniti, dĚ JeŬĚŐovi: A kdo jest mĚj bliŬnĚ?

30:I odpovĀdĀv JeŬĚŐ, Őekl: ĀlovĀk jeden Őel z Jeruzal\$\\times\$ma do Jericho, i upadl mezi lotry. KteŐĚŬ obloupivŐe jej a zranivŐe, odeŐli, odpolu Ŭiv\$\\times\$ho nechavŐe.

31:I pŐihodilo se, Ŭe knĀz jeden Őel touŬ cestou, a uzŐev jej, pomnul.

32:T\$\\times\$Ŭ i LevĚta aŬ k tomu mĚstu pŐiŐed, a uzŐev jej, pomnul.

33:SamaritĀn pak jeden, cestou se bera, pŐiŐel aŬ k nĀmu, a uzŐev jej, milosrdenstvĚm hnut jest.

34:A pŐistoupĀ, uvĀzal rĀny jeho, naliv oleje a vĚna, a vloŬiv jej na hovado sv\$\\times\$, vedl do hospody, a p\$\\times\$Āi o nĀj mĀl.

35:Druh\$\\times\$ho pak dne odjĚti maje, vyĪav dva penĚze, dal hospodĀŐi, a Őekl: MĀj o nĀj p\$\\times\$Āi, a coŬkoli nad to vynaloŬĚŐ, jĀ kdyŬ se vrĀtĚm, zaplatĚm tobĀ.

36:Kdo tedy z tĀch tŐĚ zdĀ se tobĀ bliŬnĚm bŬti tomu, kterŬŬ upadl mezi lotry?

37:A on Őekl: Ten, kterŬŬ uĀinil milosrdenstvĚ nad nĚm. I Őekl jemu JeŬĚŐ: Jdi, i ty uĀiĪ t\$\\times\$Ŭ.

38:I stalo se, kdyŬ Őli, Ŭe on vŐel do jednoho mĀsteĀka. ũena pak jedna, jm\$\\times\$nem Marta, pŐijala jej do domu sv\$\\times\$ho. [39.] A ta mĀla sestru, jm\$\\times\$nem Mariji,

39:KterĀŬto sedĀci u noh JeŬĚŐovŬch, poslouchala slova jeho.

40:Ale Marta peĀlivá byla pŐi mnoh\$\\times\$ sluŬbĀ <PĀnu>. KterĀŬto pŐistoupivŐi, Őekla: Pane, nemĀŐliŬ o to p\$\\times\$Āe, Ŭe sestra mĀ nechala mne sam\$\\times\$ slouŬiti? ProtoŬ rci jĚ, aŐ mi pomĚŬ.

41:A odpovĀdĀv, Őekl jĚ JeŬĚŐ: Marta, Marta, peĀlivĀ jsi,

a rmoutÉÓ se pÒi mnohÙch vÁcech.

42:Ále jednohoÔ jest potÒebÉ. MariaÔ dobrou strÁnku
vyvolila, kterÁÚto nebude odjata od nÉ.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.12 Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 11.

LukÁÓ (L)

Kapitola 11.

UÅedlnÉky sv\$\\times\$ PÁn nauÅiv, jak by se modliti mÁli, 14. ÅÁbelstvÉ nÁm\$\\times\$ vyvrhl; 29. o znamenÉ JonÁÓe proroka pÒedpovÁdÁl; 34. k upÒémnosti a jejÉmu ovoci napomenul, 42. a na farizee a zÁkonÉky, povrchu svat\$\\times\$, bÉdy vydal.

1:I stalo se, kdyÚ byl na jednom mÉstÁ, modle se, <Úe> kdyÚ pÒestál, òekl k nÁmu jeden z uÅedlnÉkÉ jeho: Pane, nauÅ nÁs modliti se, jako i Jan uÅil uÅedlnÉky sv\$\\times\$.

2:I òekl jim: KdyÚ se modlÉte; òekejte: OtÁe nÁÓ, jenÚ jsi v nebesÉch, posvÁò se jm\$\\times\$no tv\$\\times\$. PÒijÁ krÁlovstvÉ tv\$\\times\$. BuÅ vÉle tvÁ, jako v nebi <tak> i na zemi.

3:Chl\$\\times\$b nÁÓ vezdejÓÉ dÁvej nÁm kaÚd\$\\times\$ho dne.

4:I odpusò nÁm hòÉchy naÓe, nebo i my odpouótÉme vÓelik\$\\times\$mu vinnÉku naÓemu. A neuvoÅ nÁs v pokuóení, ale zbav nÁs od zl\$\\times\$ho.

5:I òekl k nim: Kdo z vÁs bude mÉti pÒÉtele, a pÉjde k nÁmu o pÉlnoci, a dÉ jemu: PÒÉteli, pÉjÁ mi tÒÉ chlebÉ.

6:Nebo pÒÉtel mÉj pÒiÓel s cesty ke mnÁ, a nemÁm, co bych pÒedloÚil pÒed nÁj.

7:A on vnitò jsa, odpovÁdÁl by, òka: NeÅiÍ mi nevole, <neb> jsou jiÚ dveòe zavòÉny, a dÉtky m\$\\times\$ se mnou jsou v pokoji. Nemohú vstÁti a dáti tobÁ.

8:Pravém vÁm: AÅò nedÁ jemu, vstana, protoÚe jest pÒÉtel jeho, ale vÓak pro nezbednost jeho vstana, dá jemu, kolikóúkoli potòebuje.

9:I jáò pravém vÁm: Proste, a budeò vÁm dáno; hledejte, a naleznete; tlucte, a budeò vÁm otevòÉno.

10:Neb kaÚdÚ, kdoÚ prosÉ, b\$\\times\$òe; a kdoÚ hledÁ, nal\$\\times\$zÁ; a tomu, kdoÚ tluÅe, bude otevòÉno.

11:Kter\$\\times\$ho pak z vÁs otce prosil by syn za chl\$\\times\$b, zdali kamene podÁ jemu? Aneb za rybu, zdali mÉsto ryby dá jemu hada?

12:Aneb prosilli by za vejce, zdali podÁ jemu ótÉra?

13:PonÁvadÚ tedy vy, zlÉ jsouce, umÉte dobr\$\\times\$dary dávatí dÁtem svÚm, Åém véce Otec vÁÓ nebeskÚ dá Duchu svat\$\\times\$ho tÁm, kteòÉÚ ho prosÉ?

14:I vymÉtal <JeÚÉÓ> ÅÁbelstvÉ, a to bylo nÁm\$\\times\$. Stalo se pak, kdyÚ vyÓlo ÅÁbelstvÉ, <Úe> mluvil nÁmÚ. I divili se zÁstupov\$\\times\$.

15:Ale nÁkteòÉ z nich pravili: V Belzebubu, knÉÚeti ÅÁbelsk\$\\times\$m, vymÉtÁ ÅÁbly.

16:A jinÉ pokouóejÉce ho, znamenÉ s nebe hledali od nÁho.

17:Ale on znaje myólenÉ jejich, òekl jim: KaÚd\$\\times\$ krÁlovstvÉ samo v sobÁ rozdÁlen\$\\times\$ pustne, a dÉm na dÉm padÁ.

18:JestliÚeò jest pak i satan proti sobÁ rozdÁlen, kterakÚ stane krÁlovstvÉ jeho? Nebo pravÉte, Úe já v Belzebubu vymÉtÁm ÅÁbly.

19:JestliÚe já v Belzebubu vymÉtÁm ÅÁbly, synov\$\\times\$ vaÓi v kom vymÉtajÉ? ProtoÚ oni soudcov\$\\times\$ vaÓi budou.

20:Pakliò prstem BoÚém vymÉtÁm ÅÁbly, jistÁò jest pÒiÓlo k vÁm krÁlovstvÉ BoÚÉ.

21:KdyÚ silnÚ odÁnec ostòÉhá sÉnÁ sv\$\\times\$, v pokoji jsou vÓecky

vÁci, kterš\timesšÚ má.

22: Pakli by silnÁjÓÉ neÚ on pòijda, pòemohl jej, vÓecka odÁnÉ jeho odejme, v nÁÚ Őfal, a loupeÚe jeho rozdÁLÉ.

23: KdoÚ nenÉ se mnou, proti mnÁ jest; a kdoÚ neshromaÚÁuje se mnou, rozptylujeŦ.

24: KdyÚ neÁistŦ duch vyjde od ÁlovÁka, chodÉ po mÉstech suchŦch, hledaje odpoÁnutÉ. A nenalezna, dÉ: VrÁtÉm se do domu svš\timesšho, odkudŦ jsem vyŦel.

25: A pòijda, nalezne jej vymetenŦ a ozdobenŦ.

26: I jde, a pòijme k sobÁ jinŦch sedm duchŦ horÓEch sebe, a vejduce, pòebŦvajÉ tam. I jsou poslednÉ vÁci ÁlovÁka toho horÓÉ neÚli prvnÉ.

27: I stalo se, kdyÚ on to mluvil, pozdvihŦi hlasu jedna Ŧena z zÁstupu, Ŧekla jemu: BlahoslavenŦ Ŧivot, kterŦŦ tebe nosil, a prsy, kterŦŦŦ jsi poŦÉval.

28: A on Ŧekl: OvŦem pak blahoslavenÉ, kteŦŦŦ slyŦÉ slovo BoŦÉ a ostŦÉhajÉ jeho.

29: A kdyÚ se zÁstupovš\timesš schÁzeli, poÁal praviti: PokolenÉ toto neŦlechetrnš\timesš jest. ZnamenÉ vyhledÁvÁ, a znamenÉ jemu nebude dÁno, neÚ znamenÉ JonÁŦe proroka.

30: Nebo jakoŦ JonÁŦ uÁinÁn byl znamenÉm NinivitskŦm, takŦ bude i Syn ÁlovÁka pokolenÉ tomuto.

31: KrÁlovna od poledne stane na soudu s muŦi pokolenÉ tohoto, a odsoudÉ je. Nebo pòijela od konÁin zemÁ, aby slyŦela moudrost óalomounovu, a aj, vÉce neÚ óalomoun tuto!

32: MuŦi NinivitŦÉ povstanou na soudu s pokolenÉm tÉmto, a odsoudÉ je. Nebo Áinili pokÁnÉ k kÁzÁnÉ JonÁŦovu, a aj, vÉce neÚli JonÁŦ tuto!

33: úAdnŦ rozsvĚtÁ svĚci, nepostavÉ jÉ do skrŦŦe, ani pod kbelec, ale na svĚcen, aby ti, kteŦŦŦ vchÁzejÉ, svÁtlo vidÁli.

34: SvĚce tÁla tvš\timesšho jest oko tvš\timesš. KdyÚ by tedy oko tvš\timesš sprostnš\timesš bylo, i tÁlo tvš\timesš vÓecko bude svÁtlš\timesš; a pakliŦ bude neŦlechetrnš\timesš, <takš\timesšŦ> i tÁlo tvš\timesš tmavš\timesš <bude>.

35: ViziŦ tedy, aby svÁtlo, kterš\timesšŦ jest v tobÁ, nebylo tmou.

36: Pakli celš\timesš tÁlo tvš\timesš svÁtlš\timesš bude, nemaje ŦÁdnš\timesš ← ÁÁstky tmavš\timesš,

budeŦ vÓecko tak svÁtlš\timesš, Ŧe tÁ jako svĚce bleskem osvĚtÉ.

37: A <mezi tÉm> kdyÚ on mluvil, prosil ho jeden farizeus, aby obÁdval u nÁho. A vŦed, posadil se za stĚl.

38: Farizeus pak vidÁv to, podivil se, Ŧe se neumyl pŦed obÁdem.

39: I Ŧekl PÁN k nÁmu: NynÉ vy farizeovš\timesš povrchu konvice a mĚsy ÁistĚte, ale to, coŦ vnitŦ jest v vÁs, plno jest loupeÚe a neŦlechetrnostÉ.

40: BlÁzni, zdaliŦ ten, kterŦŦ uÁinil, coŦ zevnitŦ jest, neuÁinil takš\timesš i toho, coŦ jest vnitŦ?

41: Ale vŦak i z toho, coŦ máte, dÁvejte almuŦnu, a aj, vÓecky vÁci vaŦe Áistš\timesš budou.

42: Ale bÁda vÁm farizeŦm, kteŦŦŦ desÁtky dÁvÁte z máty a z routy a ze vŦelikš\timesš byliny, ale opouŦĚte soud a lÁsku BoŦÉ; <jeŦto> tyto vÁci máli jste Áiniti, a onÁch neopouŦÁti.

43: BÁda vÁm farizeŦm, nebo milujete prvnÉ mĚsta v ÓokolÁch a pozdravovÁnÉ na trzĚch.

44: BÁda vÁm, zÁkonĚci a farizeovš\timesš pokrytci, nebo jste jako hrobovš\timesš nepatrné, po nichŦ lidš\timesš chodÉce, nevÁdÉ o tom, co tam jest.

45: I odpovÁdÁv jeden z zÁkonĚkĚ, Ŧekl jemu: MistŦe, tyto vÁci

mluvá, i nám tak\$\\times\$ lehkost ĀinÉÓ.

46:A on òekl: I vām zÁkonÉkĚm bĀda, nebo obtĀÚujete lidi bĚmeny nesnesitelnĚmi, a sami se tĀch bĚmen jednĚm prstem nedotĚkĀte.

47:BĀda vĀm, jenŮ vzdĀlĀvĀte hroby prorock\$\\times\$, kter\$\\times\$Ů otcov\$\\times\$ vaÓi zmrdovali.

48:A tak osvĀdĀujete a potvrzujete skutkĚ otcĚ vaÓich. Nebo oni zajist\$\\times\$ zmrdovali jsou je, vy pak vzdĀlĀvĀte hroby jejich.

49:ProtoŮ i Moudrost BoŮĚ òekla: PoÓliŮ k nim proroky a apoÓtoly, a z tĀch <nĀkter\$\\times\$> mordovati budou, a <jin\$\\times\$> vyhĀnĀti,

50:Aby poŮĀdĀno bylo od tohoto pokolenĚ krve vŮech prorokĚ, kterĀŮ vylita jest od ustanovenĚ svĀta,

51:Od krve Abelovy aŮ do krve ZachariĀÓovy, kterŮŮ zahynul mezi oltĀŮem a chrĀmem. JistĀ, pravĚm vĀm, poŮĀdĀno bude od pokolenĚ tohoto.

52:BĀda vĀm zÁkonÉkĚm, nebo jste vzali klĚĀ umĀnĚ; sami jste neveÓli, a tĀm, kteŮĚŮ vchĀzeli, zbrĀnili jste.

53:A kdyŮ jim to mluvil, poĀali zÁkonĚci a farizeov\$\\times\$ pŮĚsnĀ jemu odpĚrati, a k mnohĚm òeĀem pŮĚĀiny jemu dĀvati,

54:UklĀdajĚce o nĀm, a hledajĚce popadnouti nĀco z Ůst jeho, aby jej obŮĀlovali.

Kapitola:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17

18

19

20

21

22

23

24

Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.13 Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 12.

LukÁÓ (L)

Kapitola 12.

UÁÉ Kristus PÁN kvasu zÁkonÉkÊ se vystòÉhati; 4. Boha se bÁti samš\timesšho; 8. pravdu vyznÁvati; 15. vystòÉhá od lakomstvÉ a nezòÉzenš\timesš pš\timesšÁe; 33. napomÉnÁ k sklÁdÁnÉ pokladÊ v nebi, 35. a k bedlivš\timesšmu kaÚdš\timesš hodiny svš\timesšho pòÉóTÉ oÁekÁvÁnÉ; 49. pravÉ, Úe oheÍ pustiti chce, 50. kòtem Úe se mA kòtÉti; 54. uÁÉ soudu, prozòetelnosti, 58. a pokoji s bliÚnÉmi.

1:A vtom, kdyÚ mnozÉ zÁstupovš\timesš schÁzeli se, takÚe jedni druhš\timesš velmi tlaÁili, poÁal mluviti k uÁedlnÉkÊm svÛm: NejpòednÁji se varujte od kvasu farizeÊ, jenÚ jest pokrytstvÉ.

2:Neboô nic nenÉ skrytš\timesšho, coÚ by nemÁlo bÛti zjeveno; ani jest co tajnš\timesšho, jeóto by nemÁlo bÛti zVÁdÉno.

3:ProtoÚ to, co jste pravili ve tmÁch, bude na svÁtle slyóÁno, a co jste sobÁ v uóí óeptali v pokojÉch, hlÁsÁnoô bude na stòechÁch.

4:Pravém pak vÁm pòÁtelÊm svÛm: Nestrachujte se tÁch, jenÚ tÁlo zabÉjejÉ, a potom nemájÉ, co by véce uÁinili.

5:Ale ukÁÚiô vÁm, koho se máte bÁti: Bojte se toho, kterÛto, kdyÚ zabije, mA moc uvrci do pekelnš\timesšho ohnÁ. JistÁ, pravém vÁm, toho se bojte.

6:ZdaliÚ neprodÁvajÉ pÁt vrabcÊ za dva halš\timesšòe? <Avóak ani> jeden z nich nenÉ v zapomenuté pòed Bohem.

7:NÛbrÚ i vlasovš\timesš hlavy vaóÉ vóickni zeÁteni jsou. ProtoÚ nebojteÚ se, mnohemô vy vrabce pòevyóujete.

8:Pravém pak vÁm: KaÚdÛ kdoÚ by koli vyznal mne pòed lidmi, i Syn ÁlovÁka vyznÁ jej pòed andÁly BoÚÉmi.

9:KdoÚ by mne pak zapòel pòed lidmi, zapòEnô bude pòed andÁly BoÚÉmi.

10:A kaÚdÛ kdoÚ dÉ slovo proti Synu ÁlovÁka, bude mu odpúótÁno, ale tomu, kdoÚ by se Duchu svatš\timesšmu rouhal, nebudeô odpúótÁno.

11:KdyÚ pak vÁs voditi budou do ókol a k vladaòEm

a k mocnùm, nepeřujte, kterak aneb co byste odpovědali, aneb co byste mluvili.

12:Duch svatŮ zajistě nauě vás v tu hodinu, co byste měli mluvit.

13:I řekl jemu jeden z zástupu: Mistě, rci bratru měmu, a rozděl se mnou ddictvě.

14:A on řekl jemu: ělově, kdo mne ustavil soudcě aneb dliem nad vámi?

15:I řekl k nim: VizteŮ a vystěhejte se od lakomstvě; neboť ne v rozhojně statku něho ůivot jeho zaleú.

16:Povádá jim <takě> i podobenstvě, ůka: ělověka jednoho bohatěho hojně ůrody pole pineslo.

17:I pemyloval sám v sobě, ůka: Co uiněm, ůe nemám, kde bych shromáždil ůrody své?

18:I řekl: Toto uiněm: Zboěm stodoly své a vťóech nadlám, a tu shromážděm vóecky své ůrody i zboú svá.

19:A dēm duoi své: Duě, máo mnoho statku sloúeněho za mnohá lšta, odpověvej, jez, pij, máj dobrou věli.

20:I řekl jemu Běh: i blázne, tšto noci pouádajě duě tvě od tebe, a to, coŮs pōipravil, ě bude?

21:Takō jest <kaúđŮ>, kdoŮ sobě shromaúuje, a neně v Bohu bohatŮ.

22:řekl pak uedlněkěm svŮm: ProtoŮ pravěm vám: NebuťteŮ peřlivě o ůivot svéj, co byste jedli, ani o tlo, ěm byste se oděvali.

23:ůivot vťóě jest neŮli pokrm, a tlo <vťóě> neŮli odv.

24:Patěte na havrany, ůeō nesejě, ani ůnou, a nemajě ůpiŮerny, ani stodoly, a Běh krmě je. I ěm v vťóě váŮnosti jste vy neŮ ptactvo?

25:A kdoŮ pak z vás peřlivě o to mysle, mēŮ pōidati ku postavě své loket jeden?

26:PonvadŮ tedy nemēŮete s to bŮti, coŮ nejmeněho jest, proě o jině váci se staráte?

27:Patěte na květě polně, kterak rostou, nedlajě, ani pōdou, a pravěmō vám, ůe ani óalomoun ve vóě slávě své nebyl tak oděn, jako jedno z tchto.

28:A ponvadŮ trávŮ, kteráŮ dnes na poli jest, a zětra do peci uvrŮena bŮvā, Běh tak oděvā, ěm věce vás, i malě věry?

29:I vy nestarejte se o to, co byste jedli, aneb co byste pili, aniŮ o to tak velmi peřujte.

30:Nebo tch vóech vácě nārodově svāta tohoto hledajě. Věō pak Otec vāō, ůe tch vácě potōebujete.

31:Ale raději hledejte krālovstvě BoŮěho, a tyto vóecky váci budou vám pōidāny.

32:Neboj se, i maliķě stādce, neboť se zalēbilo Otci vaóemu dāti vám krālovstvě.

33:Prodavejte statky vaě, a davejte almuŮnu. Dālejte sobě pytlěky, kteěŮ nevetōejě, poklad, kterŮŮ nehyně, v nebesěch, kdeŮto zloděj dojěti nemēŮ, <a kdeŮ> mol nekazě.

34:Nebo kdeŮ jest poklad vāō, tuō bude i srdce vaě.

35:BuťteŮ bedra vaě pōepāsanā, a svéce hoěcě.

36:A vy podobni <buťte> lidem oāekāvajěcēm Pāna svého, aŮ by se vrātil z svadby, aby hned, jakŮ by pōiōel a potloukl, otevōeli jemu.

37:Blaze sluēbněkěm tām, kteršŮ pōijda Pān, nalezl by, a oni bdě. Amen pravěm vám, ůe pōepāě se, a kāŮe jim sednouti za stěl, a chodě, bude jim slouŮiti.

- 38:A pòioelliô by v druhš\times\$ bdĀnĒ, a pakliô by v tòetĒ bdĀnĒ pòioel, a tak je nalezl, blahoslavenĒ jsou sluŤebnĒci ti.
- 39:Toto pak vĀzte, Ťe byô vĀdĀl hospodĀò, v kterou by hodinu mĀl zlodĀj pòijĒti, bdĀl by zajistš\times\$, a nedal by podkopati domu svš\times\$ho.
- 40:ProtoŤ i vy buĀte hotovi, nebo v kterou hodinu nenadĀjete se, Syn ĀlovĀka pòijde.
- 41:I òekl jemu Petr: Pane, nĀmli pravĒò toto podobenstvĒ, Āili vòechnĀm?
- 42:I dĒ PĀn: Aj kdo jest vĀrnŮ ÓafĀò a opatrnŮ, jehoŮ by ustanovil pĀn nad ĀeledĒ svou, aby jim v Āas dĀval vymĀòenŮ pokrm,
- 43:BlahoslavenŮ sluŤebnĒk ten, kterš\times\$hoŮ, kdyŮ by pòioel pĀn jeho, nalezne, an tak ĀinĒ.
- 44:VpravdĀ pravĒm vĀm, Ťe nade vòĒm statkem svŮm ustanovĒ jej.
- 45:Pakli by òekl sluŤebnĒk ten v srdci svš\times\$m: Prodlš\times\$svĀ pòijĒti pĀn mĒj, i poĀal by bĒti sluŤebnĒky a sluŤebnice, a jĒsti a pĒti i opĒjeti se,
- 46:Pòijdeô pĀn sluŤebnĒka toho v den, v kterŮŮ se nenadĀje, a v hodinu, kterš\times\$Ů nevĒ. I oddĀlĒô jej, a dĒl jeho poloŮĒ s nevĀrnŮmi.
- 47:SluŤebnĒk pak ten, kterŮŮ by znal vĒli pĀna svš\times\$ho a nepòipravoval se, a neĀinil podle vĒle jeho, bit bude velmi.
- 48:Ale kterŮŮ neznal, a hodnš\times\$ vĀci trestĀnĒ Āinil, bit bude ne tak velmi. KaŮdš\times\$mu pak, komuŮ jest mnoho dĀno, mnoho bude od nĀho poŮĀdĀno; a komuô jsou mnoho poruĀili, vĒceô poŮĀdajĒ od nĀho.
- 49:Oheĭ pòioel jsem pustiti na zemi, a co chci, jestliŤe jiŮ hoòĒ?
- 50:Ale kòtem mĀm kòtĀn bŮti, a kterak jsem souŤen, dokudŮ se nevykonĀ!
- 51:<A coŮ> se domnĒvĀte, Ťe bych pòioel pokoj dĀti na zemi? Nikoli, pravĒm vĀm, ale rozdĀlenĒ.
- 52:Nebo jiŮ od tš\times\$to chvĒle bude jich pĀt v jednom domu rozdĀleno, tòi proti dvĀma, a dva proti tòem.
- 53:Bude rozdĀlen otec proti synu, a syn proti otci, mĀtĀ proti dceòi, a dcera proti mateòi, svegruòe proti nevĀstĀ svš\times\$, a nevĀsta proti svegruòi svš\times\$.
- 54:Pravil takš\times\$ i k zĀstupĒm: KdyŮ vĒdĀte oblak, an vzchodĒ od zĀpadu, hned pravĒte: PòĒval jde, a tak bŮvĀ.
- 55:A kdyŮ od poledne vĒtr vĀje, òĒkĀte: Bude horko, a bŮvĀô.
- 56:Pokrytci, zpĒsob nebe a zemĀ umĒte souditi, a kterakŮ pak tohoto Āasu nepoznĀvĀte?
- 57:Ano proĀ i sami od sebe nesoudĒte, coŮ spravedlivš\times\$ho jest?
- 58:KdyŮ pak jdeô s protivnĒkem svŮm k vrchnosti, na cestĀ pòiĀiĭ se o to, abys byl zproòtĀn od nĀho, aby snad netĀhl tebe k soudci, a soudce dal by tebe biòici, a biòic vsadil by tĀ do ŮalĀòe.
- 59:PravĒm tobĀ: Nevyjdeô odtud, dokudŮ bys i toho poslednĒho halš\times\$òe nenavrĀtil.

Kapitola:

2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
22	
23	
24	Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.14 Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 13.

LukÁÓ (L)

Kapitola 13.

O zmordovÁnÉ GalilejskÛch; 4. o vÁÚi v Siloe, 6. o fÉku neplodnš\timesšm; 11. potom PÁn, Úe v sobotu sluÓÉ dobØe Āiniti, ukÁzal, i skutkem toho potvrdil; 18. krÁlovstvÉ BoÚÉ k zrnu

horáíānš\times\$mu a k kvasu pòipodobnil; 24. k jitÉ po Ōzkš\times\$ cestá napomenul; 25. hroznŭch budoucÉch vÁcÉ zpĚsob pòedpovÁdÁl, 31. a na lstivš\times\$ Ōklady Herodesovy nic nedbaje, 35. straólivou pohrĚÚku Jeruzalš\times\$mu uĀinil.

1:Byli pak tu pòĚtomné Āasu toho nÁkteòÉ, vypravujÉce jemu o Galilejskŭch, kterŭchŭto krev PilÁt smĚsil s obÁtmi jejich.

2:I odpovÁdÁv JeÚĚÓ, òekl jim: Co mnĚte, ůe jsou ti GalilejótÉ byli vÁtóÉ hòĚónĚci neŭli vóickni <jinĚ> GalilejótÉ, ůe takovš\times\$ vÁci trpÁli?

3:Nikoli, pravĚmô vÁm. Ale nebudeteli pokÁnĚ Āiniti, vóickni tš\times\$ŭ zahynete.

4:Anebo onÁch osmnÁcte, na kterš\times\$ŭto upadla vÁŭe v Siloe, a zbila je, zdali se domnĚvÁte, ůe by oni vinni byli nad vóecky lidi pòebŭvajĚcĚ v Jeruzalš\times\$mÁ?

5:Nikoli, pravĚm vÁm. Ale nebudeteli pokÁnĚ Āiniti, vóickni tš\times\$ŭ zahynete.

6:PovÁdÁl pak toto podobenstvĚ: <ālovÁk> jeden mÁl strom fĚkovŭ ótĚpenŭ na vinici svš\times\$. I pòioel, hledaje ovoce na nÁm, ale nenalezl.

7:I òekl k vinaòi: Aj, po tòi lš\times\$ta jiŭ pòichÁzĚm, hledaje ovoce na tom fĚku, a nenalš\times\$zÁm. Vytniŭ jej! ProĀ i tu zemi darmo kazĚ?

8:On pak odpovÁdÁv, òekl jemu: Pane, ponechejŭ ho i tohoto lš\times\$ta, aŭô jej okopÁm a ohnojĚm,

9:Zdali by nesl ovoce. Pakliô neponese, potom vytneó jej.

10:UĀil pak v jednš\times\$ ókole jejich v den svÁteĀnĚ.

11:A aj, byla <tu> ůena, kterÁŭ mÁla ducha nemoci osmnÁcte let, a byla sklĚĀena, a nijakŭ se nemohla zprostiti.

12:A uzòev ji JeÚĚÓ, zavolal jĚ k sobÁ, a òekl jĚ: ůeno, zproótĀna jsi od nemoci svš\times\$.

13:I vloŭil na ni ruce, a ihned zdvihla se, a velebila Boha.

14:Tedy knĚŭe ókolné odpovÁdÁv, hnÁvaje se proto, ůe v den svÁteĀnĚ uzdravoval JeÚĚÓ, òekl k zÁstupu: óest dnĚ jest, v nichŭ nÁleŭĚ dĀlati; protoŭ v tĀch <dnech> pòichÁzejĚce, buĀte uzdravovĀni, a ne v den sobotnĚ.

15:I odpovÁdÁv jemu PĀn, òekl: PokrytĀe, zdali jeden kaŭdŭ z vÁs v den svÁteĀnĚ neodvazuje vola svš\times\$ho nebo osla od jeslé, a nevodĚ napĀjeti?

16:Tato pak dcera Abrahamova, kterouŭ byl svÁzal satan jiŭ osmnÁcte let, coŭ nemÁla bŭti rozvĀzĀna od svazku v den svÁteĀnĚ?

17:A kdyŭ on to povÁdÁl, zastydĀli se vóickni protivnĚci jeho, ale vóecken lid radoval se ze vóech tĀch slavnŭch skutkĚ, kteòĚŭ se dĀli od nĀho.

18:I òekl <JeÚĚÓ>: āemu podobno jest krÁlovstvĚ BoŭĚ a k Āemu je pòirovnÁm?

19:Podobno jest zrnu horĀiĀnš\times\$mu, kterš\times\$ŭto vzav ĀlovÁk, uvrhl do zahrady svš\times\$. I rostlo, a uĀinĀno jest v strom velikŭ, a ptactvo nebeskš\times\$ hnĚzda sobÁ dĀlali na ratolestech jeho.

20:A opĀt òekl: K Āemu pòipodobnĚm krÁlovstvĚ BoŭĚ?

21:Podobno jest kvasu, kterŭŭto vzavói ůena, zadĀlala ve tòech mĀòicĚch mouky, aŭ zkysalo vóecko.

22:I chodil po mĀstech a mĀsteĀkĀch uĀe, bera se do Jeruzalš\times\$ma.

23:I òekl jemu jeden: Pane, tuóĚm, ůe jest málo tĀch, kteòĚŭ spaseni bŭti majĚ? On pak òekl k nim:

24: Snažte se vcházeti těsnou branou; neboť (pravěm vám) mnozí hledati budou vjítí, a nebudou moci,
 25: <Totiú> když vejde hospodář, a zavěze dveře, a poňete vná státi a tloci na dveře, ůkouce: Pane, Pane, otevři nám, a on odpovédaje, dě ů vám: Neznám vás, odkud jste:
 26: Tedy poňete ůeci: Jédali jsme a pėjeli pøed tebou, a na ulicích našich jsi uãil.
 27: I dě: Pravěm vám, <ŮeŮ> vás neznám, odkud jste. Odejďte ů ode mne vůickni Āinitelš\timesš nepravosti.
 28: TamŮ bude pláã a ůkůipeně zubě, když uzůete Abrahama a Izáka a Jáka a vůecky proroky v království Boůem, sami pak sebe vyhnanš\timesš ven.
 29: I půijdou ů <mnozí> od vůchodu, a od západu, a od pĕlnoci, i od poledne, a budou stoliti v království Boůem.
 30: A aj, jsou ů poslední, kteůě ů budou první, a jsou první, kteůě ů budou poslední.
 31: A v ten den půistoupili nãkteů z farizeů, ůkouce jemu: Vyjdi, a odejdi odsud, nebo Herodes chce tě zamordovati.
 32: I ůekl jim: Jdouce, povážte liůce tš\timesš: Aj, vymětám Āãbly, a uzdravuji dnes a zĕtra, a tůetĕho dne dokonám.
 33: Ale vůak musĕm dnes a zĕtra i pozejtů choditi; neboť jest nelze proroku zahynouti <jinde> kromã Jeruzalš\timesšma.
 34: Jeruzalš\timesšme, Jeruzalš\timesšme, jeůto mordujeů proroky a kamenujeů ty, kteůě ů k tobã bůvajĕ poslãni, kolikrát jsem chtãl shromãditi syny tvš\timesš, jako slepice kuůãtka svã pod kůĕdla? A nechtãli jste.
 35: Aj, opuťãn bude dĕm vãů <a zanechãn> vám pustů. Ale jistã pravĕm vám, ůe nikoli mne neuzůete, a ů půijde <ãas>, když dĕte: Poůehnanů, jenů se bš\timesšůe ve jmš\timesšnu Pãnã.

Kapitola:

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.15 Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 14.

LukÁÓ (L)

Kapitola 14.

PÁN uzdraviv vodnotelnš\timesšho, 7. pokoðe uÁil; 16. podobenstvÉ o veÁeòì pòedloÚil; 25. a k nÁsledovÁnÉ sebe, 28. pòidav k tomu podobenstvÉ o stavenÉ vÁÚe, napomenul.

1:I stalo se, kdyÚ vÓel JeÚÉÓ do domu jednoho knÉÚete farizejskš\timesšho v sobotu, aby jedl chlš\timesšb, Úe oni ÓetÒili ho.

2:A aj, ÁlovÁk jeden vodnotelnŮ byl pòed nÉm.

3:I odpovÁdÁv JeÚÉÓ, dÉ zÁkonÉkÉm a farizeÉm, òka: SluÓÉli v sobotu uzdravovati?

4:A oni mlÁeli. Tedy on dosÁh jeho, uzdravil a propustil.

5:A odpovÁdÁv k nim òekl: áÉ z vÁs osel anebo vÉl upadl by do studnice, a ne ihned by ho vytÁhl v den sobotnÉ?

6:I nemohli jemu na to odpovÁdÉti.

7:PovÁdÁl takš\timesš i ku pozvanŮm podobenstvÉ, (spatÒiv to, kterak <sobÁ> pòednÉ mÉsta vyvolovali,) òka k nim:

8:Kdybys byl od nÁkoho pozvÁN na svadbu, nesedej na pòednÉm mÉstÁ, aò by snad vzÁcnÁjÓÉ neÚli ty nebyl pozvÁN od nÁho.

9:A pòijda ten, kterŮÚ tebe i onoho pozval, òekl by tobÁ: Dej tomuto mÉsto. A tehdy poÁal bys s hanbou na poslednÉm mÉstÁ sedÁti.

10:Ale kdyÚ bys byl pozvÁN, jda, posaÄ se na poslednÉm mÉstÁ.

A kdyby pòìÓel ten, kterŮÚ tebe pozval, aby òekl tobÁ: PÒÉteli, posedni vŮÓe, tedy budeÓ mÉti chvÁlu pòed spolustolÉcÉmi.

11:Nebo kaúdŮ, kdoÚ se povýouje, bude ponÉÚen; a kdoÚ se poniúuje, bude povŮÓen.

12:Pravil tak\$ \times\$ i tomu, kterŮ ho byl pozval: KdyŮ ĀinĚÓ obĀd nebo veĀeòi, nezov pòĀtel svŮch, ani bratòĚ svŮch, ani sousedĚ bohatŮch, aò by snad i oni zase nezvali tebe, a mĀl bys odplatu.

13: Ale kdyŮ ĀinĚÓ hody, povolej chudŮch, chromŮch, kulhavŮch, slepŮch,

14: A blahoslavenŮ budeó. Neboò nemajĚ, odkud by odplatili tobĀ, ale budeó odplaceno pòi vzkòĚóenĚ spravedlivŮch.

15: I uslyóav to jeden z pòĚsedĚcĚch, òekl jemu: BlahoslavenŮ jest, kdoŮ jĚ chl\$ \times\$b v krĀlovstvĚ BoŮĚm.

16: On pak òekl jemu: ĀlovĀk jeden uĀinil veĀeòi velikou, a pozval mnohŮch.

17: I poslal sluŮebnĚka sv\$ \times\$ho v hodinu veĀeòe, aby òekl pozvanŮm: PojĀte, nebo jiŮ pòipraveno jest vóecko.

18: I poĀali se vóickni spolu vymlouvati. PrvnĚ òekl jemu: Ves jsem koupil, a musĚm vyjĚti a ohledati jĚ; prosĚm tebe, vymluv mne.

19: A druhŮ òekl: Patero spòeŮenĚ volĚ koupil jsem, a jdu, abych jich zkusil; prosĚm tebe, vymluv mne.

20: A jinŮ dĚ: ũenu jsem pojal, a protoŮ nemohu pòijĚti.

21: I navrĀtiv se sluŮebnĚk, zvĀstoval tyto vĀci pĀnu sv\$ \times\$mu. Tedy rozhnĀvav se hospodĀò, òekl sluŮebnĚku sv\$ \times\$mu: Vyjdi rychle na rynky a na ulice mĀsta, a chud\$ \times\$, i chrom\$ \times\$, i kulhav\$ \times\$, a ← slep\$ \times\$ uveĀ sem.

22: I òekl sluŮebnĚk: Pane, stalo se, jakoŮ jsi rozkĀzal, a jeòtĀò mĚsto jest.

23: Tedy òekl pĀn sluŮebnĚku: VyjdiŮ na cesty a <mezi> ploty, a pòinuò vĚti, aò se naplnĚ dĚm mĚj.

24: Nebo pravĚmò vĀm, ũe ŮĀdnŮ z muŮĚ tĀch, kteòĚŮ pozvĀni byli, neokusĚ veĀeòe m\$ \times\$.

25: óli pak mnozĚ zĀstupov\$ \times\$ s nĚm. A <on> obrĀtiv se, òekl jim:

26: Jdeli kdo ke mnĀ, a nemĀli v nenĀvisti otce sv\$ \times\$ho, i mateòe, i Ůeny, i dĀtĚ, i bratòĚ, i sestr, ano i t\$ \times\$ duòe sv\$ \times\$, nemĚŮ bŮti mŮm uĀedlnĚkem.

27: A kdoŮkoli nenese kòĚŮe sv\$ \times\$ho, a jde za mnou, nemĚŮ bŮti mŮm uĀedlnĚkem.

28: Nebo kdo z vĀs jest, chtĀje stavĀti vĀŮi, aby prve sedna, nepoĀetl nĀkladu, budeli mĚti dosti k dokonĀnĚ <toho dĚla>?

29: Aby snad, kdyŮ by poloŮil grunt, a nemohl dokonati, <nepòiòlo na to>, ũe vóickni to vidouce, poĀali by se jemu posmĚvati,

30: òkouce: Tento ĀlovĀk poĀal stavĀti, a nemohl dokonati.

31: Anebo kterŮ krĀl bera se k boji proti jin\$ \times\$mu krĀli, zdaliŮ prve nesedne, aby se poradil, mohlli by s desĚti tisĚci potkati se s tĚm, kterŮŮ s dvadcĚti tisĚci tĀhne proti nĀmu?

32: Sic jinak, kdyŮ jeòtĀ podĀl od nĀho jest, poòle posly k nĀmu, ŮĀdaje toho, coŮ by bylo ku pokoji.

33: Tak zajist\$ \times\$ kaŮdŮ z vĀs, kdoŮ se neodòekne vóech vĀcĚ, kterŮmiŮ vlĀdne, nemĚŮ bŮti mŮm uĀedlnĚkem.

34: DobrĀò jest sĚl. Pakli sĚl bude zmaòena, ĀĚm bude napravena?

35: Ani do zemĀ, ani do hnoje se nehodĚ; <ale> vyvrŮena bude ven. Kdo mĀ uòi k slyòenĚ, slyó.

Kapitola:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.16 Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 15.

LukÁÓ (L)

Kapitola 15.

KajÉcÉ hÒÉÓnÉky PÁN pÒijÉmal, nepohrdav jimi, 4. coÚ

i podobenstvém o ovcech, 11. a synu marnotratnš\timesšm vysvátlil.

1: Pòibliúovali se pak k námú vóickni publikáni a hòéónéci, aby ho slyóeli.

2: I reptali farizeovš\timesš a zákónéci, òkouce: Tento hòéónéky pòijémá a jé s nimi.

3: I povádál jim podobenstvÉ toto, òka:

4: Kdyby někdo z vás měl sto ovec, a ztratil by jednu z nich, zdaliú by nenechal devadesáti devéti na pouóti, a neóel k tš\timesš, kteráú zahynula, aú by i našel ji?

5: A nalezna, <jistá by ji> vloúil na ramena svá s radostÉ.

6: A pòijda domÉ, svolal by pòátely a sousedy, òka jim: Spolu radujte se se mnou, neb jsem našel ovci svou, kteráú byla zahynula.

7: Pravémò vám, Úe tak jest radost v nebi nad jedném hòéónékem pokánÉ Āinécém <vátóÉ>, neúli nad devadesáti devéti spravedlivými, kteòéú nepotòebujÉ pokánÉ.

8: Aneb úena některá majécÉ groé deset, ztratilali by jeden groó, zdaliú nezaúúe svéce, a nemete domu, a nehledá pilná, dokudú nenalezne?

9: A kdyú nalezne, svolá pòételkyná a sousedy, òkuci: Spolu radujte se se mnou, neb jsem našla groó, kterúú jsem byla ztratila.

10: Takò pravém vám, Úe jest radost pòed andály Boúemi nad jedném hòéónékem pokánÉ Āinécém.

11: òekl takš\timesš <Jeúéó>: Ālovák jeden měl dva syny.

12: Z nichú mladóé òekl otci: Otáe, dej mi díel statku, kterúú mná náleúÉ. I rozdálil jim statek.

13: A po nemnohých dnech, shromáúdiv <sobá> vóecko mladóé syn, odóel do dalekš\timesš krajiny, a tam rozmrhal statek svéj, úiv jsa prostopáóná.

14: A kdyú vóecko utratil, stal se hlad velikú v krajiná tš\timesš, a on poáal nouzi trpáti.

15: I vóed, pòédrúel se jednoho máótánÉna krajiny tš\timesš; a on jej poslal do vsi svš\timesš, aby pásl vepòe.

16: I úádal nasytiti bòicho svš\timesš mlátem, kterš\timesšú sviná jedly, a úádnú nedával jemu.

17: <On> pak pòióed sám k sobá, òekl: <Aj,> jak mnozÉ Āeledénovš\timesš u otce mš\timesšho hojnost majÉ chleba, a já <tuto> hladem mru!

18: Vstana, pÉjdu k otci svš\timesšmu, a dÉm jemu: Otáe, zhòeóil jsem proti nebi a pòed tebou,

19: A <jiú> véce nejsem hoden slouti syn tvÉj. <Ale> uáíí mne jako jednoho z ĀeledénÉ svůch.

20: I vstav, óel k otci svš\timesšmu. A kdyú jeótá opodál byl, uzòel jej otec jeho, a milosrdenstvém hnut jsa, pòibáh, padl na óÉji jeho, a polébil ho.

21: I òekl jemu syn: Otáe, zhòeóil jsem proti nebi a pòed tebou, a jiúò nejsem hoden slouti syn tvÉj.

22: I òekl otec sluúebnékém svům: Pòineste roucho to prvnÉ, a oblecte jej, a dejte prsten na ruku jeho a obuv na nohy.

23: A pòivedouce tele tuánš\timesš, zabijte, a hodujÉce, buáme veseli.

24: Nebo tento syn méj byl umòel, a zase oúil; byl zahynul, a nalezen jest. I poáli veseli býti.

25: Byl pak syn jeho staróé na poli. A jda, kdyú se pòibliúoval k domu, uslyóel zpévánÉ a hluk veselécÉch se.

26: I povolav jednoho z služebníků svých, otázal se ho, co by to bylo.
27: A on řekl jemu: Bratr tvůj přišel, i zabil otec tvůj tužňš\timeš\$ tele, úe ho zdravš\timeš\$ho přijal.
28: I rozhnál se on, a nechtěl <tam> vjít. Otec pak jeho vyhod, prosil ho.
29: A on odpovádáv, řekl otci: Aj, tolik let sloužím tobě, a nikdy jsem přikázání tvš\timeš\$ho nepěstoupil, avšak nikdy jsi mi nedal <ani> kozelce, abych <takš\timeš\$> s přáteli svými vesel pobyl.
30: Ale když syn tvůj tento, kterýž proúral statek tvůj s nevěstkami, přišel, zabils jemu tele tužňš\timeš\$.
31: A on řekl mu: Synu, ty vždycky se mnou jsi, a věcky váci mš\timeš\$ jsou tvš\timeš\$.
32: Ale hodovati a radovati se náleželo. Nebo bratr tvůj tento byl uměl, a zase ožil; zahynul byl, a nalezen jest.

Kapitola:

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
-

21

22

23

24

Obsah Jm\$ \times \$na VÁhy

1.17 Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 16.

LukÁÓ (L)

Kapitola 16.

O vladaòi neprav\$ \times \$m, 13. o sluÚbÁ dvÁma pÁnÊm, 14. o lakomÛch farizeÉch, 16. o cÉli ZÁkona a ProrokÊ, 18. o nepropouótÁnÉ Úeny, 19. a o bohatci.

1:Pravil pak i k uÅedlnÉkÊm svÛm: ¤lovÁk jeden byl bohatÛ, kterÛÚ mÁl ÓafÁÒe; a ten obÚalovÁn jest pÒed nÊm, jako by mrhal statek jeho.

2:I povolav ho, òekl jemu: CoÚ to slyÓÊm o tobÁ? Vydej poÅet z vladaòstvÉ sv\$ \times \$ho, neb jiÚ nebudeÓ moci d\$ \times \$le vlÁdnouti.

3:I dÉ vladaò sÁm v sobÁ: Co uÅinÊm? TeÄ pÁn mÊj odjÉmA ode mne vladaòstvÉ. Kopati nemohu, Úebrati se stydÊm.

4:VÊm, co uÅinÊm, aby, kdyÚ budu zbaven vladaòstvÉ, pÒijali mne do svÛch domÊ.

5:I zavolav jednoho kaÚd\$ \times \$ho dluÚnÉka pÁna sv\$ \times \$ho, òekl prvnÊmu: Jaks mnoho dluÚen pÁnu m\$ \times \$mu?

6:A on òekl: Sto tun oleje. I òekl mu: Vezmi registra svÁ, a sedna rychle, napiÓ padesÁt.

7:Potom druh\$ \times \$mu òekl: Ty pak jaks mnoho dluÚen? KterÛÚ òekl: Sto korcÊ póenice. I dÉ mu: Vezmi registra svÁ, a napiÓ osmdesÁt.

8:I pochvÁlil pÁn vladaòe neprav\$ \times \$ho, Úe <sobÁ> opatrná uÅinil. Nebo synov\$ \times \$ tohoto svÁta opatrnájóÉ jsou, neÚli synov\$ \times \$ svÁtla v svÛch vÁcech.

9:I jáÒ pravÊm vÁm: ¤iíte sobÁ pÒÁtely z mamony nepravosti, aby, kdyÚ byste zhynuli, pÒijali vÁs do vÁAnÛch stanÊ.

10:KdoÚ jest vÁrnÛ v mÁle, i ve mnozeÒ vÁrnÛ bude. A kdoÚ v mÁle jest nepravÛ, i ve mnozeÒ nepravÛ jest.

11:PonÁvadÚ tedy v mamonÁ neprav\$ \times \$ vÁrnÉ jste nebyli, spravedliv\$ \times \$ho <zboÚÉ> kdo vÁm svÁÒÉ?

12:A kdyÚ jste v cizÊm vÁrnÉ nebyli, coÚ vaÓeho jest, kdo vÁm dá?

13:NiÚÁdnÛ sluÚebnÉk nemÊÚ dvÁma pÁnÊm slouÚiti. NebÒ zajist\$ \times \$ jednoho nenÁvidÁti bude, a druh\$ \times \$ho milovati, aneb jednoho pÒÉdrÚeti se bude, a druhÛm pohrdne. NemÊÚte Bohu slouÚiti a mamonÁ.

14:SlyÓeli pak toto vÓecko i farizeov\$ \times \$, kteÒÉÚ byli lakomÉ, a posmÉvali se jemu.

15:I dÉ jim: Vy jste, jeÓto se sami spravedlivÉ ¤inÉte pÒed lidmi, ale BÊhÒ znÁ srdce vaÓe; nebo coÚ jest u lidÉ vysok\$ \times \$ho,

ohavnost jest pòed Bohem.

16:ZÁkon a Proroci aÚ do Jana, <a> od tš\times\$ chvéle krÁlovstvÉ BoÚÉ zvÁstuje se, a kaÚdÛ <se> do nÁho nÁsilnÁ tiskne.

17:SnÁzeÔ jest zajistš\times\$ nebi a zemi pomínouti, neÚli v ZÁkonÁ jednomu tytlÉku zahynouti.

18:KaÚdÛ, kdoÚ propustÉ manÚelku svou, a jinou pojÉmÁ, cizoloÚÉ; a kdoÚ propuótÁnou od muÚe pojÉmÁ, cizoloÚÉ.

19:Byl pak ÁlovÁk jeden bohatÛ, a oblÁÁel se v Óarlat a v kment, a hodoval na kaÚdÛ den stkvostnÁ.

20:A byl <takš\times\$> jeden ÚebrÁk, jmš\times\$nem Lazar, kterÛÚto leÚel u vrat jeho vòedovitÛ,

21:úÁdaje nasycen bÛti z drobtÉ, kteòÉÚ padali z stolu bohatce. Ale i psi pòichÁzejÉce, lézali vòedy jeho.

22:I stalo se, Úe ten ÚebrÁk umòel, a nesen jest od andÁlÉ do lÉna Abrahamova. Umòel pak i bohatec, a pohòben jest.

23:Potom v pekle pozdvih oÁÉ svÛch, v mukÁch jsa, uzòel Abrahama zdaleka, a Lazara v lÉnu jeho.

24:I zvolav bohatec, òekl: OtÁe Abrahame, smiluj se nade mnou, a poÓli Lazara, aò omoÁÉ konec prstu svš\times\$ho v vodÁ, a svlaÚÉ jazyk mÉj; nebo se muÁÉm v tomto plameni.

25:I òekl mu Abraham: Synu, rozpomeÍ se, Úes ty <jiÚ> vzal dobrš\times\$ vÁci svš\times\$ v ÚivotÁ svš\times\$m, a Lazar tš\times\$Ú zlš\times\$. ←

NynÉ pak tento

se <jiÚ> tÁÓÉ, ale ty se muÁÉÓ.

26:A nadto nade vòecko mezi nÁmi a vÁmi propast velikÁ utvrzena jest, aby ti, kteòÉÚ chtÉ odsud k vÁm jÉti, nemohli, ani odonud k nÁm pòijÉti.

27:I òekl: Ale prosÉM tebe, OtÁe, abys ho poslal do domu otce mš\times\$ho.

28:Neboô mám pÁt bratrÉ. Aò jim svÁdÁÉ, aby i oni nepòiÓli do tohoto mÉsta muk.

29:I òekl jemu Abraham: MajÉô MojÚÉÓe a Proroky, nechô jich poslouchajÉ.

30:A on òekl: Nic, otÁe Abrahame, ale kdyby kdo z mrtvÛch Óel k nim, budou pokÁnÉ Áiniti.

31:I òekl mu: PonÁvadÛ MojÚÉÓe a ProrokÉ neposlouchajÉ, aniÚ byô kdo z mrtvÛch vstal, uvÁòÉ jemu.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
22	
23	
24	Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.18 Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 17.

LukÁÓ (L)

Kapitola 17.

UÁil PÁN nedÁvati pohoróenÉ; 3. kÁzal kajÉcÉm odpouótÁti; 6. ukÁzal moc věry pravš\timesš a lidskou nehodnost; 11. deset malomocnŮch uzdravil; 20. pòedpovÁdÁl zpĚsob budoucího pòÉótÉ svš\timesšho i rozmnoŮenÉ nepravosti v svÁtÁ.

1:Tedy òekl uÁedlnÉkĚm: NenÉ moŮnš\timesš, aby nepòiolá pohoróenÉ, ale bÁda tomu, skrze kohoŮ pòichÁzejÉ.

2:Lš\timesšpe by mu bylo, aby Ůernov osliÁĚ vloŮen byl na hrdlo jeho, a uvrŮen byl do moĎe, neŮli by pohoróil jednoho z tÁchto maliÁkŮch.

3:óetòte se. Zhòeóilli by pak proti tobÁ bratr tvĚj, potresci ho, a budeliò toho Ůeleti, odpusò mu.

4:A byò pak sedmkrÁt za den zhòeóil proti tobÁ, a sedmkrÁt za den obrÁtil se k tobÁ, òka: Ůel mi toho, odpusò mu.

5:I òekli apoótolš\timesš PÁnu: Pòispoò nám věry.

6:I dĚ PÁN: Kdybyste mÁli věru jako zrno horÁiÁnš\timesš, òekli byste tš\timesšto moruóí: VykoĎeĭ se a pòesaĚ se do moĎe, a uposlechla

vzat, a druhù opuótĀn.

35:DvĀ budou mleti spolu; jedna bude vzata, a druhĀ opuótĀna.

36:Dva budou na poli; jeden bude vzat, a druhù opuótĀn.

37:I odpovĀvĀe, òekli jemu: Kde, Pane? On pak òekl jim:

Kdeúô <bude> tĀlo, tamô se shromĀúdí i orlice.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

Obsah Jm\$\\times\$na VĀhy

1.19 Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 18.

LukÁÓ (L)

Kapitola 18.

NapomÉnÁ PÁN k modlitbÁ, pÒÉklad na soudci nepravš\times\$m pÒivodÁ,
9. a pokoøe uÁiv, jinÛ pÒÉklad na dvou modlitebnÉcÉch pÒedloÚil;
15. k dÉtkÁm se pÒÉvÁtivÁ mÁl; 18. cestu BoÚÉ dokonalou knÉÚeti
bohatš\times\$mu ukÁzal; 31. utrpenÉ a smrt svou pÒedpovÁdÁl;
35. slepš\times\$ho uzdravil.

1:PovÁdÁl jim takš\times\$ i podobenstvÉ, kterak by potÒebÉ bylo
vÚdycky se modliti a neblevovati,

2:òka: Byl jeden soudce v mÁstÁ jednom, kterÛ se Boha nebÁl
a ÁlovÁka nestydÁl.

3:Byla pak vdova jedna v tš\times\$mú mÁstÁ. I pÒiÓla k nÁmu, òkuci:
Pomsti mne nad protivnÉkem mùm.

4:A on nechtÁl za <dlouhÛ> Áas. Ale potom òekl sám v sobÁ: AÁ
se Boha nebojém, a ÁlovÁka nestydém,

5:VÓak Úe mi pokoje nedÁ tato vdova, pomstém jÉ, aby
naposledy pÒijduci, neuhanÁla mne.

6:I dÉ PÁN: Slyóte, co pravÉ soudce nepravÛ.

7:A coÚ by pak BÉh nepomstil volenÛch svÛch, volajÉcÉch
k nÁmu dnem i nocÉ, aÁkoli i prodlš\times\$vá jim?

8:Pravémò vÁm, Úeò jich brzo pomstÉ. Ale kdyÚ pÒijde Syn
ÁlovÁka, zdaliÚ nalezne vÉru na zemi?

9:I òekl takš\times\$ k nÁkterÛm, kteòÉÚ v sebe doufali, Úe by
spravedlivÉ byli, jinÛch <sobÁ> za nic nevÁÚÉce, podobenstvÉ
toto:

10:Dva muÚi vstupovali do chrÁmu, aby se modlili, jeden
farizeus a druhÛ publikÁN.

11:Farizeus stoje soukromÉ, takto se modlil: BoÚe, dÁkuji
tobÁ, Úe nejsem jako jinÉ lidš\times\$, drÁÁi, nespravedlivÉ,
cizoloÚnÉci, aneb jako i tento publikÁN.

12:Postém se dvakrát do tš\times\$hodne, desÁtky dÁvÁm ze vÓech vÁcÉ,
kterÛmiÚ vlÁdnu.

13:PublikÁN pak zdaleka stoje, nechtÁl ani oÁÉ k nebi
pozdvihnouti, ale bil se v prsy svš\times\$, òka: BoÚe, buÁ milostiv
mnÁ hòÉónš\times\$mu.

14:Pravémò vÁm: Odóel tento, ospravedlnÁn jsa, do domu svš\times\$ho,
a ne onen. Nebo kaÚdÛ, kdoÚ se povyóuje, bude ponÉÚen; a kdoÚ
se poniúuje, bude povÛóen.

15:PòinÁóeli takš\times\$ k nÁmu i nemluvíÁtka, aby se jich dotÛkal.
To vidÁvÓe uÁedlnÉci, pòimlouvali jim.

16:Ale JeÚÉó svolav je, òekl: Nechte dÉtek, aò jdou ke mnÁ,
a nebraíte jim, nebo takovÛchò jest krÁlovstvÉ BoÚÉ.

17:Amen pravém vÁm: KdoÚ by koli nepòijal krÁlovstvÉ BoÚého
jako dÉtÁ, nevejdeò do nÁho.

18:I otÁzalo se ho jedno knÉÚe, òka: Mistòe dobrÛ, co ÁinÁ,
Úivot vÁÁnÛ obdrÚém?

19:I òekl jemu JeÚÉó: Co mne nazÛvÁó dobrÛm? úÁdnÛ nenÉ dobrÛ,
neÚ sám toliko BÉh.

20:<VÓak> umÉó pòikÁzÁnÉ: NezcizoloÚÉó, nezabijeó,
nepokradeó, nepromluvéó kòivš\times\$ho svÁdectvé, cti otce svš\times\$ho
i matku svou.

21:On pak òekl: Toho vòeho ostòÉhal jsem od sv\$\\times\$ mladosti.
 22:Slyóav to JeúÉÓ, òekl mu: JeótÁÔ se jednoho nedostÁVÁ.
 Vóecko, coÚ máÓ, prodej, a rozdej chudÙm, a budeÓ mÉti poklad v nebi, a pojÄ, nÁsleduj mne.
 23:On pak uslyóav to, zarmoutil se; byl zajist\$\\times\$ bohatÙ velmi.
 24:A vidÁv jej JeúÉÓ zarmoucen\$\\times\$ho, òekl: <Aj>, jak nesnadnÁ ti, kdoÚ statky majÉ, do krÁlovstvÉ BoúÉho vejdou!
 25:SnÁze jest zajist\$\\times\$ velbloudu skrze jehelnou dÉrku projÉti, neÚli bohat\$\\times\$mu vjÉti do krÁlovstvÉ BoúÉho.
 26:Tedy òekli ti, kteòÉÚ to slyóeli: I kdoÚ mÉÚe spasen bÙti?
 27:A on dÉ <jim>: CoÚ jest nemoÚn\$\\times\$ho u lidÉ, moÚn\$\\times\$ jest u Boha.
 28:I òekl Petr: Aj, my opustili jsme vóecko, a Óli jsme za tebou.
 29:On pak òekl jim: Amen pravÉM vÁm, Úe nenÉ ÚÁdn\$\\times\$ho, kterÙÚ by opustil dÉm, neb rodiÁe, neb bratòÉ, neb manÚelku, nebo dÉtky, pro krÁlovstvÉ BoúÉ,
 30:Aby nevzal v tomto Áasu mnohem vÉce, v budoucÉM pak vÁku <mÉti bude> Úivot vÁAnÙ.
 31:Tedy pojav JeúÉÓ dvanÁcte, òekl jim: Aj, vstupujeme do Jeruzal\$\\times\$ma, a naplnÉÔ se vóecko to, coÚ psÁno jest skrze Proroky o Synu ÁlovÁka.
 32:Nebo vydÁn bude pohanÉm, a bude posmÉvÁn, a zlehÁen i uplvÁn.
 33:A ubiÁujÉce, zamordujÉ jej, ale <on> tòetÉho dne z mrtvÙch vstane.
 34:Oni pak tomu nic nerozumÁli, a bylo slovo to skryto pòed nimi, aniÚ vÁdÁli, co se pravilo.
 35:I stalo se, kdyÚ se pòibliúoval k Jericho, slepÙ jeden sedÁl podle cesty, Úebòe.
 36:A slyóev zÁstup pomÉjejÉcÉ, otÁzal se, co by to bylo?
 37:I oznÁmili jemu, Úe JeúÉÓ NazaretskÙ tudy jde.
 38:I zvolal, òka: JeúÉÓi, synu DavidÉv, smiluj se nade mnou!
 39:A ti, kteòÉÚ napòed Óli, pòimlouvali mu, aby mlÁal. Ale on mnohem vÉce volal: Synu DavidÉv, smiluj se nade mnou!
 40:Tedy zastaviv se JeúÉÓ, rozkÁzal ho k sobÁ pòiv\$\\times\$sti. A kdyÚ se pòibliúoval, otÁzal se ho,
 41:òka: Co chceÓ, aô tobÁ uÁinÉM? On pak dÉ: Pane, aô vidÉM.
 42:A JeúÉÓ òekl jemu: Prohl\$\\times\$dni. VÉra tvÁ tÁ uzdravila.
 43:A ihned prohl\$\\times\$dl, a Óel za nÉM, velebÁ Boha. A vóecken lid vidÁv to, vzdal chvÁlu Bohu.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
22	
23	
24	
	Obsah Jm\$\times\$na VÁhy

1.20 Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 19.

LukÁÓ (L)

Kapitola 19.

O Zacheovi, 12. pÒÉklad o odchÁzejÉcÉm, aby pÒijal krÁlovstvÉ,
13. a o svÁÒenÉ hÒiven; 29. o jetÉ do Jeruzal\$\times\$ma, 41. a plÁÁi
PÁnÁ nad nÉm; 45. o vyÁiÓtÁnÉ chrÁmu.

1:A vÓed <JeÚÉÓ>, bral se pÒes Jericho.

2:A aj, muÚ, jm\$\times\$nem Zacheus, a ten byl hejtman nad celnÛmi,
a byl bohatÛ.

3:I ÚÁdostiv byl vidÁti JeÚÉÓe, kdo by byl; a nemohl pro
zÁstup, nebo postavy mal\$\times\$ byl.

4:A pÒedbÁh napÒed, vstoupil na strom plan\$\times\$ho fÉku, aby jej
vidÁl; neb tudy mÁl jÉti.

5:A kdyÚ pÒiÓel k tomu mÉstu, pohledÁv zhÈru JeÚÉÓ, uzÒel jej,

i òekl jemu: Zachee, spÁónÁ sstup dolÊ, nebo dnes v domu tvš\timesšm musÉm zÊstati.

6:I sstoupil rychle, a pòijal jej radostnÁ.

7:A vidÁvÓe <to> vÓickni, reptali, òkouce: K ÁlovÁku hòÉónš\timesšmu se obrÁtil.

8:Stoje pak Zacheus, òekl ku PÁnu: Aj, polovici statku svš\timesšho, Pane, dÁvÁm chudÛm, a oklamalli jsem v Áem koho, navracuji to ÁtvernÁsob.

9:I dÉ jemu JeÚÉÓ: Dnes spasenÉ stalo se domu tomuto, protoÚe i on jest syn AbrahamÉv.

10:Nebo pòioÉel Syn ÁlovÁka, aby hledal a spasil, coÚ bylo zahynulo.

11:Toho kdyÚ oni poslouchali, promluvil k nim dÁle podobenstvÉ, protoÚe byl blÉzko od Jeruzalš\timesšma a Úe se oni domnÉvali, Úe by se hned mÁlo zjeviti krÁlovstvÉ BoÚÉ.

12:I òekl: álovÁk jeden rodu znamenitš\timesšho odÓel do dalekš\timesš krajiny, aby pòijal krÁlovstvÉ a zase se navrÁtil.

13:I povolav desÉti sluÚebnÉkÊ svÛch, dal jim deset hòiven, a òekl jim: KupÁteÚ, dokudÚ nepòijdu.

14:MÁÓÓanš\timesš pak jeho nenÁvidÁli ho, a poslali poselstvÉ za nÉm, òkouce: NechcemeÔ, aby tento kraloval nad nÁmi.

15:I stalo se, kdyÚ se navrÁtil, pòijav krÁlovstvÉ, rozkÁzal zavolati tÁch svÛch sluÚebnÉkÊ, kterÛmÚ byl dal penÉze, aby zvÁdÁl, jak kdo mnoho zÉskal.

16:I pòioÉel prvnÉ, òka: Pane, hòivna tvÁ deset hòiven zÉskala.

17:I òekl jemu: To dobòe, sluÚebnÉÁe dobrÛ. úe jsi nad mÁlem byl vÁrnÛ, mÁjú moc nad desÉti mÁsty.

18:A druhÛ pòioÉel, òka: Pane, hòivna tvÁ zÉskala pÁt hòiven.

19:I tomu òekl: I ty budiÚ nad pÁti mÁsty.

20:A jinÛ pòioÉel, òka: Pane, aj, teÁ hòivna tvÁ, kterouÚ jsem mÁl sloÚenou v Óátku.

21:Nebo jsem se bÁl tebe, jeÓto jsi ÁlovÁk pòÉsnÛ; bš\timesšòeÓ, Áeho jsi nepoloÚil, a ÚneÓ, Áeho jsi nerozsÉval.

22:I òekl jemu: Z Óst tvÛch soudÉm tebe, sluÚebnÉÁe zlÛ. VÁdÁl jsi, Úe jsem já ÁlovÁk pòÉsnÛ, bera, coÚ jsem nepoloÚil, a Úna, ÁehoÚ jsem nerozsÉval.

23:I proÁes tedy nedal penÁz mÛch na stÊl, a já pòijda, byl bych je vzal i s poÚitky?

24:I òekl tÁm, kteÔÉÚ tu stÁli: VezmÁte od nÁho hòivnu, a dejte tomu, kterÛÚ má deset hòiven.

25:I òekli jemu: Pane, máÔ deset hòiven.

26:<I dÉ jim:> JistÁ pravÉm vÁm, Úe kaÚdš\timesšmu, kdoÚ má, bude dáno, ale od toho, kterÛÚ nemá, i to, coÚ má, bude odjato.

27:Ty pak nepÓátely mš\timesš, kteÔÉÚ nechtÁli, abych nad nimi kraloval, pòiveÁte sem a zmordujte pòede mnou.

28:To povÁdÁv, Óel pòedce, vstupuje k Jeruzalš\timesšmu.

29:I stalo se; kdyÚ se pòibléÚil k Betfagi a k Betany, k hoòe, kterÁÚ slove OlivetskÁ, poslal dva uÁedlnÉky svš\timesš,

30:òka: JdÁte do másteÁka, kterš\timesšÚ proti vÁm jest. Do kterš\timesšhoÚto vejduce, naleznete oslÁtko pòivÁzanš\timesš, na námÚto nikdy ÚÁdnÛ z lidÉ nesedÁl. OdvÁÚteÚ je, a pòiveÁte ke mnÁ.

31:A optalliÔ by se vÁs kdo, proÁ <je> odvazujete, tak jemu dÉte: ProtoÚe PÁN ho potòebuje.

32:Tedy odòedòe ti, kteÔÉÚ byli poslÁni, nalezli <tak>, jakÚ jim byl povÁdÁl.

33:A kdyÚ odvazovali oslÁtko, òekli pÁni jeho k nim: ProÁ odvazujete oslÁtko?

34:A oni òekli: PÁN ho potòebuje.
 35:I pòivedli je k JeÚÉÓovi, a vloÚivóe roucha svÁ na oslÁtko, vsadili na nÁ JeÚÉÓe.
 36:A kdyÚ on jel, stlali roucha svÁ na cestÁ.
 37:KdyÚ se pak jiÚ pòibliÚoval k mÉstu tomu, kudyÚ schÁzejÉ s hory Olivetsk\$`times\$, poÁalo vóecko mnoÚstvÉ uÁedlnÉkÉ radostná chvÁliti Boha hlasem velikÚm ze vóech divÉ, kter\$`times\$Ú byli vidÁli,
 38:òkouce: PoÚehnanÚ krÁl, jenÚ se b\$`times\$òe ve jm\$`times\$nu PÁNÁ.
 Pokoj na nebi, a slÁva na vÚsostech.
 39:Ále nÁkteòÉ z farizeÉ, kteòÉÚ tu byli v zÁstupu, òekli k nÁmu: Mistòe, potresci uÁedlnÉkÉ svŮch.
 40:I odpovÁdÁv, òekl jim: Pravémò vÁm: Budouli tito mlÁeti, kamenÉò bude volati.
 41:A kdyÚ se pòiblÉÚil, uzòev mÁsto, plakal nad nÉM,
 42:òka: i kdybys poznalo i ty, a to aspoÍ v takovŮ tento den tvÉj, kter\$`times\$ by vÁci ku pokoji tobÁ byly; ale skrytoò jest to nynÉ od oÁÉ tvŮch.
 43:Nebo pòijdou na tÁ dnov\$`times\$, <v nichÚ> obklÉÁÉ tÁ nepòÁtel\$`times\$ tvoji valem, a oblehnou tebe, a ssouÚÉ tÁ se vóech stran.
 44:A s zemÉ srovnajÉ tÁ, i syny tv\$`times\$, <kteòÉÚ> v tobÁ <jsou>, a nenechajÉò v tobÁ kamene na kameni, protoÚe jsi nepoznalo Áasu navótÉvenÉ sv\$`times\$ho.
 45:A vóed do chrÁmu, poÁal vymÉtati prodavaÁe a kupce z nÁho,
 46:òka jim: PsÁno jest: DÈm mÈj dÈm modlitby jest, vy jste jej pak uÁinili peleÓÉ lotrovskou.
 47:I uÁil na kaÚdŮ den v chrÁmÁ. Pòedné pak knÁÚÉ a zÁkonÉci i pòedné v lidu hledali ho zahladiti.
 48:A nenalezli, co by jemu uÁinili. Nebo vóecken lid jej sobÁ liboval, poslouchaje ho.

Kapitola:

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.21 Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 20.

LukÁÓ (L)

Kapitola 20.

TÉÚÉ se farizeov\$\\times\$, ÁÉ moci PÁN uÚÉvÁ, 3. PÁN se zase tÉÚe o kòtu Janovu, 9. potom podobenstvÉ pòedloÚil o pronajat\$\\times\$ vinici, 20. za tÉm otÁzka o dani cÉsaòi, 27. o vzkòÉÓenÉ z mrtvÙch, 41. a o Kristu, ÁÉ by Syn byl, 45. naposledy vÙstraha PÁNÁ pòed zÁkonÉky.

1:I stalo se v jeden den, kdyÚ on uÁil lid v chrÁmÁ a kÁzal evangelium, Úe pòiòli k tomu pòednÉ knÁÚÉ a zÁkonÉci s starÓemi,

2:I òekli jemu: PovÁz nám, jakou mocÉ tyto vÁci ÁinÉÓ, aneb kdo tobÁ tuto moc dal?

3:I odpovÁdÁv, òekl jim: OtÉÚiò se i já vÁs o jedn\$\\times\$ vÁci a odpovÁzteÚ mi:

4:Kòest JanÉv s nebeli byl, Áili z lidÉ?

5:Oni pak uvaÚovali to mezi sebou, òkouce: JestliÚe bychom òekli: S nebe, dÉò nám: ProÁeÚ jste tedy neuvÁòili jemu?

6:Pakli dÉme: Z lidÉ, lid vòecken ukamenuje nás; neb <oni> cele tak drÚÉ, Úe Jan jest prorok.

7:I odpovÁdÁli: úe nevÁdÉ, odkud jest byl.

8:I òekl jim JeÚÉÓ: AniÚ já vÁm povÉM, jakou mocÉ toto ÁinÉM.

9:I poÁal lidu praviti podobenstvÉ toto: álovÁk jeden òtÉpil vinici, a pronajal ji vinaòém, a sám odòed podÁl <byl tam> za mnoh\$\\times\$ Áasy.

10:A v Áas sluònÙ poslal k vinaòém sluÚebnÉka, aby z ovoce vinice dali jemu. Vinaòi pak zmrskavòe jej, pustili ho prÁzdn\$\\times\$ho.

- 11:A on poslal druhš\timešho slušebněka. Oni pak i toho zmrskavóe a zohavivóe, pustili prázdň\timešho.
- 12:I poslal tóetěho. Ale oni i toho zranivóe, vystrãili ven.
- 13:Tedy òekl PÁN vinice: Co uãiněm? Poóli svš\timešho milš\timešho Syna. Snad kdyú toho uzòe, ostùchati se budou.
- 14:Uzòevóe pak vinaòì, rozmlouvali mezi sebou, òkouce: Tento ò jest dãdic; pojãte, zabijme jej, aby naòe bylo dãdictvė.
- 15:A vystrãivóe jej ven z vinice, zamordovali <ho>. Coú tedy uãině jim PÁN vinice?
- 16:Pòijde a vyhledě vinaòe ty, a dá vinici jinùm. To uslyóavóe, òekli: Odstup to.
- 17:A on pohledãv na nã, òekl: Co jest pak to, coú napsãno jest: Kãmen, kterùmú pohrdli dãlněci, ten uãinãn jest v hlavu òhelně.
- 18:Kaúðù, kdoú padne na ten kãmen, rozrazě se; a na kohoú by on upadl, potòeò jej.
- 19:I hledali pòedně knãúe a zákoneci, jak by naí vztãhli ruce v tu hodinu, ale báli se lidu. Nebo porozumãli, úe by na nã mluvil podobenstvė to.
- 20:Tedy uklãdajěce <o nãm>, poslali ópehš\timešòe, kteòeú by se spravedlivými ãinili, aby ho polapili v òeãì, a potom jej vydali vrchnosti a v moc hejtmanu.
- 21:I otãzali se ho <oni>, òkouce: Mistòe vėme, úe právã mluvéó a uãeó, a nepòijemãó osoby, ale v pravdã cestã Boúe uãeó.
- 22:Sluóeli nãm daí dávati cěsaòì, ãili nic?
- 23:Ale <Jeúeó> rozumãje chytrosti jejich, dě jim: Co mne pokouóete?
- 24:Ukaúte mi peněz. ãe má obraz a nãpis? I odpovãdãvóe, òekli: Cěsaòěv.
- 25:On pak òekl jim: Dejteú tedy, co jest cěsaòova, cěsaòì, a coú jest Boúeho, Bohu.
- 26:I nemohli ho za slovo popadnouti pòed lidem, a divěce se odpovãdi jeho, umlkli.
- 27:Pòistoupiavóe pak nãkteòe z saduceê, (kteòeú odpěrajě bñti vzkòeóeně,) otãzali se ho,
- 28:òkouce: Mistòe, Mojúeó napsal nãm: Kdyby bratr nããe umòel, maje manúelku, a umòel by bez dãtě, aby ji pojal bratr jeho za manúelku, a vzbudil sémã bratru svš\timešmu.
- 29:I bylo sedm bratòe, a prvně pojav úenu, umòel bez dãtě.
- 30:I pojal ji druhù, a umòel i ten bez dãtě.
- 31:A tòetě pojal ji, tš\timešú i <vóech> tãch sedm, a nezěstavivóe semene, zemòeli.
- 32:Nejposlš\timešze po vóech umòela i úena.
- 33:Protoú pòì vzkòeóeně kterš\timešho z nich bude manúelka, ponãvadú sedm jich málo ji za manúelku?
- 34:A odpovědaje, òekl jim Jeúeó: Synovš\timeš tohoto svãta úeně se a vdãvajě.
- 35:Ale ti, kteòeú hodni jměni budou dosãhnouti onoho vãku a vzkòeóeně z mrtvùch, ani se úeniti budou ani vdãvati.
- 36:Nebo ani uměratì věce nebudou moci, andãlěm zajistš\timeš rovni budou. A jsou synovš\timeš Boúe, ponãvadú jsou synovš\timeš vzkòeóeně.
- 37:A úe mrtvé vstanou z mrtvùch, i Mojúeó ukãzal pòì onom kòì, kdyú nazúvã Pãna Bohem Abrahamovým a Bohem Izãkovým a Bohem Jãkobovým.
- 38:Běhò pak není mrtvùch, ale úivùch, nebo vóickni jsou jemu úivi.
- 39:Tedy odpovãdãvóe nãkteòe z zákonekê, òekli: Mistòe, dobèe

jsi povÁdÁl.

40:I neodvÁÚili se jeho na nic vÉce tÁzati.

41:On pak òekl jim: Kterak <nÁkteòÉ> pravÉ Krista bÙti synem DavidovÙm?

42:A sÁm David pravÉ v knihÁch úalmovÙch: òekl PÁn PÁnu m\$\\times\$mu: SeÄ na pravici m\$\\times\$,

43:AÚÔ <i> poloÚém nepòÁtely tv\$\\times\$ v podnoÚ noh tvÙch.

44:PonÁvadÚ David jej PÁnem nazÙvá, i kterakÚ syn jeho jest?

45:I òekl uÁedlnÉkÈm svÙm pòede vÓém lidem:

46:Varujte se od zákonÉkÈ, kteòÉÚ rádi chodÉ v krásn\$\\times\$m rouóe a milujÉ pozdravovánÉ na trzÉch a pòedné stolice v ÓkolÁch a prvnÉ mÉsto na veÄeòÉch,

47:KteòÉÚ zÚÉrajÉ domy vdovsk\$\\times\$ pod zÁmyslem dlouh\$\\times\$ modlitby. Tiò vezmou tÁÚÓÉ odsouzenÉ.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.22 Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 21.

LukÁÓ (L)

Kapitola 21.

Horlivost vdovy pòì dÁvÁnÉ almuŸen schvÁliv PÁn nad jinš\timesš,
5. pòedpovÁdÁl zkÁzu Jeruzalš\timesšma, den soudnŸ, 8. i znamenÉ toho,
34. napomenul k stÒÉzlivosti, bedlivosti, a modlitbÁ.

1:A pohledÁv, uzòel <lidi> bohatš\timesš, kteÒÉÚ metali dary svš\timesš do pokladnice.

2:Uzòel pak i jednu vdovu chudiÁkou, ana uvrhla dva Óarty.

3:I òekl: VpravdÁ pravÉM vÁm, Úe vdova tato chudÁ vÉce uvrhla neÚli vÓickni <jinÉ>.

4:Nebo vÓickni tito z toho, coÚ jim zbŸvalo, dali dary Bohu, tato pak z svš\timesš chudoby vÓecku Úivnost svou, kterouÚ mÁla, uvrhla.

5:A kdyÚ nÁkteÒÉ pravili o chrÁmu, kterak by kamenÉM pÁknŸm i <jinŸmi> okrasami ozdoben byl, òekl:

6:NaÁeÚ se to dÉvÁte? PòijdouÒ dnovš\timesš, v nichÚto nebude zÉstaven kÁmen na kameni, kterŸÚ by nebyl zboøen.

7:I otÁzali se ho, òkouce: Mistòe, kdy to bude? A kterš\timesš znamenÉ, kdyÚ se to bude mÉti stÁti?

8:On pak òekl: Vizte, abyste nebyli svedeni. Nebo mnozÉ pòijdou ve jmš\timesšnu mš\timesšm, òkouce: úe já jsem <Kristus>, a Áas se blÉÚÉ. ProtoÚ nepostupujte po nich.

9:KdyÚ pak uslyÓete o vÁlkách a rĚznicech, nestrachujte se; neboÒ musÉ to prve bŸti, ale ne ihned konec.

10:Tehdy pravil jim: PovstaneÒ národ proti národu, a krÁlovstvÉ proti krÁlovstvÉ.

11:A zemÁ tòesenÉ velikÁ budou po mÉstech, a hladovš\timesš, a morovš\timesš, hrĚzy i zÁzrakovš\timesš s nebe velicÉ.

12:Ale pòed tĚm pòede vÓEm vztÁhnou ruce svš\timesš na vÁs, a protiviti se vÁm budou, vydÁvajÉce vÁs do Ókol a ÚalÁÒĚ, vodÉce k krÁlĚm a k vladaÒĚm pro jmš\timesšno mš\timesš.

13:A toÒ se vÁm dĚti bude na svÁdectvÉ.

14:ProtoÚ sloŸteÚ to v srdcĚch vaÓich, abyste se nestarali, kterak byste odpovĚdati mÁli.

15:JÁÒ zajistš\timesš dÁm vÁm Ősta a moudrost, kterš\timesšŸto nebudou moci odolati, ani proti vÁm ostÁti vÓickni protivnĚci vaÓi.

16:Budete pak zrazovÁni i od rodiÁĚ a od bratrĚ, od pòĚbuznŸch i od pÒÁtel, a zmordujĚ <nÁkterš\timesš> z vÁs.

17:A budete v nenÁvisti vÓechnÁm pro jmš\timesšno mš\timesš.

18:Ale vlas s hlavy vaÓĚ nezahyne.

19:V trpÁlivosti vaÓĚ vlÁdnÁte duÓemi vaÓimi.

- 20:Když pak už budete obleženi od vojska Jeruzaléma, tedy vezte, už se přiblížilo zkažení jeho.
- 21:A tehdy ti, kdo jsou v Judstvu, utěkejte k horám, a kdo uprostřed náho, vyjděte, a kteří v končinách, nevcházejte do náho.
- 22:Nebo budou dnové pomsty, aby se naplnilo všecko, což psáno jest.
- 23:Ale budať hotně ať, který v těch dnech. Nebo bude dav veliký v zemi, a hnev <Boží> nad lidem tímto.
- 24:I padati budou ostrož meze, a zjevení vedeni budou mezi všechny národy, a Jeruzalém tlačen bude od pohanů, dokud se nenaplní časové pohanů.
- 25:A budou znamení na slunci a na měsíci i na hvězdách, a na zemi soužení národů, nevádoucích se kam děti, když zvuk vydá moře a vlnobití,
- 26:Tak už zmrtvají lid pro strach a pro ožekávané těch věcí, který přijdou na všecken svět. Nebo moci nebeské pohybovati se budou.
- 27:A tehdy už Syna člověka, an se bude v oblaci s mocí a slávou velikou.
- 28:A když se toto počne děti, pohleďte a pozdvihněte hlav svých, proto už se přiblížuje vykopení vaše.
- 29:I pováděl jim podobství: Patřte na fíkovu strom i na všecka stromová.
- 30:Když se její puše, vidouce to, sami to znáte, už blízko jest listů.
- 31:Tak i vy, když už budete, ano se tyto věci dějí, vezte, už blízko jest království Boží.
- 32:Amen pravím vám, už nepomine však tento, až se <toto> všecko stane.
- 33:Nebe a země pominou, ale slova má nepomnou.
- 34:Pilně se pak varujte, aby snad nebyla obtížena srdce vaše obůrstvím a opilstvím a pečováním o tento život, a vñhle přikvašil by vás ten den.
- 35:Nebo jako osídlo přijde na všechny, jen přebývají na tváři vše země.
- 36:Proto bděte velikého času, modlíte se, abyste hodni byli ujeti všech věcí, který se budou děti, a postaviti se před Synem člověka.
- 37:I býval ve dne v chrámě, už, ale v noci vycházej, přebýval na hoře, která slove Olivetská.
- 38:A všecken lid na osvět přicházel k nám do chrámu, aby ho poslouchal.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.23 Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 22.

LukÁÓ (L)

Kapitola 22.

O svÁtku úidovsk\$\\times\$m pòesnic, 3. o zradÁ JidÁÓovÁ, 7. veÁeÒi PÁNÁ star\$\\times\$ i nov\$\\times\$, 24. o nesnázi vznikl\$\\times\$ mezi uÁedlnÉky o ← prvotnost, 31. o tÒÉbenÉ jich satanovu, 37. o strojenÉ se PÁNÁ k smrti, 55. a o pÁdu Petrovu.

1:PÒibliÚoval se pak svÁtek pòesnic, jenÚ slove velikanoc.
 2:I hledali pòednÉ knÁÚÉ a zÁkonÉci, kterak by jej vyhledili; ale obÁvali se lidu.
 3:Tedy ÁÁbel vstoupil do JidÁÓe, kterÚÚ sloul IÓkariotskÚ, jednoho z poÁtu dvanÁcti.

4:A on odšed, mluvil s pšednšmi knššmi, a s ššednšky nad <chršmem>, kterak by ho jim zradil.

5:I zradovali se, a smluvili s nšm, ťe mu chtš penšze dšti.

6:A <on takš\timesš jim> pšiošekl. I hledal pššhodnš\timesšho šasu, aby ho jim zradil bez zšstupu.

7:Tedy pšiošel den pšesnic, v kterš\timesšmťto zabit mšl bťti beršnek.

8:I poslal <Ješšš> Petra a Jana, ška: Jdouce, pšipravte nšm beršnka, abychom jedli.

9:A oni šekli mu: Kde chceš, aš pšipravšme?

10:On pak šekl k nim: Aj, kdyš vchšzeti budete do mšsta, potkšš všs šlovšk, dšbšn vody nesa. Jdšteš za nšm do domu, do kterš\timesšhoš vejde.

11:A dšte hospodšš toho domu: Vzkazuje tobš Mistr: Kde jest sšš, kdešto budu jšsti beršnka s ušedlnšky svšmi?

12:A onš všm ukšš veššodadlo velikš\timesšš podlššenš\timesšš. Tam pšipravte.

13:I odšedše, našezli, jakš jim povšdšl, a pšipravili beršnka.

14:A kdyš pšiošel šas <veššš>, posadil se za stšl, a dvanšcte apoštolš s nšm.

15:I šekl jim: ťadostš ťšdal jsem tohoto beršnka jšsti s všmi, prve neš bych trpšl.

16:Nebo pravšmš všm, ťeš ho jiš všce nebudu jšsti, ašš se naplnš v kršlovstvš Boššm.

17:A vzav kalich, a dšky šniv, šekl: Vezmšte jej a dšlte mezi sebou.

18:Neboš pravšm všm, ťeš nebudu pšti z plodu vinnš\timesšho košene, ašš kršlovstvš Bošš pšijde.

19:A vzav chlš\timesšb, dšky šniv, lšmal a dal jim, ška: To jest tšlo mš\timesšš, kterš\timesšš se za všs dšvš. To šište na mou pamštku.

20:Takš <takš\timesšš dal jim> i kalich, kdyš bylo po veššš, ška: Tento kalich <jest> novš smlouva v mš\timesšš krvi, kteršš se za všs vylš\timesšvš.

21:Ale aj, ruka zršdce mš\timesšho se mnou jest za stolem.

22:A Syn zajistš\timesšš šlovška jde, tak jakš jest ulošeno <o nšm>, ale bšda šlovšku tomu, kteršš ho zrazuje.

23:Tedy oni pošali vyhledšvati mezi sebou, kdo by z nich byl, kteršš by to mšl ušiniti.

24:Stal se pak i svšr mezi nimi, kdo by z nich zdšl se bťti vštšš.

25:On pak šekl jim: Kršlovš\timesšš nšrodš panujš nad nimi, a kteššš moc majš nad nimi, dobrodincovš\timesšš slovou.

26:Ale vy ne tak. Nšbrš kdoš vštšš jest mezi všmi, budiš jako nejmenšš, a kdoš všdce jest, budiš jako slouššš.

27:Nebo kdo vštšš jest, tenli, kteršš sedš, šili ten, kteršš sloušš? Zdali ne ten, kteršš sedš? Ale jš mezi všmi jsem jako ten, kteršš sloušš.

28:Vy pak jste ti, kteššš jste v mšch pokušenšch se mnou zšstali.

29:A jšš všm zpšsobuji, jakoš mi zpšsobil Otec mšj, kršlovstvš,

30:Abyste jedli a pili za stolem mšm v kršlovstvš mš\timesšm, a sedšli na stolicšch, soudšce dvanšctero pokolenš Izraelskš\timesšš.

31:I šekl Pšn: šimone, šimone, aj, satan vyprosil všs, aby <všs> tššbil jako pšenici.

32:Ale jšš jsem prosil za tebe, aby nezhyňula všra tvš. A ty nškdy obrštš se, potvrzuj bratšš svšch.

33:A on šekl jemu: Pane, s tebou hotov jsem i do ťalšš i na

smrt jÉti.

34:On pak dÉ: Pravém tobÁ, Petøe, nezazpÉvÁÔ dnes kohout, a ú prve tðikrát zapòÉÓ, Úe neznÁÓ mne.

35:I òekl jim: KdyÚ jsem vÁs posÉlal bez pytlÉka, a bez moÓny, a bez obuvi, zdali jste v Āem nedostatek mÁli? A oni òekli: V niĀemÚ.

36:Tedy dÉ jim: Ale nynÉ, kdo má pytlÉk, vezmi <jej>, a tš\timesšÚ i moÓnu; a kdoÚ nemÁ, prodej sukni svou, a kup sobÁ meĀ.

37:Nebo pravém vÁm, Úe se jeÓtÁ to musÉ naplniti na mnÁ, coÚ psÁno: A s neÓlechetnŮmi poĀten jest. Nebo ty vÁci, kterš\timesšÚ <psÁny> jsou o mnÁ, konec berou.

38:Oni pak òekli: Pane, aj, dva meĀe teĀ. A on òekl jim: DostiÔ jest.

39:A vyÓed podle obyĀeje svš\timesšho, Óel na horu Olivovou, a Óli za nĚm i uĀedlnĚci jeho.

40:A kdyÚ pøiÓel na mĚsto, òekl jim: Modlte se, abyste neveÓli v pokuÓenĚ.

41:A sÁm vzdÁliv se od nich, jako by mohl kamenem dohoditi, a poklek na kolena, modlil se,

42:òka: OtĀe, chceÓli, pøenes kalich tento ode mne, ale vÓak ne má vĚle, ale tvÁ staĪ se.

43:I ukÁzal se jemu andĀl s nebe, posiluje ho.

44:A jsa v boji, horlivĀji se modlil. I uĀinĀn jest pot jeho jako krĚpĀ krve tekoucí na zemi.

45:A vstav od modlitby, a pøiÓed k uĀedlnĚkĚm, našel je, ani spĚ zĀmutkem.

46:I òekl jim: Co spĚte? VstaĪte a modlte se, abyste neveÓli v pokuÓenĚ.

47:A kdyÚ on jeÓtÁ mluvil, aj, zĀstup, a ten, kterŮ sloul JidÁÓ, jeden ze dvanĀcti, Óel napøed, a pøiblĚÚil se k JeÚĚÓovi, aby jej polĚbil.

48:JeÚĚÓ pak òekl jemu: JidÁÓi, polĚbenĚm Syna ĀlovĀka zrazujeÓ?

49:A vidouce ti, kteøĚÚ pøi nĀm byli, k Āemu se chŮlĚ, òekli jemu: Pane, budemeliÚ bĚti meĀem?

50:I udeÓil jeden z nich sluÚebnĚka nejvyÓÓĚho knĀze, a uÓal ucho jeho pravš\timesš.

51:A JeÚĚÓ odpovĀdĀv, òekl: NechteÚ aÚ potud. A dotkna se ucha jeho, uzdravil jej.

52:I dĚ JeÚĚÓ tĀm, kteøĚÚ pøiÓli k nĀmu, pøednĚm knĀÚĚm a ŐøednĚkĚm chrĀmu a starÓĚm: Jako na lotra vyÓli jste s meĀi a s kyjmi?

53:JeÓto na kaÚdŮ den bŮval jsem s vÁmi v chrĀmĀ, a nevztĀhli jste rukou na mne. Ale totoÔ jest ta vaøe hodina a moc temnosti.

54:A <oni> javøe jej, vedli ho, a uvedli do domu nejvyÓÓĚho knĀze. Petr pak Óel za nĚm zdaleka.

55:A kdyÚ zanĚtili oheĪ uprostøed sĚnĀ a posadili se vĚkol, sedl Petr mezi nĀ.

56:A uzøevÓi ho jedna dĀveĀka, an sedĚ u ohnĀ, a pilnĀ naĪ pohledĀvÓi, òkla: I tento byl s nĚm.

57:A on zapøel ho, òka: úeno, neznĀm ho.

58:A po malš\timesš chvĚli jinŮ, vida jej, òekl: I ty z nich jsi. Petr pak òekl: Ī ĀlovĀĀe, nejsem.

59:A potom asi po jednš\timesš hodinĀ jinŮ potvrzoval, òka: V pravdĀ i tento s nĚm byl, neb i GalilejskŮ jest.

60:I òekl Petr: ĀlovĀĀe, nevĚm, co pravĚÓ. A hned, kdyÚ on jeÓtÁ mluvil, kohout zazpĚval.

61: I obrátiv se PÁN, pohledÁl na Petra. I rozpomenul se Petr na slovo PÁNÁ, kterak jemu byl òekl: úe prve neÚ kohout zazpÉvÁ, tòikrát mne zapòÉó.
62: I vyóed ven Petr, plakal hoóce.
63: MuÚi pak ti, kteòÉÚ drÚeli JeÚÉóe, posmÉvali se jemu, tepouce <ho>.
64: A zakrÛvajÉce ho, bili jej v tvÁò, a tÁzali se ho, òkouce: Prorokuj, kdo jest, kterÚÚ tebe udeòil?
65: A jinš\times\$ho mnoho, rouhajÉce se, mluvili proti nÁmu.
66: A kdyÚ byl den, seóli se staróÉ lidu a pòedné knÁÚÉ a zÁkonÉci, a vedli ho do rady svš\times\$,
67: òkouce: Jsili ty Kristus? PovÁz nÁm! I dÉ jim: PovÉmli vÁm, nikoli neuvÁòÉte.
68: A pakli se vÁs co otÉÚi, neodpovÉte mi, ani propustÉte.
69: <Ale> od tš\times\$to chvéle Syn ÁlovÁka sedne na pravici moci BoÚÉ.
70: I òekli vóickni: Tedy jsi ty Syn BoÚÉ? On pak òekl jim: Vy pravÉte, Úe já jsem.
71: A oni òekli: CoÚ jeótÁ potòebujeme svÁdectvÉ? VÓak jsme sami slyóeli z òst jeho.

Kapitola:

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
-

18

19

20

21

22

23

24

Obsah Jm\$ \times \$na VÁhy

1.24 Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 23.

LukÁÓ (L)

Kapitola 23.

PÁN jatÛ ku PilÁtovi veden, 7. odtud k Herodesovi poslÁN, 24. potom od PilÁta odsouzen, 26. z mÁsta na popravu veden, 23. ukòiÚovÁN, 46. umòel, 53. i pohòben.

1:Tehdy povstavói vóecko to mnoÚstvÉ jich, vedli jej ku PilÁtovi.

2:A poÁali naÍ Úalovati, òkouce: Tohoto jsme nalezli, an pòevracÉ lid, a brÁNÉ danÁ dÁvati cÉsaòi, pravÁ se bÛti Kristem krÁlem.

3:PilÁt pak otÁzal se ho, òka: Tyli jsi krÁl úidovskÛ? A on odpovÁdÁv, òekl jemu: Ty pravÉÓ.

4:I dÉ PilÁt k pòednÉm knÁÚÉm a k zÁstupÉm: úÁdn\$ \times \$ viny nenal\$ \times \$zÁm na tomto ĀlovÁku.

5:Oni pak vÉce se rozmÁhali <v kòiku>, òkouce: BouòÉò lid, uÁe po vóem Judstvu, poÁav od Galilee aÚ sem.

6:Tedy PilÁt uslyóav o Galilei, otÁzal se, bylli by ĀlovÁk GalilejskÛ.

7:A kdyÚ zvÁdÁl, Úe by byl z panstvÉ Herodesova, poslal jej k Herodesovi, kterÛÚ tak\$ \times \$ v Jeruzal\$ \times \$mÁ byl v ty dni.

8:Herodes pak uzòev JeÚÉÓe, zradoval se velmi. Nebo dÁvno ÚÁdal vidÁti jej, protoÚe mnoho o nÁm slÛchal, a nadÁl se, Úe nÁjakÛ div od nÁho uÁinÁnÛ uzòÉ.

9:I tÁzal se ho mnohÛmi òeÁmi, ale on jemu nic neodpovÉdal.

10:StÁli pak <tu> pòednÉ knÁÚÉ a zÁkonÉci, tuze na nÁj ÚalujÉce.

11:A pohrdna jÉm Herodes s svÛm rytÉòstvem, a naposmÉvav se jemu, obl\$ \times \$kl jej v roucho bÉl\$ \times \$, i odeslal zase ku PilÁtovi.

12:I uÁinÁni jsou pòÁtel\$ \times \$ Herodes s PilÁtem v ten den. Nebo pòed tÉm nepòÁtel\$ \times \$ byli vespolek.

13:PilÁt pak svolav pòednÉ knÁÚÉ a òòadn\$ \times \$ osoby i lid,

14:òekl k nim: Dali jste mi toho ĀlovÁka, jako by lid odvracel <po sobÁ>, a aj, jÁ pòed vÁmi vyptÁvaje se ho, ÚÁdn\$ \times \$ viny jsem nenalezl na tom ĀlovÁku ve <vóem> tom, coÚ vy na nÁj Úalujete.

15: Ano ani Herodes; nebo odeslal jsem vás k nám, a aj, nic
hodn\$times\$ho smrti nestalo se jemu.
16: Protoú potresce ho, propustém <jej>.
17: Muséval pak propouštit jim v svátek jednoho <vázna>.
18: Protoú zòikli spolu vócko mnoústvÉ, òkouce: Zahlaä
tohoto, a propusô nám Barabbáoe.
19: Kterú byl pro svádu nájakou v mástá uáinánou a pro vraúdu
vsazen do úaláoe.
20: Tedy Pilát opát mluvil k nim, chtáje propustiti Jeúéoe.
21: A oni <vúdy> volali, òkouce: Ukòiuuj ho, ukòiuuj!
22: A on po tðetÉ òekl k nim: Coú jest pak zl\$times\$ho uáinil tento?
Jáó úádn\$times\$ pðéáiny smrti nenal\$times\$zám na nám. Protoú potresce ho,
propustém.
23: Oni pak pðedce dotérali <na náj> kòikem velikùm, úádajéce,
aby byl ukòiuován. A rozmáhali se hlasov\$times\$ jejich a pðednéch
knáúe.
24: Pilát pak pðisoudil, aby se naplnila úádost jejich.
25: I propustil jim toho, kterú pro bouòku a vraúdu vsazen
byl do úaláoe, za náhoú prosili, ale Jeúéoe vydal k véli jejich.
26: A kdyú jej vedli, chytivóe óimona nájak\$times\$ho Cyrenensk\$times\$ho,
jdoucého s pole, vloúili na náj kòeú, aby jej nesl za Jeúéoem.
27: I ólo za ném velik\$times\$ mnoústvÉ lidu i úen, kter\$times\$úto plakaly
a kvélily ho.
28: A obrátiv se k nim Jeúéó, dÉ: Dcery Jeruzal\$times\$m\$times\$, neplaáteú
nade mnou, ale radáji samy nad sebou plaáte a nad svými dátmi.
29: Nebo aj, pðijdou dnov\$times\$, v nichúto òeknou: Blahoslaven\$times\$
neprodn\$times\$, a bðicha, kteráú nerodila, a prsy, kter\$times\$ú nekrmily.
30: Tehdyô poánou òeci k horám: Padnáte na nás, a pahrbkém:
Pðikrejte nás!
31: Nebo ponávadú na zelen\$times\$m dðevá toto se dáje, i co pak bude
na such\$times\$m?
32: Vedeni pak byli s ném i jinÉ dva zloáinci, aby spolu s ném
byli ukòiuováni.
33: A kdyú pðiáli na mÉsto, kter\$times\$ú slove popraviótn\$times\$, tu jej
ukòiuovali, i ty zloáince, jednoho na pravici, druh\$times\$ho pak na
levici.
34: Tedy Jeúéó òekl: Otáe, odpusô jim, neboô nevádÉ, co áiné.
A rozdálivóe roucho jeho, metali <o ná> los.
35: I stál lid, dÉvaje se. A posmévali se jemu knéúata
s nimi, òkouce: Jinúmô jest spomáhal, nechaô <nyné> poméúe sám
sobá, jestliúe on jest Kristus, ten Boúe zvolenú.
36: Posmévali se tak\$times\$ jemu úoldn\$times\$oi, pðistupujéce a octa
podávajéce jemu,
37: A òkouce: Jsili ty ten král úidovskú, spomoziú sám sobá.
38: A byl tak\$times\$ i nápis napsanú nad ném, literami òeckými
a Latinskými a úidovskými: Tento jest král úidovskú.
39: Jeden pak z tách zloáincé, kteóeú s ném viseli, rouhal se
jemu, òka: Jsili ty Kristus, spomoziú sobá i nám.
40: A odpovádáv druhú, trestal ho, òka: Ty se ani Boha nebojéó,
jeóto jsi v t\$times\$mú odsouzené?
41: Myô zajist\$times\$ spravedlivá <trpéme>, nebo hodnou pomstu za
skutky náoe b\$times\$ome, ale tento nic zl\$times\$ho neuáinil.
42: I dÉ Jeúéóovi: Pane, rozpomeí se na mne, kdyú pðijdeó do
královstvÉ sv\$times\$ho.
43: I òekl mu Jeúéó: Amen pravém tobá, dnes budeó se mnou
v ráji.
44: A bylo okolo hodiny óest\$times\$. I stala se tma po vóe zemi áú

do hodiny devát\$\\times\$.

45:I zatmÁlo se slunce, a opona chrÁmovÁ roztrhla se na poly.

46:A zvolav JeúÉÓ hlasem velikÙm, òekl: OtÁe, v ruce tv\$\\times\$ porouÁém ducha sv\$\\times\$ho. A to povÁdÁv, umÒel.

47:A vida centurio, co se stalo, velebil Boha, òka: JistÁ ÁlovÁk tento spravedlivÙ byl.

48:A vÓickni zÁstupov\$\\times\$, pÒÉtomné tomu divadlu, hledÉce na to, co se dÁlo, tepouce prsy sv\$\\times\$, navracovali se.

49:StÁli pak vÓickni znÁmÉ jeho zdaleka, i Úeny, kter\$\\times\$Ú byly pÒiÓly za nÉm od Galilee, hledÉce na to.

50:A aj, muÚ jm\$\\times\$nem Jozef, jeden z òÒadu, muÚ dobrÙ a spravedlivÙ,

51:KterÙÚ byl nepovolil radÁ a skutku jejich, z Arimatie mÁsta Judsk\$\\times\$ho, kterÙÚto tak\$\\times\$ oÁekÁval krÁlovstvÉ BoúÉho,

52:Ten pÒistoupiv ku PilÁtovi, vyprosil tÁlo JeúÉÓovo,

53:A sloúiv je <s kÒÉÚe>, obvinul v kment a pochoval je v hrobÁ vytesan\$\\times\$m <v skÁle>, v kter\$\\times\$mÚ jeótÁ nebyl ÚÁdnÙ pochován.

54:A byl den pÒipravovánÉ, a sobota se zaÁÉnala.

55:óedÓe pak tak\$\\times\$ za nÉm Úeny, kter\$\\times\$Ú byly s JeúÉÓem pÒiÓly od Galilee, pohledÁly na hrob, a kterak pochováno bylo tÁlo jeho.

56:VrÁtivÓe se pak, pÒipravily vonn\$\\times\$ vÁci a masti, ale v sobotu odpóÁinuly, podle pÒikÁzÁnÉ.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

Obsah Jm\$ \times \$na VÁhy

1.25 Evangelium S. LukÁÓe - Kapitola 24.

LukÁÓ (L)

Kapitola 24.

AndÁl\$ \times \$ osvÁdÁili z mrtvŮch vstÁnÉ PÁnÁ. 13. On sÁm t\$ \times \$Ú rozliÁnŮm zpĚsobem uÁedlnĚkĚm toho potvrdiv 49. a Ducha svat\$ \times \$ho dÁti zaslĚbiv, 51. do nebe se odebral.

- 1:PrvnĚ pak den po sobotÁ, velmi rÁno <vyÓedÓe>, pÒiÓly k hrobu, nesouce vonn\$ \times \$ vÁci, kter\$ \times \$Ú byly pÒipravily, a nÁkter\$ \times \$ jin\$ \times \$ <byly spolu> s nimi.
- 2:I našly kÁmen odvalenŮ od hrobu.
- 3:A vÓedÓe <tam>, nenalezly tÁla PÁna JeÚĚÓe.
- 4:I stalo se, kdyŮ ony se toho uŮasly, aj, muŮi dva postavili se podle nich, v rouÓe stkvoucĚm.
- 5:KdyŮ se pak ony bÁly, a sklonily tvÁŮi sv\$ \times \$ k zemi, Ůekli k nim: Co hledÁte Ůiv\$ \times \$ho s mrtvŮmi?
- 6:NenĚŮ ho tuto, ale vstalŮ jest. RozpomeĚte se, kterak mluvil vÁm, kdyŮ jeŮtÁ v Galilei byl,
- 7:Ůka: Ůe Syn ÁlovÁka musĚ vydÁn bŮti v ruce hŮĚŮnŮch lidĚ, a ukŮiŮovÁn bŮti, a tŮetĚ den z mrtvŮch vstÁti.
- 8:I rozpomenuly se na slova jeho.
- 9:A navrÁtivŮe se od hrobu, zvÁstovaly to vŮecko tÁm jedenÁcti <uÁedlnĚkĚm> i jinŮm vŮechnÁm.
- 10:Byly pak <Ůeny ty:> Maria Magdal\$ \times \$na a Johanna a Maria <matka> Jakubova, a jin\$ \times \$ <nÁkter\$ \times \$> s nimi, kter\$ \times \$Ú vypravovaly to apoŮtolĚm.
- 11:Ále oni mÁli za blÁznovstvĚ slova jejich, a nevÁŮili jim.
- 12:Tedy Petr vstav, bÁŮel k hrobu, a pohledÁv do nÁho, uzŮel prostÁradla, ana sama leŮĚ. I odŮel, divÁ se sÁm v sobÁ, co se to stalo.
- 13:A aj, dva z nich Ůli toho dne do mÁsteÁka, kter\$ \times \$Ú bylo

vzdálÉ od Jeruzalš\times\$ma honĚ ÓedesÁte, jemuÚ jmš\times\$no Emaus.
14:A rozmlouvali vespolek o tĀch vÓech vĀcech, kterš\times\$Ú se byly staly.
15:I stalo se, kdyÚ rozmlouvali a sebe se otazovali, Úe i JeÚĚÓ, pòiblĚÚiv se <k nim>, Óel s nimi.
16:Ále oĀi jejich drÚÁny byly, aby ho nepoznali.
17:I òekl k nim: Kterš\times\$ jsou to vĀci, o nichÚ rozjĚmÁte vespolek, jdouce, a <proĀ> jste smutnĚ?
18:A odpovĀdĀv jeden, kterš\times\$muÚ jmš\times\$no KleofÁÓ, òekl jemu: Ty sĀm <jeden> jsi z pòĚchozĚch do Jeruzalš\times\$ma, jeÓtos nezvĀdĀl, co se stalo v nĀm tĀchto dnĚ?
19:KterĚmÚto on òekl: I co? Oni pak òekli jemu: O JeÚĚÓovi Nazaretskš\times\$m, kterŮÚ byl muÚ prorok, mocnŮ v slovu i v skutku, pòed Bohem i pòede vÓĚm lidem,
20:A kterak jej vydali pòednĚ knĀÚĚ a knĚÚata naÓe na odsouzenĚ k smrti, i ukòiÚovali jej.
21:My pak jsme se nadĀli, Úe by on mĀl vykoupiti lid IzraelskŮ. Ále nynĚ tomu vÓemu tòetĚ den jest dnes, jakÚ se to stalo.
22:Ále i Úeny nĀkterš\times\$ z naÓich zdĀsily nĀs, kterš\times\$Ú rĀno byly u hrobu,
23:A nenalezÓe tĀla jeho, pòiÓly, pravĚce, Úe jsou takš\times\$ vidĀnĚ andĀlskš\times\$ vidĀly, kteòĚÚto pravĚ, Úe by Úiv byl.
24:I chodili nĀkteòĚ z naÓich k hrobu, a našli tak, jakÚ pravily Úeny, ale jeho nevidĀli.
25:Tedy on òekl k nim: ĭ blĀzni a zpozdilĚ srdcem k vĀòenĚ vÓemu <tomu>, coÚ mluvili Proroci.
26:ZdaliÚ nemusil tĀch vĀcĚ trpĀti Kristus a <tak> vjĚti v slĀvu svou?
27:A poĀav od MojŮĚÓe a vÓech ProrokĚ, vyklĀdal jim vÓecka ta pĚsma, kterĀÚ o nĀm byla.
28:A <vtom> pòiblĚÚili se k mĀsteĀku, do kterš\times\$hoÚ Óli, a on potrh se, jako by chtĀl dĀle jĚti.
29:Ále <oni> pòinutili ho, òkouce: ZĚstaĭ s nĀmi, nebo se jiŮ pòipozdĚvĀ, a den se nachŮlil. I vÓel, aby s nimi zĚstal.
30:I stalo se, kdyÚ sedĀl s nimi za stolem, vzav chlš\times\$b, dobroòeĀil, a lĀmaje, podĀval jim.
31:I otevòĚny jsou oĀi jejich, a poznali ho. On pak zmizel od oĀĚ jejich.
32:I òekli vespolek: ZdaliÚ srdce naÓe v nĀs nehoòelo, kdyÚ mluvil nĀm na cestĀ a otvĚral nĀm pĚsma?
33:A vstavÓe v tu hodinu, vrĀtili se do Jeruzalš\times\$ma, a našli shromĀdĀnŮch jedenĀcte, a ty, kteòĚÚ s nimi byli,
34:Ani pravĚ: úe vstal PĀn prĀvĀ, a ukĀzal se óimonovi.
35:I vypravovali oni takš\times\$ to, co <se stalo> na cestĀ, a kterak ho poznali v lĀmĀnĚ chleba.
36:A kdyÚ oni o tom rozmlouvali, postavil se JeÚĚÓ uprostòed nich, a òekl jim: Pokoj vĀm.
37:Oni pak zhrozivÓe se a pòestraóeni byvÓe, domnĚvali se, Úe by ducha vidĀli.
38:I dĚ jim: Co se straóĚte a myólenĚ vstupujĚ na srdce vaÓe?
39:Vizte ruce mš\times\$ i nohy mš\times\$, Úeò <v pravdĀ> jĀ jsem. DotŮkejte se a vizte; neboò duch tĀla a kostĚ nemĀ, jako mne vidĚte mĚti.
40:A povĀdĀv to, ukĀzal jim ruce i nohy.
41:KdyÚ pak oni jeÓtĀ nevĀòili pro radost, ale divili se, òekl jim: MĀteli tu nĀco, jeÓto by se pojedlo?
42:A oni podali jemu kusu ryby peĀenš\times\$a plĀstu strdi.

43:A vzav to, pojedl pòed nimi, [44.] a òekl jim:
44:Tatoò jsou slova, kterÁÚ jsem mluvil vÁm, jeòtÁ byv
s vÁmi: úe se musÉ naplniti vÓecko, coÚ psÁno jest v ZÁkonÁ
MojÚÉÓovÁ a v ProrocÉch i v úalmÉch o mnÁ.
45:Tedy otevòel jim mysl, aby rozumÁli PÉsmÉm.
46:A òekl jim: úe tak psÁno jest a tak musil Kristus trpÁti,
a tòetÉho dne z mrtvÙch vstÁti,
47:A aby bylo kÁzÁno ve jm\$\\times\$nu jeho pokÁNÉ a odpuótÁNÉ hòÉchÊ
mezi vÓemi nÁrody, poÁna od Jeruzal\$\\times\$ma.
48:Vy jste pak svÁdkov\$\\times\$ toho.
49:A aj, já poóli zaslÉbenÉ Otce sv\$\\times\$ho na vÁs. Vy pak
Áekejte v mÁstÁ Jeruzal\$\\times\$mÁ, dokudÚ nebudete obleÁeni mocÉ
s vÙsosti.
50:I vyvedl je ven aÚ do Betany, a pozdvih rukou svÙch, dal
jim poÚehnÁNÉ.
51:I stalo se, kdyÚ jim Úehnal, bral se od nich, a nesen jest
do nebe.
52:A oni poklonivÓe se jemu, navrÁtili se do Jeruzal\$\\times\$ma
s radostÉ velikou.
53:A byli vÚdycky v chrÁmÁ, chvÁléce a dobroòeÁÉce Boha. Amen.

Kapitola:

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
-

18

19

20

21

22

23

24

Obsah Jm\$times\$na VÁhy